

MAPPE G1

KRITISKE PSYKOLOGER:

PRESSE, ADVOKAT MM

20. OKTOBER 1993 - APRIL 1994

REGNBUE: EN AUTONOM GRUPPE

1. PRESSEMEDDELELSE FRA REGNBUE - 21. OKT 1993
2. PRESSEMEDDELELSE FRA REGNBUE - 24. OKT 1993
3. PRESSEMEDDELELSE FRA REGNBUE - 26. NOV 1993

STARTBREV FRA 1992 TIL ADVOKAT VEDR. PER ÅSTRUP OLSEN / 23. OKT 1992
BREV DP, BREV ADVOKAT - ALDRIG BRUGT / 1992

OM BESKIKKELSE AF FORSVAR
LOVTIDENDE 20. MAJ 1992
VÅBENLOVEN

BEKRÆFTELSE PÅ MODTAGET BREV AF REKTOR O. NATHAN / 26. OKT 93
BREV TIL NATHAN OM UDLEVERING AF MATERIALE / 26. OKT 93
SVAR FRA UNI V/ ALLIN TIL ADVOKAT / 26. OKT 93
TILSIGELSE FRA KRIMINALPOLITIET / 28. OKT 93
1. STE POLITIANMELDelse MED BILAG / 29. OKT 93
BREV FRA UNI V/ ALLIN TIL ADVOKAT / 3. NOV 93
TIL ADVOKAT VEDR. PELLE BULL OG ETIKEREN NINA KOELLER / 4. NOV 93

ANMODNING OM FAGLIG BISTAND FRA J. JACOBSEN - OG AFSLAG / NOV 93
ANMODNING OM GENMÆLE I EB - OG TOMT SVAR TILBAGE / 17. NOV 93
INTERVIEW MED A.P. MATHIESEN / INDPUT NOV 93
FRA ADVOKATURET, OLE WEIKOP: AFVISNING AF SAG / 23. NOV 93
FRA KBH's BYRET, PRÆSIDENTEN: AFVISNING OM BESK. ADVOKAT / 24. NOV
FRA ADVOKAT VEDR. POLITIANMELDelse: AFVISNING / 29. NOV 93
ERKLÆRINGER OG HENDELSESFORLØB / TIL ADVOKAT
AFLYSNING AF MØDE FRA ADVOKAT / 3. DEC 93
POLITIANMELDelse - IGEN - AF ALLIN / 9. DEC 93
FØLGE BREV FRA ADVOKAT / 10. DEC 93

FRA JUSTITSMINISTERIET VEDR. ALLIN / 11. JAN 1994
ANKLAGESKRIFT FRA KØBENHAVNS POLITI / 17. JAN 1994
FØLGE BREV TIL ADVOKAT / 17. JAN 94

FOLDER FRA PRESSENÆVNET

TIL PRESSENÆVNET: ANMODNING OM INDGRIKEN OVERFOR EB / 24. OKT 93
PRESSENÆVNET: SPØRGSMÅL TILBAGE / 1. NOV 93
SVAR FRA RGB / 18. NOV 93
AFGØRELSE FRA PRESSEETISK NÆVN / 21. JAN 94

SVAR FRA STATSADVOKATEN, HANNE BECH HANSEN / BREV AF 3. FEB 94
FØLGE BREV FRA ADVOKAT HARLANG / 17. FEB 94
REGNING FRA ADVOKAT HARLANG / 18. FEB 94

TILSIGELSE VEDR. OVERTRÆDELSE AF VÅBENLOVEN / 14. MARTS 94

NØGLEKONTRAKT OG BREV FRA SH OM AFLEVERING AF NØGLE / 11. FEB 94
SVAR FRA KALLE TIL SH VEDR. NØGLE / 15. FEB 94
SVAR FRA ANNE TIL SH VEDR. NØGLE / 19. FEB 94
BREV TIL ADVOKAT ULLA PAABØL VEDR. NØGLER / 4. APRIL 94

BREV ADVOKAT HARLANG VEDR. SH-SAGEN OG GÆLD / 11. APRIL 94

BIBLIOTEKSNØGLE PR. MAJ 1994

REGNBUE: MAJ 1981 - 20. OKTOBER 1993.

E1 - E3 : FAGKRITIK / OPGAVER

1978

D1 : FAGPOLITIK (fagråd, pæd.,
1983 Studenterhuset,
Psykolog Foreningen,
Socialistisk Forum,
Kritisk Psykologisk Forum,
div. org.)

D2a: STUDENTERHUSET OG REGNBUE 1993
D2b: REGNBUE OG AUTONOME 1993
D2c: DOKUMENTER I STUDENTERHUSET 1984-93
D2d: STRIDEN I STUDENTERHUSET 1991-93

1981

FORHISTORIE

A1: AT BESTEMME SIG SAMFUNDSMÆSSIGT

1985

PRAKSISHISTORIE FOR RÅDGIVNING / TERAPI:

B1 - B3 : KRIPSY-ARTIKLER

22. maj 1985

A3 - A7 : REGNBUESKRIFTER

C1 - C2 : INTERNE FAGLIGE NOTER

F1 - : EKSTERNE SKRIFTER

KRITISKE PSYKOLOGER: 20. OKTOBER 1993

SPRINGET:

G1 -

: AVISER

a: Stormen på Studenterhuset
b: Aflytningen på Universitetet
c: Registreringen af studenter

: PRESSE, ADVOKAT MM

A'1 - A'2: AUTONOM FAGPOLITIK

C3 - : INTERNE FAGLIGE NOTER

A8 - : REGNBUESKRIFTER

HER!

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Solidaritetshuset, Griffenfeldsgade 41
2200 København N
35-37.86.58

TIL
ADVOKAT CHRISTIAN HARLANG
SANKT ANNÆ PLADS 6
1250 KØBENHAVN K.

VEDR. STUDENTERHUSSAGEN.

Vi har modtaget dine sidste papirer, og din reducerede opgørelse over vores nuværende gæld til dig. Vi kan desværre lige nu kun medsende 2500,-kr, som vi har fået ind på et bogsalg. Men vi arbejder på at skaffe resten hurtigst muligt.

Jeg formoder, at du har fået vores tilsigelse, men for tilfældets skyld vedlægger jeg kopi (bilag 1). Også vedlagt en slags opsummering af forløbet omkring Allin og beslaglæggelsen, som vi forsøger at få pressen til at tage.

Mht retssagen mod Ekstra Bladet, så er vi havnet dér, hvor vi vurderer, at skal vi trækkes med den det næste års tid, så overlever vi ikke som rådgivningsgruppe. Vi er derfor indstillet på at droppe den.

Til gengæld er sagen mod Ekstra Bladets kilde - Per Aastrup Olsen - noget vi godt kan forholde os til. Vedlagt er det centrale indlæg fra Universitetsavisen fra hans side (bilag 2), som vi selv mener godt kan bære en injuriersag. Er det også din vurdering? Hertil haves også en båndoptagelse fra TV-stop, hvor Per Aastrup Olsen direkte beskriver os som "neonazistiske terrorister".

Vedlagt i denne forbindelse de tidligere papirer: papir af 27.11.91 fra min side, Per Astrup Olsens efterfølgende papirer; og endelig den tidligere vurdering fra din side, at en sag næppe kan vindes alligevel (bilag 3). Kan den heller ej dette med det sidste indlæg fra Per Aastrup Olsen i Universitetsavisen?

Under alle omstændigheder hører du snart fra os med resten af pengene.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen

Kalle Birck-Madsen
Nørrebro 11. april 1994

4.april 1994

TIL
ADVOKAT ULLA PAABØL
SKINDERGADE 23 ST
1159 KØBENHAVN K.

VEDR. STUDENTERHUSSAGEN, ANNE JØNSSON OG KALLE BIRCK-MADSEN.

Jeg skriver til dig, fordi jeg igen er blevet rykket for aflevering af nøgler til Studenterhuset. Og fordi jeg er i den situation, at Anne er bortrejst de næste 14 dage, hvad der er for lang tid at vente på.

Min indstilling er, at nøglerne - eller min nøgle - kan afleveres, når der kommer et brev fra Studenterhuset, hvor nøglen kræves afleveret ifm almindeligt nødletjek, og ikke som konsekvens af den eksklusion, som vi ikke kan godkende. Jeg har derfor bedt Studenterhuset v/ Annette Støhr om at sende dig et brev med dette pålydende.

Jeg ved som sagt ikke om Anne er enig med mig. Men hvis afleveringen af min nøgle, stiller Anne's sag dårligere, så er jeg indstillet på at udskyde aflevering af nøgle. Til gengæld er jeg af den opfattelse, at en eventuel retssag kan køres uafhængigt af nøglerne, og at de derfor nu godt kan afleveres.

I ovenstående vurdering indgår også, at min situation er en anden end Annes, da jeg ikke længere er studerende. Og derfor heller ikke i praksis har de samme krav at gøre gældende - selv om kravene på papiret er ens for os.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen
Bragesgade 18, 1 TH
2200 København N
31-81.37.88 35-37.86.58

Kopi til tegnbogen.

Anne Jønsson
Vesterfælledvej 14
1750 København V.

TIL
BESTYRELSEN FOR FORENINGEN
STUDENTERHUSET
UNDER KØBENHAVNS UNIVERSITET
KØBMAGERGADE 52, 1150 KØBENHAVN K.

Kopi til Rektor Kjeld Møllgaard

Vesterbro d. 19. februar 1994

VEDR. BESTYRELSENS KRAV OM AFLEVERING AF NOGLE.

Jeg skal indledningsvis gøre opmærksom på følgende: Jeg har været bortrejst og har derfor først modtaget Bo Arvedsens /BA anbefalede brev af 11. februar '94 idag lørdag d. 19. februar '94. Det har derfor ikke været mig muligt at reagere indenfor den af BA fastsatte tidsfrist (d. 16. februar '94). Jeg skal desuden anføre, at jeg står uforstående overfor følgende passage i brevet: "Da vi endnu ikke har modtaget din nøgle, som du skulle have afleveret senest den 28. januar 1994 i henhold til brev af 14. januar 1994, vil vi...". Et sådant brev af 14. januar '94 har jeg aldrig modtaget, og jeg har, som følge heraf, naturligvis heller ikke været bekendt med et angiveligt heri fremført krav om aflevering af min nøgle til Studenterhuset. Jeg mener derfor at have handlet i god tro, og jeg anser derfor inddragelsen af det af mig erlagte depositum på 100 kr - som BA oplyser om - for at være en uberettiget handling og derfor en handling, jeg ikke kan godtage.

Jeg formoder, at kravet om aflevering af min nøgle til Studenterhuset skal forstås som bestyrelsens forsøg på at afslutte sagen om bestyrelsens eksklusion af min person fra Foreningen Studenterhuset. Jeg skal her til anføre, at jeg ikke kan anerkende denne eksklusion, idet jeg anser den for at være truffet på et vedtægtsstridigt grundlag og under tilsidesættelse af alle proceduremæssige retningslinier som beskrevet i hhv. Vedtægter for Foreningen Studenterhuset samt Husorden for samme. Jeg mener desuden, at der i bestyrelsens regi i denne forbindelse er blevet begået flere deciderede ulovligheder såsom forfalskning og tilbageskrivning af mødereferater, samt medvirken til tredjemands ulovlige beslaglæggelse af min gruppes og min private ejendom fra Studenterhuset. Endvidere har bestyrelsens reaktioner på omtale af disse og andre af bestyrelsen begåede graverende handlinger og udtalelser været kendetegnet ved en meget lemfældig omgang med sandheden herom.

Jeg skal derfor fremføre, at jeg anser det som en glimrende idé at inddrage Københavns Universitet i den videre afklaring af omstændighederne i forbindelse med denne eksklusionssag. Dette selvfølgelig forudsat, at inddragelsen sker under hensyntagen til begge parter i sagen, og at sagens omstændigheder behandles ud fra videnskabeligt sandhedssøgende og demokratiske retningslinier og at Universitetets repræsentanter kan betegnes som uvildige i forhold til sagen som sådan. Men da jeg qua denne sags hidtidige forløb ikke kan undsige mig en vis tvivl, angående hvorvidt ovenstående forslag til videre afklaring af sagens omstændigheder er i overensstemmelse med det, bestyrelsen har i tankerne med sit udsagn: "Sagen vil derefter blive

overdraget til Københavns Universitet til videre foranstaltning" (brev af 11.2.94 v/Bo Arvedsen), så skal jeg til slut blot gøre opmærksom på følgende:

Såfremt det forholder sig sådan, at bestyrelsen ikke kan forelægge dokumentation for lovligheden af sin fremgangsmåde og sine handlinger i forbindelse med denne sag, samt for den principielle holdbarhed i sit eksklusionsgrundlag og derfor vælger at ignorere eller på anden måde tilsidesætte denne skrivelse, så anser jeg eksklusionen af min person fra Foreningen Studenterhuset som værende i strid med gældende lov og alle retslige principper. Da jeg endvidere mener at have valid dokumentation og bevidnelse af de i denne skrivelse fremførte påstande vedr. bestyrelsens handlinger og retsstridige fremgangsmåde, vil jeg om nødvendigt gå rettens vej for at bringe denne sag til ophør.

Alternativet er, at bestyrelsen ophæver eksklusionen af min person fra Foreningen Studenterhuset på behørig vis og med sanddrue begrundelse. Derefter skal jeg med glæde aflevere min nøgle til Studenterhuset, såfremt jeg ikke længere har brug for den.

Med venlig hilsen

Anne Jønsson
Anne Jønsson

Rådgivningsgruppen Reanbuen
Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N.

TIL
STUDENTERHUSETS BESTYRELSE
KØBMAGERGADE 52
1150 KØBENHAVN K.

Kopi til Rektor Kjeld Møllgaard.

VEDRØRENDE STUDENTERHUSET OG NØGLEAFLEVERING.

Undertegnede er blevet bedt om at aflevere min nøgle til Studentarhusets bestyrelse (brev af 14. jan 1994). Og dette vil jeg også gerne. Men det er svært, når der stadig ikke er kommet et svar på et tidligere udformet åbent brev til samme bestyrelse af Studentarhuset (brev af 12. jan 1994: "9 slagvåben - 9 spørgsmål", vedlagt denne skrivelse). Dette er også meddelt direkte til Anette Stahr i Studentarhuset, der ville gå videre med det.

I et nyt brev (11. feb 1994) gentager Studentarhusets bestyrelse sin fordring på nøgle fra mig, og slutter sin skrivelse med, at sagen ellers "overdrages til Københavns Universitet til videre foranstaltning".

Jeg skal derfor meddele, at jeg synes det er en god idé at inddrage Universitetet. Som det er nu er mange skrevet ud som terrorister, hvor vores muligheder for at rense os er få. Og dette omhandler specielt, at bestyrelsen af studentarhuset - og bestyrelsesformanden - direkte i pressen, og mange andre steder, bevidst har løjet om deres direkte kendskab til de såkaldte slagvåben, og løjet om den fælles viden om disse kablers historie i Studentarhuset.

Jeg skal også nævne, at jeg ingen interesse har i at tærse lanohalm på problemet om nøgle. Men jeg har en naturlig interesse i ikke at blive gjort retsløs pga andres uærlighed. Mht Studentarhuset kan jeg sagtens lægge min egen historie bagefter mig - jeg er ikke studerende længere - men jeg vil ikke underlægge mig, at dette også overgår involverede studerende, her særligt stud.-psych. Anne Jønsson, der lige som undertegnede, er ekskluderet på vedtægtsstridig måde.

At aflevere min nøgle til den nuværende bestyrelse af Studentarhuset vil da også være at anerkende og underlægge sig en illegitim magt. Og da Universitetets rolle i Studentarhus-sagen heller ikke var særlig fin i kanten, må der også komme et udspil herfra. Og dette er vel også muligt, nu hvor der er kommet udskiftninger og omrokninger i ledelsen af Universitetet.

Jeg ser problemet på den måde, at så længe Studentarhus-sagen søges overvundet på det hidtidige uærlige grundlag, så vil det trække en grundlæggende splittelse med sig i hele studentermassen mange mange år frem. Alt vil forblive og blive trukket ned på niveauet af et uafgørligt sympatisk og antipatisk 'for eller imod' bestemte personer og/eller persongrupper, hvilket spærrer for selvstændig faglig udvikling. Dette bidrager også i anden

omgang til udviklingen af unødigt store og falske modsætningsforhold mellem andre personer, indenfor som udenfor universitetet.

Jeg skal derfor foreslå et møde med Universitetet, når bestyrelsen af Studentarhuset - eller bestyrelsesformanden - har produceret et svar på brevet "9 slagvåben - 9 spørgsmål". Og jeg må bede om accept på, at et uvildigt - og for offentligheden endnu ukendt - vidne, der overvårer og overhører en central episode omkring bestyrelsesformanden og kablerne, deltager i mødet. Jeg ved ikke i skrivende stund om dette vidne vil deltage, men personen får samtidig kopi af denne skrivelse til orientering.

Min nøgle vil blive afleveret ved et sådant møde - eller ved en ærlig anden løsning - og indtil da er nøglen alene en nøgle til offentligheden, ikke til Studentarhuset.

Med venlig hilsen

Kalle Birck Madsen
Cand.psych. Kalle Birck-Madsen
København 15. februar 1994.

Kalle Birck-Madsen
Bragesgade 18, 1.th
2200 København N

Den 11. februar 1994

Da vi endnu ikke har modtaget din nøgle, som du skulle have afleveret senest den 28. januar 1994 i henhold til brev af 14. januar 1994, vil vi hermed endnu engang anmode dig om at aflevere din nøgle.

Nøglen kan afleveres på kontoret i Studenterhuset til undertegnede eller sekretær Anette Stæhr, hverdage kl. 12.00 - 14.00. Andet tidspunkt for aflevering af nøgle kan aftales på telefon 35 32 38 61.

Såfremt vi ikke har modtaget din nøgle senest den 16. februar 1994 vil depositum for nøglen på kr. 100 blive inddraget. Sagen vil herefter i første omgang blive overdraget til Københavns Universitet til videre foranstaltning.

Bo Arvedsen
Bo Arvedsen, nøgleansvarlig.

STUDENTERHUSET

Købmægergade 52 · 1150 København K · telf. 33 13 65 92

NØGLEKONTRAKT

Kontrakt vedrørende lån af nøgle i foreningen Studenterhuset v/ Københavns Universitet

§ 1

Underlegnede bekræfter hermed at have modtaget nøgle af nedenstående type og personlig nr. Yderligere bekræfter undertegnede at være indforstået med nedenstående ansvar for besiddelse af nævnte nøgle, samt vilkår i forbindelse med tilbagelevering, beskadigelse eller bortkomst af denne. Ved modtagelse af nøglen erlægges et depositum på nedenstående beløb.

Nøgletype:

Personligt nr.:

Depositum, kr.:

§ 2

Den nøgleansvarlige person skal være en (evt. to) af de på generalforsamlingen valgte bestyrelsesmedlemmer. Den nøgleansvarlige kan til enhver tid inddrage udleveret nøgle.

§ 3

Ved ophør af medlemskab eller efter endt enkeltstående eksternt arrangement, hvortil nøglen er modtaget, skal nøglen tilbageleveres til den nøgleansvarlige. Dette gælder både ved udmeldelse eller eksklusion i henhold til foreningens vedtægter.

stk. 2: Nøglen er personlig og må IKKE udlånes til anden side. Ved grov uagtsomhed kan nøglen inddrages. Der kan desuden stilles krav om betaling for nyanskaffelse af tilsvarende nøgle til nøglesystemet ved alvorlig beskadigelse af den nævnte nøgle.

stk. 3: Som nøgleindehaver er man som sidste ud af huset ansvarlig for at alle UDEN nøgle ligeledes er ude, og at døre, vinduer m.v. er forsvarligt aflåste.

stk. 4: Nøglen tilbageleveres senest 8 dage efter de i § 3 beskrevne regler, og hvis nøglen ellers er i orden udbetales det oprindelige depositum.

stk. 5: Ved tilbagelevering af nøgle eller erstatning, i henhold til § 4 jvf. § 1, kan dette dokument kræves udleveret.

§ 4

Ved bortkomst, tyveri el.lign. af den udleverede nøgle hæftes for udskiftning af hele nøglesystemet.

stk. 2: Der kan dog, når dette skønnes rimeligt, dispenseres fra stk. 1, fra bestyrelsens side.

stk. 3: Der kan ikke stilles andre erstatningskrav end de i §§ 3 og 4 nævnte forhold.

§ 5

Bestyrelsen kan på et hvilket som helst tidspunkt foranstalte eftersyn af nøglen.

stk. 2: Der er pligt til at fremvise nøglen, idet der ellers hæftes for udskiftning af hele nøglesystemet, jvf. § 4.

stk. 3: Der foranstattes et årligt eftersyn af samtlige nøgler af den nøgleansvarlige i bestyrelsen.

Navn:

Dato:

Adresse:

Telefon:

Underskrift, modtageren:

Underskrift, nøgleansvarlige:

K Ø B E N H A V N S B Y R E T 12. A F D E L I N G
T I L S I G E L S E
GENPART

Carl-Erik Birk-Madsen
Bragesgade 18, 1.th.,

2200 København N

Den 14.03.94

Sagsnr. 01992/94
Politinr. S 150/93

tilsiges hermed til at give personligt møde i

KØBENHAVNS BYRET RETSSAL 10
DOMHUSETS ANNEKS I SLUTTERIGADE
tlf. 33 93 32 33 - lok. 2410

Mandag den 05. september 1994 kl. 09.30

Tilsigelsen angår en tiltale for overtrædelse af våbenlov

Udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan medføre, at De
dømmes for det i anklageskriftet angivne forhold og afskærer Dem
fra anke. De kan møde ved en person med skriftlig fuldmagt, og
som er i stand til at afgive forklaring.

Tilsigelsen skal være forkyndt senest aftenen før retsmødet.

På dommerens vegne

Pia Jensen

HARLANG, KOCH & CHRISTENSEN
ADVOKATFIRMA

SANKT ANNÆ PLADS 6
DK-1250 KØBENHAVN K
TLF (+ 45) 33 15 08 00
FAX (+ 45) 33 15 50 60
POSTGIRO 4 25 72 00

JØRGEN KRØIGAARD
MODERET FOR HØJESTERET

TORBEN KOCH
MODERET FOR HØJESTERET

JENS CHRISTENSEN
MODERET FOR HØJESTERET

CHRISTIAN HARLANG
MODERET FOR HØJESTERET

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o stud.psyk. Anne Jønsson
Søbredden 24
2820 Gentofte

18. februar 1994
CH/tj j.nr. 419001

Vedr.: Diverse bistand.

OPGØRELSE

2945

Vort salær a'conto vedrørende hid-
tidig diverse juridisk bistand,
reduceret til:

5.000,00

Moms heraf, 25%:

1.250,00

Saldo til gode:

6.250,00
=====

NY ADRESSE:

PR. 1. JANUAR 1994

SANKT ANNÆ PLADS 6

1250 KØBENHAVN K

TLF: 33 15 08 00 . TELEFAX 33 15 50 60

HARLANG, KOCH & CHRISTENSEN

ADVOKATER

SANKT ANNE PLADS 6
DK-1250 KØBENHAVN K
TLF (+45) 33 15 08 00
FAX (+45) 33 15 30 60
POSTGIRO 4 25 72 00

JØRGEN KRØIGAARD
ADVOKAT FOR HØJESTRET

TORBEN KOCH
ADVOKAT FOR HØJESTRET

JENS CHRISTENSEN
ADVOKAT FOR HØJESTRET

CHRISTIAN HARLANG
ADVOKAT FOR HØJESTRET

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o stud.psyk. Anne Jønsson ✓
Søbredden 24
2820 Gentofte

17. februar 1994
j.nr. 419001k
CH/tj

Kontorchef Michael Bjørn Hansen
Skovshovedvej 10 A
2920 Charlottelund

Til orientering fremsendes vedlagt kopi af skrivelse af 3. ds.
fra Statsadvokaten. Skrivelsen er forsinket ved at blive frem-
sendt til min tidligere kontoradresse.

I betragtning af de udtalelser, som vi har dokumenteret ved det
fremsendte bånd, forekommer afgørelsen urimelig.

Vedrørende injurieresagen hører jeg gerne, om I fuldt ud har af-
klaret jeres stilling i Rådgivningsgruppen, jf. vore drøftelser
herom sidste år.

Med venlig hilsen

Christian Harlang

STATSADVOKATEN

for

KØBENHAVN, FRIKSBERG og TÅRNBY

Jens Kofods Gade 3, 1. th., 1268 København K
Tlf. 33 32 96 40 - Telefax 33 14 70 04

MODTAGE

- 7 FEB. 1994

Advokat Christian Harlang
St. Kongensgade 77
Postbox 9017
1022 København K.,

Den 3. februar 1994

J.nr. 1699/93

BD/imj

Ved skrivelse af 23. november 1993 meddelte Politidirektøren i København
Dem, at han i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 1 havde besluttet at
afvise Deres anmeldelse mod Lars-Erik Allin for overtrædelse af
straffelovens § 155.

Denne afgørelse har De indbragt for mig.

Efter retsplejelovens regler må Politidirektøren afvise en indgivet
anmeldelse, hvis der ikke findes grundlag for at indlede en undersøgelse
jfr. retsplejelovens § 749, stk. 1. Afgørelsen af dette spørgsmål beror
på en skønsmæssig vurdering, bl.a. om en strafbar handling må anses at
være begået.

I anledning af Deres klage har jeg indhentet en udtalelse fra
Politidirektøren, der har udtalt følgende:

" Af den fremsendte båndoptagelse af radioavisen fra den 8. december
fremgår, at universitetsdirektøren for så vidt bekræfter, at Allin har
fjernet tilsyneladende en stor mængde papir fra Regnbuens lokaler i
studentarhuset.

Det fremgår også, at Allin har tilbageholdt papirerne, efter at Regnbuen
havde forlangt materialet udleveret.

Endelig fremgår det, at materialet nu er udleveret.

Imidlertid er jeg fortsat af den opfattelse, at dette ikke i sig selv
konstituerer en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale.

Ulovlige beslaglæggelser ses alene omhandlet i straffelovens § 147, der alene omhandler personer, der arbejder indenfor politiet med videre.

"Private beslaglæggelser" ses ikke selvstændigt kriminaliseret, hvorfor en eventuel straffehjemmel må søges i straffelovens øvrige bestemmelser.

Straffelovens § 276 og § 291 kan være teoretisk relevante, men er det ikke i den konkrete sag.

Tyveribestemmelsen kan ikke finde anvendelse, allerede fordi det er oplagt, at der ikke foreligger et berigelsesforsæt, og § 291 om "bortskaffelseshærværk" kan ej heller anvendes, da der ved bortskaffelse forstås, at genstanden skaffes af vejen, således at den ikke eller kun ved vanskelige eller bekostelige foranstaltninger kan fås tilbage, jfr. kommenteret straffelov speciel del side 403.

Der kan eventuel være tale om, at Allin har gjort sig skyldig i selvtægt efter straffelovens § 294, der er undergivet privat påtale, jfr. straffelovens § 306, stk. 2.

På denne baggrund skal jeg indstille, at min afgørelse af 23. november 1993 fastholdes."

Det fremgår af sagens bilag, at universitetsdirektør Peter Plenge, der i Radioavisen den 8. december 1993 bekræftede, at Lars-Erik Allin har fjernet et antal flyttekasser med papirer, der tilhørte den Psykologiske Rådgivning Reynbuen, tillige oplystes at dette skete i umiddelbar forlængelse af den politiaktion, der havde været i huset og som et led i fjernelsen af de effekter, der var i huset, hvorfor universitetsdirektøren betragter det som en ren praktisk foranstaltning.

Efter en gennemgang af sagens bilag kan jeg herefter meddele, at jeg ikke finder grundlag for at tilsidesætte Politidirektørens vurdering af sagen og omgøre beslutningen.

Jeg har herved navnlig lagt vægt på, at det efter de foreliggende oplysninger ikke kan antages, at der har fundet et strafbart forhold, der forfølges af det offentlige, sted.

Min afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed jfr. retsplejelovens § 101, stk. 2.

H. Bech Hansen

af kendelsesprotokollen

for

det i medfør af lov nr. 348 af 6. juni 1991

om medieansvar oprettede Pressenævn.

Rådgivningsgruppen Regnbuen,

Att.: Jesper Lund,

Postboks 547,

2200 København N.

Ansvarshavende redaktør Bent Falbert,

Ekstra Bladet,

Rådhuspladsen 37,

1785 København K.

I sag nr. 76/1993

Rådgivningsgruppen Regnbuen

mod

Ekstra Bladet

afsagde Pressenævnet torsdag den 20. januar 1994 sålydende

K e n d e l s e:

Rådgivningsgruppen Regnbuen har klaget til Pressenævnet over nogle artikler i Ekstra Bladet den 20.-22. oktober 1993, idet klageren finder, at bladet har overtrådt god presseskik.

Den 20. oktober blev artikelserien præsenteret på bladets forside således: "Ekstra Bladet afslører: TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITET" og "SIDSTE: STOR POLITI-RAZZIA I MORGES".

I en artikel inde i bladet hed det bl.a. følgende:

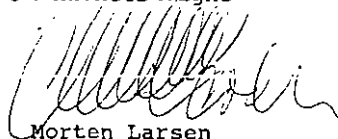
"Studenterhuset i København blev tidligt i morges lukket og ransaget af politiet. Det skete efter anmodning fra rektor ved Københavns Universitet, Ove Nathan, der frygter, at Studenterhuset gennem længere tid er blevet misbrugt til illegal politisk virksomhed. Under ransagningen i nat fandt politiet slagvåben gemt i huset.

Ove Nathans reaktion skyldes en række spørgsmål, som

Vedlagt fremsendes udskrift af Pressenævnets kendelse

i sag nr. 76/1993: Rådgivningsgruppen Regnbuen mod Ekstra Bladet.

På nævnets vegne

Morten Larsen

Ekstra Bladet gennem den sidste uge har stillet ledelsen af universitetet, der årligt betaler 375.000 kroner til Studenterhusets drift. Ekstra Bladets forespørgsler fik Universitetet til at starte sine egne undersøgelser - med det resultat, at kriminalpolitiet i nat blev bedt om at gribe ind og ransage og lukke huset."

Af en anden artikel den 20. oktober fremgik, at Studenterhuset officielt er åbent for Københavns Universitets næsten 30.000 studerende, og at der ydes økonomisk støtte til huset, fordi det er centrum for en række aktiviteter som dans, musik, debat, skak og psykologisk rådgivning. Det hed herefter i artiklen:

"Men sandheden er, at det (Studenterhuset) er en dæk-adresse for "autonome", og militante grupper. Og at Københavns Universitet er ført bag lyset, når det hvert år betaler næsten en halv million kroner til dette såkaldte studenterhus.

Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Baader-Meinhof-gruppen og Blekingegadebanden. En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som mobber og chikanerer rigtige studerende væk.

Denne gruppe hedder "Regnbuen" og består officielt af seksten folk, der kun med meget god vilje selv kan kaldes studerende.

F.eks. husets reelle leder og åndelige bannerfører Karl-Erik Birck-Madsen, der blev færdig på universitetet for seks år siden. Han er magister i psykologi, og selv om han afskrev sit studiekort i 1987, har han endnu ikke fjernet sig fra Studenterhuset. Dette er hans reelle hjem, Kalle Birck-Madsen bor på

det nærmeste i Købmagergade 52, hvor han har sit private kammer på første sal.

For at blive medlem og godkendt som aktivist i Regnbuen, skal man f.eks. kunne redegøre for sit positive forhold til begreber som "autonom" og "militant".

Regnbuens få folk fylder massivt i Studenterhusets mødelokaler. Denne uge er typisk. Her har Regnbuen på forhånd sat sig på halvfjerds procent af de planlagte arrangementer i huset. Og nu, hvor vi skriver oktober, er det stadig gadekampene 18. maj, der præger dagsordenen."

Artiklen sluttede således:

"Det har været reglen ved tidligere "anti-racistiske moder", at der er indkaldt "kammerater" fra Antifascistisk Aktion. Parate til at forsvare vennerne med slagvåben og kastevåben.

Det vakte en del intern uro, da en ansat i huset tidligere på året fandt våbnene under en trappe i huset, men både Regnbuens folk og medlemmer af "Studenter mod Racisme" (SMR) fik banket de urolige elementer på plads med lange forklaringer om risikoen for nazistiske angreb."

I en artikel beskæftigede bladet sig med Regnbuens forhold til andre studentergrupper. En repræsentant herfor blev citeret således:

"- Der er ingen tvivl om, at der bliver kørt hetz mod folk, der er anderledes end dem, der styrer huset. Vi er jo ikke alle sammen opvokset på Nørrebro og er revolutionære. Og hvis der er nogen, der har brug for psykiatrisk hjælp, er det nok Regnbuen selv, siger jurastuderende Jonas Christoffersen, der har repræsenteret studenterforeningen Debat-forum i

Huset."

I lederen den 20. oktober skrev bladet under overskriften "Revolutionshuset" bl.a.:

"De har talt om revolution og væbnet kamp og modstand og modmagt og imperialism og øvet sig i våbenbrug og indført kontrol og eksklusioner og sanktioner for en for dårligt vasket trappe. De har moret sig og leget rigtige revolutionære, og folk, der har tænkt eller ment anderledes, er blevet presset ud, eller er gået af sig selv."

Den 21. oktober bragte Ekstra Bladet en artikel, hvori det bl.a. hed:

"Politiet og universitetet interesserer sig specielt for dokumenter, der kan fortælle om den autonome gruppe "Regnbuens" aktiviteter. Denne gruppe af psykologi-studerende har i de sidste to år fremstået som åndelige chef-ideologer og reelle ledere af Studenterhuset. Og det er sket, selv om "Regnbuens" spidser ikke mere har nogen tilknytning til Universitetet og officielt ikke spiller nogen rolle. Personkredsen fra "Regnbuen" opfatter sig selv som både militante og autonome."

Af en artikel den 22. oktober fremgik, at nogle repræsentanter for Regnbuen ville blive indkaldt til afhøring hos politiet:

"Det er Birck-Madsen og Jønssons udtalelser i TV 2 Lorry onsdag aften, hvor de for åben skærm indrømmede, at de var ansvarlige for tilstedeværelsen af slagvåben i Studenterhuset der får (kriminalinspek-

tør) Jørgen B. Frederiksen til at reagere mod dem. I går aftes gentog Anne Jønsson sine udtalelser samme sted, og hun blev suppleret af en anden kammerat fra Regnbuen, Jesper Lund."

I en anden artikel den 22. oktober hed det under overskriften "Studenter-psykologer kammer over i tvangsforestillinger - anklager rektor Ove Nathan for nazisme." bl.a.:

"Den autonome, militante psykolog-gruppe Regnbuen, der i forbindelse med skandalen omkring Studenterhuset er bortvist fra Københavns Universitet, beskyldte i går rektor Ove Nathan og Ekstra Bladet for i fællesskab at stå i ledtog med fascister og nazister, der ønsker at overtage det danske samfund. Regnbuen tog til genmæle i et fire sider langt manifest, der klokken 17.02 blev udsendt fra Studenterrådets telefax. Her fortæller de blandt andet, at alle studenter faktisk er autonome, og at det er to navngivne personer fra en fascistisk gruppe, der står bag Ekstra Bladets artikler gennem de sidste tre dage. Og hermed også bag rektor Ove Nathans beslutning om at lukke huset."

Det fremgår i øvrigt, af artikelserien, at Ekstra Bladet den 20. oktober oplyste, at "man var blevet bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte". Den 22. oktober blev denne oplysning tildels berigtiget. Oplysningen beroede i følge Ekstra Bladet på stavefejl i Regnbuens og en sympatiserende gruppes medlemslister.

Til støtte for klagen er det gjort gældende, at artiklerne er overordentligt fejlagtige og fordrejede. Som eksempel har klageren nævnt oplysningen om de falske navne. Ekstra Bladet burde efter klagerens opfattelse have kontrolleret artiklernes oplysninger på forhånd, men det antager klageren, at bladet ikke har været interesseret i.

Klageren har endvidere gjort gældende, at bladet ved at hæfte betegnelser på medlemmer af Regnbuen som, at de "har brug for psykiatrisk hjælp", og at de "kammer over i tvangstanker", har påført ubodelig skade på disse personers agtelse og professionelle fremtid.

Ekstra Bladet har i en udtalelse om klagen anført, at der er tale om en journalistisk velmotiveret afsløring af, hvordan nogle revolutionære smågrupper i praksis havde overtaget Studenterhuset. Huset blev genstand for en politirazzia, hvorunder der blev fundet våben. Bladet mener derfor kun, der er tilbage at tage stilling til nogle enkelte udtryk i artiklerne.

Bladet mener, at man roligt kan bruge udtrykket "Kammer over i tvangstanker", når Regnbuen anbringer Ove Nathan i ledtog med fascister og nazister, som gruppen efter bladets opfattelse ser overalt i det danske samfund.

Bladet anfører endvidere, at udtrykket "har brug for psykiatrisk hjælp" er et citat af en udtalelse fra en studerende.

Ekstra Bladet finder endelig udtrykket "terrorister" berettiget, når Regnbuen i følge sine egne skrifter føler

sig i slægt med bl.a. Rote Armes Fraktion.

Følgende nævnsmedlemmer har deltaget i sagens behandling: Axel Kierkegaard, Hans Dam, Tage Clausen og Preben Sørensen.

Pressenævnet udtaler:

Ekstra Bladet har i artikelserien videregivet klagerens hovedsynspunkter på grundlag af udtalelser fra repræsentanter for klageren i nogle TV-indslag og i telefaksen, som blev udsendt den 21. oktober 1993. Fremstillingen af hovedsynspunkterne er ikke blevet bestridt af klageren. Uanset den upræcise oplysning om gruppens brug af falske navne finder Pressenævnet herefter ikke grundlag for at kritisere Ekstra Bladet i denne sag.

--ooOoo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

København, den 21. januar 1994.

PRESSENÆVNET

Porthusgade 3,
1213 København K.
Tlf.: 33 15 55 64 Fax: 33 15 00 10

Den 1. november 1993
Sag nr. 76/1993
J.nr.

København d. 18.11.1993.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
Postboks 547
2200 København N.

Hr. Jesper Lund,
Søbredden 24,
2820 Gentofte.

Til:
Pressenævnet
Porthusgade 3
1213 København K.

Sag nr. 76/1993.

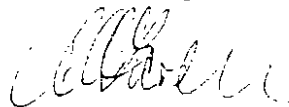
Angående klage over Ekstra Bladet.

Ved skrivelse af 24. oktober 1993 har De på vegne af
rådgivningsgruppen Regnbuen klaget til Pressenævnet over
nogle artikler i Ekstra Bladet den 21.-22. oktober 1993.

I den anledning skal man bede Dem præcisere, om hen-
vendelsen skal forstås som en klage over, at god presseskik
er overtrådt eller som en anmodning om genmæle. Til brug
herfor vedlægges et eksemplar af Pressenævnets årsberetning
for 1992 og af nævnets informationspjece.

Når sagen på ny forelægges for nævnet bedes de om-
handlede artikler vedlagt.

På nævnets vegne

Morten Larsen

I brev af 1.11.1993 bedes undertegnede præcisere, hvorvidt henvendelsen skal forstås som en
klage over, at god presseskik er overtrådt, eller som en anmodning om genmæle. Det skal
derfor præciseres, at henvendelsen skal forstås som en klage over, at god presseskik er
overtrådt. Jævnfør vores brev af 24.10.1993 for indholdsmæssig begrundelse. Til dette brev
skal blot her tilføjes, at Ekstra Bladet på nuværende tidspunkt har haft rigelig tid til at
dementere urigtige oplysninger - f.eks. at der skulle have været stik- og kastevåben i
Studerenterhuset - men åbenbart ikke har ønsket at gøre dette.

Kopi af de relevante artikler er vedlagt.

Som yderligere dokumentation i sagen kan oplyses at: grupperne Regnbuen og Studerende
Mod Racisme, samt personen Kalle Birck-Madsen som følge af den fejlagtige omtale i Ekstra
Bladet er blevet fremhævet som "fjender" i DNSB's (Danmarks NationalSocialistiske
Bevægelse) telefonavis. Til belysning af Ekstra Bladets kritisable handlemåde er endvidere
vedlagt en artikel fra "Demos Nyhedsbrev", november 1993.

På vegne af rådgivningsgruppen Regnbuen:

Jesper Lund

til Pressenævnet:

Anmodning om indgriben overfor EkstraBladet.

Undertegnede ønsker hermed at opfordre Pressenævnet til at skride ind overfor EkstraBladet og/eller journalist Anders-Peter Mathiesen ifm. omtalen af "Studerterhussagen" i EkstraBladet d. 20.-22. oktober 1992.

Artiklerne er overordentligt fejlagtige og fordrejede. Hovedparten af de bragte oplysninger er fejlagtige - og en del heraf bringes mod bedre vidende. Der var intet til hinder for, at journalisterne på forhånd kunne have kontrolleret deres oplysninger (et par åbentlyse eksemper er de angiveligt "falske navne" og påstået fund af såvel stik- som kastevåben), men dette ønskedes åbenbart ikke.

Baggrunden for artiklerne er et privat hævnprojekt med det sigte at skade særligt rådgivningsgruppen "Regnbuen". Undertegnede er vidende om, at Per Jørgensen (der også går under navnet "Pelle Buhl") har medvirket til udarbejdelsen af artiklerne. Denne - der gennem længere tid har ageret uforsonligt og hadefuldt overfor Regnbuen - havde da også i ugerne op til d. 20. - 22. oktober truet med at "ramme" Regnbuen gennem EkstraBladet.

Med artiklerne starter EkstraBladet en art heksejagt mod Studenterhuset generelt og mod Regnbuen i særlig grad. Fra Regnbuen fremhæves to medlemmer som "terrorbagmænd". Bl.a. omtales disse to medlemmer ved at de "kammer over i tvangstanker", samt at medlemmerne i rådgivningsgruppen "har brug for psykiatrisk hjælp". At hæfte sådanne prædikater på psykologer/psykologistuderende er en endda meget alvorlig sag; ikke blot er sådanne betegnelser yderst ærekrænkende, men for (kommende) psykologer er det yderligere til stor belastning for den faglige anseelse, der er nødvendig for at kunne udføre psykologhverv.

Den udviste opførsel fra EkstraBladets side er under al kritik, og vi vurderer, at det er vigtigt at Pressenævnet tilkendegiver overfor EkstraBladet at ordentlig presseetik er overtrådt i usædvanlig grov grad. Resultatet af EkstraBladets fremfærd er ikke bare et lukket Studenterhus, 1000 hjemløse medlemmer af Studenterhuset, ca. 15 hjemløse arbejdsgrupper, 2 grupper udnævnt til "terrorister", men også det faktum at to personer med fuldt navn og billede er udhængt i tekst og billeder som terrorister og psykisk syge; dette har gjort ubørlig skade på disse personers agtelse og professionelle fremtid, samt har sat disse i fysisk fare overfor aggressioner fra fascistisk side.

At nævne bare tilnærmelsesvist alle de fordrejninger, uunderbyggede påstande og direkte løgne, der indgår i EkstraBladets omtale af denne sag vil overskride rammerne for denne henvendelse. Undertegnede står selvfølgelig til rådighed for yderligere oplysninger om dokumentation af urigtigheden af de hetzende påstande fremført i EkstraBladet, samt for henvisning til mindst en person, der er blevet fejlciteret.

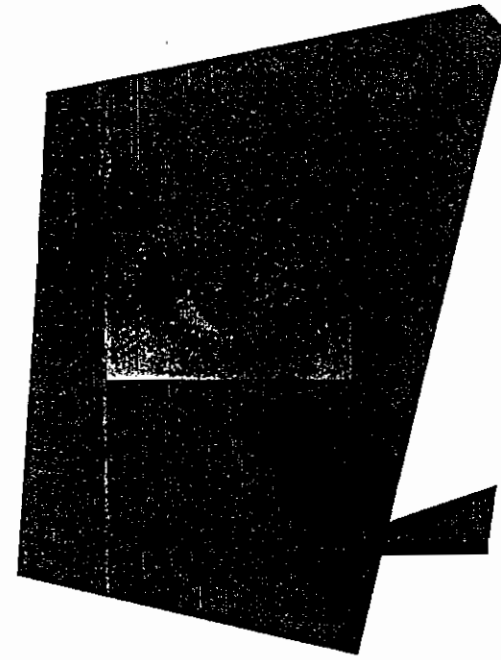
På vegne af rådgivningsgruppen Regnbuen:

Jesper Lund

Regnbuen c/o Karlsminde. Søbredden 24. 2820 Gentofte. Tlf: 31683266. Fax: 31683486

Udgiver: Pressenævnet Grafisk tilrettelægning: Kontrast v. Uffe Rosenfeldt Tryk: Trekroner Offset
Konsulent: Statens information

P R E S S E N Æ V N E T

*Hvor, hvor, hvor,
hvordan og om hvad De
kan klage, hvis De
mener at have været
udsat for dårlig
behandling i pressen*

HVEM KAN KLAGE?

Personer, virksomheder, foreninger, organisationer o.l., der føler sig "hængt ud" i pressen, kan klage til Pressenævnet, hvis de har en retlig interesse i sagen.

Der er tale om en retlig interesse, når klageren direkte eller indirekte er omtalt i en artikel, en tv- eller radioudsendelse eller er afbildet på et fotografi, men De kan ikke klage, hvis De blot har en generel faglig eller politisk interesse i det emne, der er behandlet.

HVILKE MEDIER KAN MAN KLAGE OVER?

De kan klage til Pressenævnet over følgende massemedier:

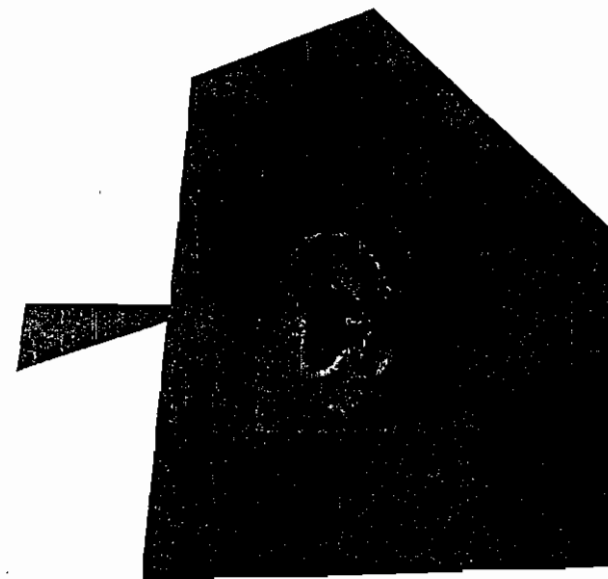
Aviser, dagblade, ugeblade, distriktsblade, fagblade og andre indenlandske periodiske skrifter, der udgives mindst to gange om året.

Danmarks Radio, TV 2, TV 2s regionale stationer samt lokale radio- og tv-stationer.

Visse elektroniske informationssystemer, især nyhedsbureauer, telefonavis og lydavis, der har tilmeldt sig Pressenævnet.

HVILKE SAGER KAN MAN KLAGE OVER?

De kan klage til Pressenævnet over sager, hvor god presseskik er overtrådt, eller hvor De mener at have krav på genmæle. Pressenævnet kan også på eget initiativ behandle sager om god presseskik.

God presseskik. Massemediernes indhold og handlemåde skal ifølge medieansvarsløven være i overensstemmelse med god presseskik. Loven giver imidlertid ikke en præcis beskrivelse af, hvad god presseskik er, så det er op til Pressenævnets skøn i den konkrete sag. Udgangspunktet er de vejledende regler for god presseskik, der er trykt bagest i pjecen.

Det er ikke bare mediernes indhold, men også deres handlemåde, der skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det vil sige, at indholdet af en artikel eller udsendelse skal følge god presseskik, og det samme gælder den måde, som oplysningerne og billedmaterialet (f.eks. fotografier af ofre fra en ulykke) er fremskaffet på.

Genmæle. "Genmæle" betyder, at De som klager selv får lejlighed til at korrigere oplysninger i en sag, der har været omtalt i et massemedie.

For at have krav på genmæle skal alle disse betingelser være opfyldt:

Oplysningerne skal være af *faktisk* karakter. Man har altså ikke krav på genmæle over for artiklens eller udsendelsens vurderinger eller meningstilkendegivelser.

De bragte oplysninger skal være forkerte.

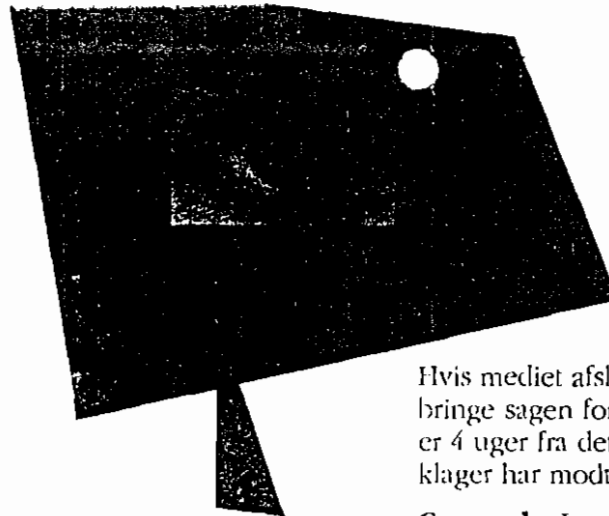
Oplysningerne skal indebære en risiko for, at klageren kan lide en økonomisk eller anden skade af betydning (skaden behøver ikke være konkret). Er der tale om mere bagatelagtige skader eller risiko for samme, har man ikke krav på genmæle.

Indholdet af det genmæle, der ønskes bragt, skal være begrænset til de faktiske oplysninger. Genmælet må altså ikke indholde vurderinger eller kommentarer, og man har ikke krav på, at massemediet beklager, undskylder eller dementierer de oplysninger, der er offentliggjort. Hvis disse betingelser ikke er overholdt, kan redaktionen og Pressenævnet blot af den grund afvise genmælet.

HVORDAN KLAGER MAN?

God presseskik. I en sag om god presseskik kan De som hovedregel enten klage til det pågældende massemedie eller direkte til Pressenævnet. En klage over Danmarks Radio, TV 2 eller TV 2s regionale stationer skal dog altid først indgives til det pågældende massemedie.

Klagefristen er 4 uger fra det tidspunkt, hvor oplysningerne er offentliggjort i det pågældende medie.

Hvis mediet afslår Deres klage, kan De indbringe sagen for Pressenævnet. Klagefristen er 4 uger fra det tidspunkt, hvor De som klager har modtaget afgørelsen.

Genmæle. I sager om genmæle skal De altid først sende anmodningen til massemediet selv. Anmodningen skal være skriftlig, og fristen er 4 uger regnet fra offentliggørelsen i mediet. Mediet kan kræve, at De selv udformer genmælet. Derfor er det en god ide at formulere indholdet af genmælet samtidig med, at De anmoder om at få det bragt.

Hvis massemediet giver afslag på Deres anmodning om genmæle, eller hvis De finder genmælet ufyldstgørende, kan De klage til Pressenævnet. Klagefristen er 4 uger fra det tidspunkt, hvor De har modtaget afslaget, eller det ufyldstgørende genmæle er offentliggjort.

HVAD KAN PRESSE- NÆVNET GØRE?

Pressenævnet kan ikke idømme straf, erstatning eller på anden måde sikre Dem økonomisk kompensation.

I sager om god presseskik kan Pressenævnet udtale kritik over for massemediet. I sager om genmæle kan nævnet pålægge massemediet at offentliggøre genmælet.

I begge typer sager kan Pressenævnet desuden pålægge mediet at offentliggøre hele nævnets afgørelse eller en del af den.

VEJ- LEDENDE REGLER FOR GOD PRESSE- SKIK

Grundlæggende synspunkter. Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med massemediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt.

Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse.

Under varetagelse af disse opgaver bør massemediernes anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på massemediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om massemediernes frie og uafhængige stilling. Brud på

god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presseetiske regler. En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod hans samvittighed eller overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof (tekst og billeder), som offentliggøres i den trykte periodiske presse, radio og fjernsyn samt i de øvrige massemedier.

Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige massemedier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom.

Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

REG- LERNES INDHOLD

A. Korrekte meddelelser

1. Det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte.

2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være færvet af personlig interesse eller skælvoldende hensigt.

3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forebyggelse for den pågældende.

4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde.

5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.

6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.

7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B. Adfærd i strid med god presseskik

1. Meddelelser, som kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.

2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse

kræver eller begrundes offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.

3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og gengivelse af billedmateriale skal der vises hensynsfuldhed og takt.

4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionel tekst. Tekst og billeder foranlediget af direkte eller indirekte merkantile interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.

5. Andres tillid må ikke misbruges. Der bør vises særligt hensyn over for personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser. Andres følelser, uvidenhed eller svigten de herredømme bør ikke misbruges.

Retsreportage

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.

2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.

3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes - i straffesager anklagemyndighedens og forsvarrets - synspunkter.

En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tilfælsfald, frifindelse eller domfældelse.

4. Det bør undgås at nævne personers slægtsforhold, stilling, race, nationalitet, trosbekendelse eller

organisationsforhold, medmindre dette direkte har med sagen at gøre.

5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erkleret sig skyldig eller ikke-skyldig.

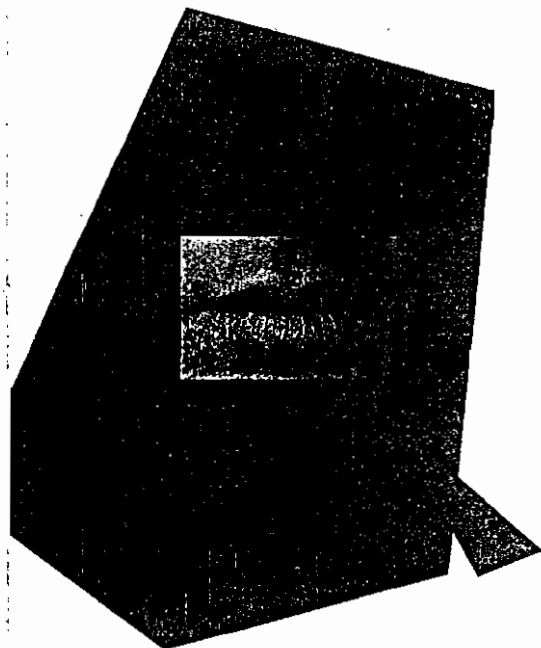
6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.

7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en

navngiven person. Meddelelse herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side.

Dette gælder dog ikke, hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.

8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget en ham tidligere overgået straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, han nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.

PRESSE- NÆVNET

Pressenævnet er oprettet i henhold til medieansvarsloven. Pressenævnet er et uafhængigt offentligt nævn, der behandler klager over pressen, dvs. massemedierne. Pressenævnet består af 8 medlemmer, og hvert medlem har en stedfortræder. Pressenævnet får hjælp af et sekretariat. Ved behandlingen af en klagesag medvirker 4 medlemmer: En jurist (formanden), en journalist, en redaktør og en repræsentant for offentligheden. De kan skrive til nævnet på følgende adresse:

Pressenævnet
Porthusgade 3
1213 København K.

De kan ringe til Pressenævnets sekretariatet på telefon 33 15 55 64 mandag til fredag i tiden 10 - 12 og 13 - 14.

PRESSE- NÆVNETS MED- LEMMER

Formandskab:

Formand:
Højesteretsdommer Else Mols
Stedfortræder:
Højesteretsdommer Per Sørensen
Næstformand:
Advokat Axel Kierkegaard
Stedfortræder:
Advokat Karen Anke Tørring

Journalister:

Medlem:
Kate Blubme, Ekstra Bladet
Stedfortræder:
Tage Clausen, Morgenavisen Jyllands-Posten
Medlem:
Ulrik Holmstrup, Danmarks Radio
Stedfortræder:
Kaare R. Skott, TV 2

Redaktører:

Medlem:
Hans Dam, Berlingske Tidende
Stedfortræder:
Bent A. Koch, Fyens Stiftstidende
Medlem:
Henrik Antonsen, Danmarks Radio
Stedfortræder:
Tøger Seidenfaden, TV 2

Repræsentanter for offentligheden:

Medlem:
Konsulent Preben Sørensen, LO
Stedfortræder:
Afdelingsleder Leif Max Hansen, AOF
Medlem:
Advokat Ole Malmqvist
Stedfortræder:
Direktør Erling Fugl, FOF

KERE CHRISTIAN HARLANG.

VEDRØRENDE STUDENTERHUSSAGEN.

Anne og jeg har fået et anklageskrift fra Københavns Politi (J.nr. s 150/93 af 17.jan 1994) - og går ud fra, at du også har fået det. Vi har dog ikke fået "sagens dokumenter samt personlige oplysninger", som ellers sides at være vedlagt.

Vi vil godt bede dig vurdere, om det ikke vil være en fordel at få sagen konverteret til en domsmandssag. Argumentet er, at det vel for alle udenfor politi og anklagemyndighed er en tåbelig sag, der må afvises.

--

Så skal jeg fortælle dig, at vi har arbejdet videre med sagen mod Ekstra Bladet. Vi har udformet en større tekst, der gennemgår Ekstra Bladets anklager een for een, og er indstillet på - og mener også at kunne gennemføre - det, som du kaldte "en streng løsnings".

Så snart papiret er helt færdigt, sender vi det til dig.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen
København 18.1.1994

PS: Ragnbuen er flyttet til: Solidaritetshuset
Griffenfeldsgade 41
2200 København N
Tlf: 35-37.86.53

KØBENHAVNS POLITI
Poliadvokatur S
Poli Järden
1567 København V
Tlf. 33 - 14 14 48

Den 17 JAN. 1994
J.nr. S 150/93
lt/lhs

Hr. Carl-Erik Birck-Madsen
Bragesgade 18, 1. th.
2200 København N

Vedlagt fremsendes kopi af anklageskrift i sagen mod Dem.

De vil senere blive underrettet om tid og sted for retsmødets afholdelse.

Jørgen Jensen
politiladvokat

KØBENHAVNS POLITI
Politiaadvokatur 5
Politigården
1567 København V
Tlf. 33 14 14 48
Fax. 33 51 18 69

Den 17 JAN. 1994
J.nr. S 1993
lt/lhs

Til
Præsidenten for
Københavns byret

DISKETTE
SAG

ANKLAGESKRIFT

Anne Jønsson

cpr.nr. 22 07 61 - [REDACTED]
Vesterfælledvej 14
1750 København V

Og

Carl-Erik Birck-Madsen

cpr.nr. 02 07 53 - [REDACTED]
Bragesgade 18, 1. th.
2200 København N

tiltales ved Københavns byret til straf for overtrædelse af

våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 2, ifr. bekendtgørelse nr. 428 af
19. juli 1988 § 9, stk. 1, nr. 6.

ved senest den 20. oktober 1993 i Studenterhuset, Købmagergade
52, uden politiets tilladelse at have besiddet 9 stk. slag-
våben.

Der nedlægges over for hver af de tiltalte påstand om bøde-
straf på ikke under 600 kr.

Der nedlægges endvidere i medfør af straffelovens § 75, stk. 2
påstand om konfiskation af 9 stk. slagvåben, der den 20. okto-
ber 1993 blev taget i besiddelse af politiet.

Sagen forventes fremmet til dom i medfør af retsplejelovens
§ 935, stk. 1 uden medvirken af domsmænd.

De tiltalte bedes tilsagt.

Advokat Christian Harlang, Store Kongensgade 77, 1264 Køben-
havn K, har anmodet om at blive beskikket som forsvarer.

Sagens dokumenter samt personlige oplysninger vedlægges.

Sagens varighed: 1 1/2 time.

Jørgen Jensen
politiaadvokat

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Politikontoret

SLOTSHOLMSGADE 10

33 92 33 40 TELEFAX 33 93 35 10

TCG-1425/

Journ. 1993-966-241

1216 København K., den

11 JAN. 1994

Rådgivningsgruppen Regnbuen

Griffenfeldsgade 41

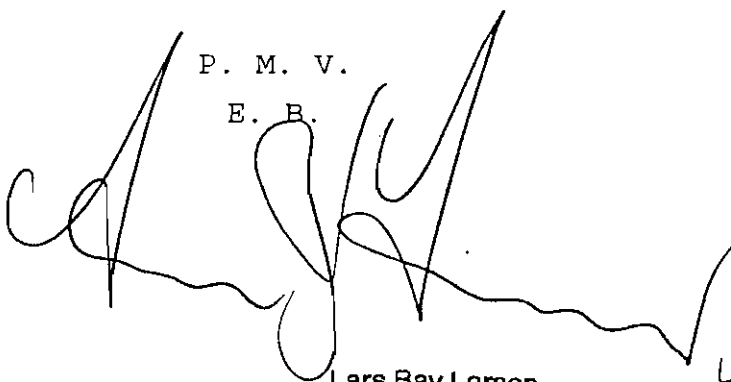
2200 København N

Justitsministeriet skal herved bekræfte modtagelsen af en kopi af Deres skrivelse af 23. december 1993 til statsadvokaten for Sjælland vedrørende Lars-Erik Allin.

Justitsministeriet kan oplyse, at anmeldelse om formodet strafbart forhold efter reglerne i retsplejeloven skal indgives til politiet på det sted, hvor forholdet anses for begået. Såfremt De mener, at den pågældende har begået et strafbart forhold, må Justitsministeriet derfor henvise Dem til eventuelt at rette henvendelse til Politidirektøren i København.

Justitsministeriet, der har opfattet kopien af Deres skrivelse til statsadvokaten som sendt alene til ministeriets orientering, foretager ikke yderligere på det foreliggende grundlag.

P. M. V.
E. B.

Lars Bay Larsen

ST. KONGENSGADE 77
POSTBOKS 9017
1022 KØBENHAVN K
POSTGIRO 1 79 81 70
TELEFAX 33 93 45 40
TELEFON 33 12 45 40

JOHN HAVE ADVOKAT (0)
CHRISTIAN HARLANG ADVOKAT (0)
ERIK NYBORG ADVOKAT (0)
THOMAS RØRDAM ADVOKAT (0) LL.M.
LARS KJELDSEN ADVOKAT (0)
LARS LOKDAM ADVOKAT
HANS ABILDSTRØM ADVOKAT

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o stud.psyk. Anne Jønsson
Søbredden 24
2820 Gentofte

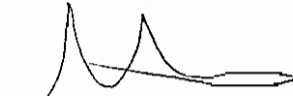
10. december 1993
J.nr. 257001k
CH/tj

Michael Bjørn Hansen
Skovshovedvej 10 A ✓
2920 Charlottenlund

Vedr.: Politianmeldelse - Lars-Erik Allin.

Vedlagt fremsendes til orientering kopi af min skrivelse af g.d.
til statsadvokaten for København (uden bilag).

Med venlig hilsen

Christian Harlang

ST. KONGENSgade 77
POSTBOKS 9017
1022 KØBENHAVN K
POSTGIRO 1 79 81 70
TELEFAX 33 93 45 40
TELEFON 33 12 45 40

HAVE ADVOKAT (H)
CHRISTIAN HARLANG ADVOKAT (H)
ERIK NYBORG ADVOKAT (H)
THOMAS RØRDAM ADVOKAT (H) LL.M.
LARS KJELDSEN ADVOKAT (H)
LARS LØKDAM ADVOKAT
HANS ABILDSTRØM ADVOKAT

Statsadvokaten for København
Jens Kofods Gade 1
1268 København K

9. december 1993
J.nr. 257001s
CH/tj

KOPI
H A S T E R

2

havns Politi, politiadvokatur A, att. politiadvokat Ole Weikop under j.nr. 00170-00038-93, dog uden bilag. Københavns politi kunne muligvis have anledning til at vurdere den afslåede anmeldelse på ny, specielt under hensyn til udtalelserne fra universitetsdirektøren.

Med venlig hilsen

Christian Harlang

Vedr.: Politianmeldelse mod rektors juridiske konsulent på Københavns Universitet, Lars-Erik Allin.

I fortsættelse af min skrivelse af 29. f.m. fremsender jeg vedlagt bånd optaget fra Danmarks Radio, Radioavisen i går onsdag d. 8. ds. i udsendelsen kl. 18.30, hvori direktøren for Københavns Universitet, Peter Plenge bekræfter, at Lars-Erik Allin har foretaget beslaglæggelse.

Som det fremgår, er Plenge af den opfattelse, at Allin ikke har foretaget en beslaglæggelse, der er ulovlig.

Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at kompetencen til at foretage beslaglæggelse tilkommer politiet, endda under ansvar overfor domstolene, if. Grundlovens § 72.

Det er derfor åbenbart, at der foreligger en lovovertrædelse.

Yderligere vedlægger jeg erklæringer afgivet af stud.psyk. Arvidsen, stud.psyk. Michael Tigo, stud.psyk. Birgitte Ernst. Stud. scient.pol. Rigmor Têtevide og cand.psyk. Elisabeth B. Jessen.

Kopi af nærværende skrivelse er d.d. endvidere tilsendt Køben-

ADVOKATFIRMA
HARLANG, NYBORG & RØRDAM
Interessentskab af advokatselskaber

ST. KONGENSGADE 77
POSTBOX 9017
1022 KØBENHAVN K
POSTGIRO 1 79 81 70
TELEFAX 33 93 45 40
TELEFON 33 12 45 40

JOHN HAVE ADVOKAT (H)
CHRISTIAN HARLANG ADVOKAT (H)
ERIK NYBORG ADVOKAT (H)
THOMAS RØRDAM ADVOKAT (H) LL.M.
LARS KJELDSEN ADVOKAT (H)
LARS LOKDAM ADVOKAT
HANS ABILDSTRØM ADVOKAT

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o stud.psyk. Anne Jønsson
Søbredden 24
2820 Gentofte

3. december 1993
J.nr. 257001k
CH/tj

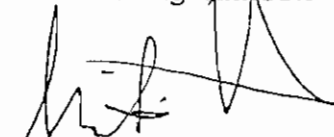
Vedr.: Politianmeldelse - Lars-Erik Allin.

Desværre er jeg nødt til at flytte det aftalte møde på mandag til

onsdag, d. 8. ds., kl. 16.

Tidspunktet er aftalt med Michael Bjørn Hansen, der som aftalt deltager i mødet.

Med venlig hilsen

Christian Harlang

Lars-Erik Allin politianmeldt for tjenestemisbrug.

I sagen omkring jurist v. Københavns Universitet Lars-Erik Allin og dennes rolle ifm. aflytning er følgende oplysning at tilføje: Lars-Erik Allin har i sin egenskab af jurist ved Universitetet privat beslaglagt papirer tilhørende Rådgivningsgruppen Regnbuen - bl.a. fortrolige papirer fra rådgivningsvirksomheden - gruppen Studerende Mod Racisme.

Da Rådgivningsgruppen Regnbuen endelig efter 10 dages forløb fik adgang til deres papirer - ca. 5 flyttekasser var beslaglagt - var disse blevet gransket. Enkelte breve var kommet i forkerte konvulutter, enkelte papirer - omhandlende de sort-okkulte grupper i Studenterhuset - var forsvundet.

Hvadenten Lars-Erik Allin arbejder på egen hånd eller på vegne af en efterretningstjeneste eller andre, tilkommer det ikke ham at stjæle og undersøge papirer. At Lars-Erik Allin åbenbart er medlem af den højreekstreme gruppering "Snaphanerne" (Information d. 27.11.1993) gør os ikke mere trygge ved situationen.

Følgende er ordrette gengivelser af:

A) Advokat Christian Harlangs henvendelse af 29.10.1993 til politiet ang. politianmeldelse af Lars-Erik Allin.

B) Notat om begivenhedsforløbet v. Jesper Lund.

C) Gengivelse af 6 vidneerklæringer om Lars-Erik Allins beslaglæggelse. Vidnernes navne er her udeladt, men er bekendt for såvel vores advokat som politiet.

A)

Anmeldelse indleveret d. 9. oktober 1993 til Københavns politi, Nyropsgade 0, 1610 København V, af advokat Christian Harlang på rådgivningsgruppen Regnbuens vegne:

"Vedr. Politianmeldelse mod fuldmægtig, kaptajn Lars-Erik Allin.

Som advokat for Rådgivningsgruppen Regnbuen, c/o stud. psyk. (xxxxx) skal jeg herved fremsende anmeldelse om overtrædelse af straffelovens § 155 om tjenestemisbrug, idet Lars-Erik Allin i sin egenskab af fuldmægtig ved rektors kontor på Københavns Universitet, har tilegnet sig forskelligt materiale tilhørende min klient, herunder en del fortroligt materiale.

Rådgivningsgruppen Regnbuen foretager diverse psykologisk rådgivning og modtager i den anledning støtte fra Socialministeriet, jf. vedlagte PUF-blanket, hvori rådgivningsgruppens faglige og rådgivningsarbejde er beskrevet.

De påklagede overtrædelse af straffelovens § 155 blev påbegyndt i forbindelse med begivenhederne d. 20./21. oktober 1993, jf. vedlagte notat af 7. ds. fra min klient underskrevet af stud. psyk. Jesper Lund.

Det tilkommer selvsagt ikke fuldmægtig Lars-Erik Allin at beslaglægge materiale tilhørende min klient.

Jeg vil i øvrigt overlade sagen til Politiets efterforskning og står naturligvis til disposition med supplerende oplysninger.

Kopi af nærværende skrivelse er d.d. tilsendt fuldmægtig Lars-Erik Allin, privat, Nørregade 10, 1017 København K og rektor ved Københavns Universitet Ove Nathan, samme sted, til orientering.

Med venlig hilsen
Christian Harlang."

B)

"København d. 27.10.1993.

HÆNDELSESFORLØB D. 20.-21.10.1993 IFM. STUDENTERHUSET OG JURIST LARS-ERIK ALLIN.

(Natten til onsdag d. 20.10.1993 lukkes Studenterhuset af Universitetet og/eller politiet)

Torsdag d. 21.10.1993, om formiddagen, får formanden for "Foreningen Studenterhuset"s bestyrelse, Erik Albrechtsen, udleveret et papir benævnt "Vedr. opsigelse af aftale om Studenterhuset (jnr.10-110-1/92). Yderligere meddeler Lars-Erik Allin, at såfremt bestyrelsen ved formanden ikke underskriver dette papir, da vil politiet indlede bedragerisag og beslaglægge "Foreningen Studenterhuset"s ejendom. Der aftales endvidere et møde mellem Lars-Erik Allin og bestyrelsen. Mødet aftales til at foregå i Studenterhuset, hvor bestyrelsen vil kunne afhente materialer og ejendele, der befinder sig i det aflåste Studenterhus.

Da bestyrelsen møder Lars-Erik Allin ved Studenterhuset, meddeler Lars-Erik Allin at bestyrelsen ikke kan få adgang til huset, endsige fjerne blot ét stykke papir, for det ovennævnte papir er underskrevet af bestyrelsesformanden. Bestyrelsen vælger at lade formanden underskrive papiret. ((Faktisk underskriver formanden uden at der ligger en bestyrelsesbestutning herom - men får efterfølgende opbakning fra flertallet i bestyrelsen. (J L.: 27.11.1993))) Herefter får bestyrelsen adgang til at hente sekretariatsmateriale, samt aktivitetgruppers materialer og ejendom. Dog forhindrer Lars-Erik Allin, at ejendele tilhørende grupperne "Regnbuen" og "Studerende mod Racisme" tages med - ej heller af medlemmer fra "Studerende mod Racisme".

Vi ser med stor alvor på dette hændelsesforløb. Jurist Lars-Erik Allin har i praksis tilegnet sig andre personers ejendom, og selv ved indsigelse herimod hindret at dette retsstridige forhold blev bragt til ophør. Lars-Erik Allin begrundede selv sine handlinger med, at han ville lave sin egen undersøgelse. Og han vedgik, at han vidste, at dette var retsstridigt, men han fastholdt stadig sine dispositioner. "

Hvad angår "Regnbuen"s materialer: disse udgøres blandt andet af fortrolige notater/oplysninger fra rådgivningsforløb. Disse materialer er blevet opbevaret i aflåste skabe, og er omfattet af aftale om tavshedspligt indgået mellem brugere af rådgivningen i rådgivningsgruppen "Regnbuen" og rådgivningsgruppen. Udover dette fortrolige materiale er resten af det retsstridigt tilegnede materiale privat ejendom.

Fra Regnbuens side har vi siden torsdag forsøgt at få frigivet vores materiale. (jvf. erklæring om telefonsamtale torsdag). Udover den ene telefonsamtale er det ikke lykkedes os at komme

i kontakt med hverken rektor Ove Nathan eller jurist Lars-Erik Allin - på trods af at vi mandag og tirsdag forsøgte at komme i telefonisk kontakt en lang række gange. Deres respektive sekretærer lagde beskeder til de to om at ringe tilbage, men dette har de ikke gjort. Tirsdag oplyste Lars-Erik Allin's sekretær os om, at Lars-Erik Allin var væk fra universitetet resten af ugen, og at han ikke var at træffe.

Da det således ikke var muligt for os at komme i forbindelse med de ansvarlige personer, valgte vi at sende en fax tirsdag kl. ca. 12.10, samt personligt aflevere et enslydende brev til rektor Ove Nathans sekretær. I dette brev krævede vi, at rektor Ove Nathan inden kl. 16.00 bekræftede, at vi kunne få uhindret adgang til vores materialer. Til vores advokat indløb der en fax fra Lars-Erik Allin (ikke underskrevet) kl. 16.18.

Udover dette forhold omkring retsstridig tilegnet ejendom, er der også andre forhold af interesse i forbindelse med en politimæssig efterforskning af jurist Lars-Erik Allins embedsførelse.

- Det bør undersøges, om Lars-Erik Allin har handlet korrekt ved at lade adgangen til "Foreningen Studenterhuset"s egen ejendom være betinget af underskrift på et dokument. Yderligere bør det undersøges om den vedlagte note med teksten "Hvis ikke vi aftaler dispositionsretten over konti og rede penge vil politiet beslaglægge alt med henblik på en bedrageriundersøgelse. (underskrevet af) Lars-Erik Allin" er at opfatte som en retsstridig trussel.

- I forbindelse med Ekstra Bladets omtale af sagen om Studenterhuset frengår det (Ekstra Bladet onsdag d. 20.10.1993) at Ekstra Bladet har haft adgang til universitetets registre over tilmeldte studerende. Der er grund til at tro, at denne adgang til disse registre er foregået gennem Lars-Erik Allin.

Rådgivningsgruppen Regnbuen

p.g.v
For korrektheden af ovenstående: Jesper Lund."

C)

Følgende er ordrette gengivelser af 6 skriftlige og underskrevne vidneudsagn.

Vidne 1:

"TELEFONISK SAMTALE MED JURIST LARS-ERIK ALLIN TORS DAG D. 21.10.93

Kl. ca. 15.45 ringer undertegnende til Jurist Lars-Erik Allin, der på dette tidspunkt opholder sig i Studenterhuset, Købmagergade 52, 1150 Kbh. Undertegnende ringer foranlediget af en meddelelse fra Foreningen Studenterhusets bestyrelse om, at aktivitetssgruppernes ejendele kan afhentes i Studenterhuset efter aftale med Lars-Erik Allin. Jeg kontakter derfor denne for at få en aftale istand om øjeblikkelig udlevering af Regnbuens ejendele. Det kan ikke lade sig gøre meddeler Lars-Erik Allin, men at hvis vi ønsker at få ejendele udleveret, må vi rette henvendelse til Rektor Ove Nathan om mandagen for at få dem udleveret. Jeg gør Lars-Erik Allin opmærksom på, at han som jurist ligeså godt som jeg ved, at kun politiet kan beslaglægge ting og at Universitetet ikke kan gøre noget sådant. Hertil svarer jurist Lars-Erik Allin "ja"! Men at han handler efter ordrer fra Rektor. Og at politiet har beslaglagt noget af Regnbuens mate-

riale, samt at det resterende vil blive taget i forvaring af Universitetet og kan blive udleveret efter aftale med Rektor mandag. Jeg gentager, at vi gerne vil have vores ejendele udleveret med det samme og får igen at vide, at det kan ikke lade sig gøre så længe, der ikke er nogen aftaler imellem Studenterhusets bestyrelse, aktivitetsgrupperne og Rektor.

Jeg bekræfter hermed at ovenstående er korrekt gengivelse af den anførte samtale "

Vidne 2:

"ERKLÆRING:

Natten til onsdag d. 20.10.1993 blev Studenterhuset lukket af universitetet og/eller politiet

Onsdag d. 20.10.1992 kl. ca. 15.00 var jeg med resten af bestyrelsen i "Foreningen Studenterhuset" til møde med Rektors Juridiske Konsulent Lars-Erik Allin og universitetsdirektør Peter Plenge.

Under dette møde spørger bestyrelsesformanden for "foreningen Studenterhuset", Erik Albrechtsen, til om han kan få adgang til sine musikinstrumenter. Til dette svarer Lars-Erik Allin, at ting fra Studenterhuset kan afhentes af deres ejermænd efter aftale med ham selv. Bestyrelsen og Lars-Erik Allin aftaler at mødes foran Studenterhuset den følgende dag kl. 15.00, hvor bestyrelsen så kan få adgang til sekretariatsudstyr og ejendele. Lars-Erik Allin tilføjer, at hvis der dukker nogen op fra gruppen Regnbuen, så kan bestyrelsen godt "glemme alt om det".

Torsdag d. 21.10.1993 ankommer jeg til Studenterhuset lidt senere end kl. 15.00. Inde i Studenterhuset ser jeg, at Lars-Erik Allin beordrer universitetsbetjente til at fjerne Regnbuens papirer. Jeg spørger Lars-Erik Allin, med hvilken ret, han fjerner papirerne, hvis der er et politianliggende, hvordan kan det da være, at det er ham, der fjerner dem. Hertil svarer Lars-Erik Allin, at politiet tager sig af de 9 slagvåben, og at han tager sig af papirerne. Jeg gentager spørgsmålet, med hvilken ret, han tager papirerne. Lars-Erik Allin undviger, og svarer ikke "

Vidne 3:

"ERKLÆRING:

Jeg bevidner:

At Lars-Erik Allin torsdag d. 21.10.1993 fjernede materiale tilhørende "Studerende mod Racisme" fra Studenterhuset, samt at Lars-Erik Allin forhindrede at rådgivningsgruppen "Regnbuen"s computer kunne tages bort fra huset."

Vidne 4:

"ERKLÆRING:

Jeg bevidner at:

Torsdag d. 21.10.1993 var jeg i Studenterhuset. Jeg samlede forskelligt materiale sammen, bl.a. en referatbog fra Studerende mod Racisme (en gruppe, jeg selv er aktiv i). Et øjeblik senere ser jeg, at referatbogen er fjernet fra den stabel, jeg var ved at samle. Jeg henvendte mig så til Lars-Erik Allin og udbød mig referatbogen, men modtog det svar, at den tidligst kunne udleveres på mandag. Jeg forfulgte ikke sagen nærmere, da han virkede meget bestemt og afvisen-

de. Lars-Erik Allin havde en hvid stoftaske med, og i den taske så jeg en bog, der så ud som referatbogen - jeg fik den opfattelse at Lars-Erik Allin samlede sådanne referatbøger i sin taske."

Vidne 5:

"ERKLÆRING:

Jeg bevidner at:

Torsdag d. 21.10.1993 var jeg i Studenterhuset. Her udvalgte Lars-Erik Allin materiale fra Regnbuens skabe, som så af universitetsbetjente blev pakket ned i papkasser og fjernet fra Studenterhuset. Lars-Erik Allin forbød, at rådgivningsgruppen "Regnbuen"s computer blev fjernet fra Studenterhuset."

Vidne 6:

"Jeg spurgte Allin om hvad Regnbuens mapper skulle bruges til. Svaret var til en intern undersøgelse, og jeg måtte ikke tage noget med."

ST. KONGENSGADE 77
POSTBOKS 9017
1022 KØBENHAVN K
POSTGIRO 1 79 81 70
TELEFAX 33 93 45 40
TELEFON 33 12 45 40

JOHN HAVE ADVOKAT (00)
CHRISTIAN HARLANG ADVOKAT (00)
ERIK NYBORG ADVOKAT (00)
THOMAS RØRDAM ADVOKAT (00) LL.M.
LARS KJELDSEN ADVOKAT (00)
LARS LOKDAM ADVOKAT
HANS ABILDSTRØM ADVOKAT

ST. KONGENSGADE 77
POSTBOKS 9017
1022 KØBENHAVN K
POSTGIRO 1 79 81 70
TELEFAX 33 93 45 40
TELEFON 33 12 45 40

JOHN HAVE ADVOKAT (00)
CHRISTIAN HARLANG ADVOKAT (00)
ERIK NYBORG ADVOKAT (00)
THOMAS RØRDAM ADVOKAT (00) LL.M.
LARS KJELDSEN ADVOKAT (00)
LARS LOKDAM ADVOKAT
HANS ABILDSTRØM ADVOKAT

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o stud.psyk. Anne Jønsson
Søbredden 24
2820 Gentofte

10. december 1993
J.nr. 257001k
CH/tj

Michael Bjørn Hansen
Skovshovedvej 10 A
2920 Charlottenlund

Vedr.: Politianmeldelse - Lars-Erik Allin.

Vedlagt fremsendes til orientering kopi af min skrivelse af g.d.
til statsadvokaten for København (uden bilag).

Med venlig hilsen

Christian Harlang

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o stud.psyk. Anne Jønsson
Søbredden 24
2820 Gentofte

29. november 1993
J.nr. 257001k
CH/tj

Vedr.: Politianmeldelse - Lars-Erik Allin.

Til orientering vedlægger jeg kopi af skrivelse af 23. ds. fra
politiadvokatur A, hvorefter det fremgår, at anmeldelsen er afvist.

Jeg beder jer venligst hurtigst muligt tilsende skriftlig erklæring,
der belyser det efterfølgende forløb efter beslaglæggelsen.
Jeg tænker specielt på, hvornår materialet blev udleveret af Allin,
eller om han havde bemyndiget hertil, og til hvem af jer.
Vedkommende som modtog materialet fra Allin, eller den han havde
befuldmagtet dertil, skal underskrive på erklæringen.

Med venlig hilsen

Christian Harlang

Den 24. november 1993
J. nr. 30579/1993

Kopi sendt
til C. Harlang

I anledning af Deres begæring fremsat over for Kriminalpolitiet i København, afdeling E, Politigården, 1567 København V, om at f. beskikket advokat Christian Harlang, som forsvarer i den sag, hvor politiet den 22. november 1993 sigtede Dem for overtrædelse af våbenloven, skal man herved meddele Dem, at retten ikke finder tilstrækkelig grundlag for beskikkelse af forsvarer under efterforskningen.

Claus Larsen.

Hr. Carl-Erik Birk-Madsen
Bragesgade 18, 1.th.,
2200 København N.

Advokat Christian Harlang
St. Kongensgade 77
Postbox 9017
1022 København K

Politigården
1567 København
Tlf. 33 14 14 48
Indvalg 33 91 09 10
Lokal nr.
Fax. 33 15 30 35

Dato
23.11.93

Journal nr.
01aa-00170-00038-93

OW/JO

I skrivelse af 29. oktober 1993 til Københavns politi har De som advokat for Rådgivningsgruppen Regnbuen indgivet anmeldelse mod fuldmægtig Lars-Erik Allin for overtrædelse af straffelovens § 155.

De anfører i Deres anmeldelse, at Lars-Erik Allin i sin egenskab af fuldmægtig ved rektors kontor på Københavns Universitet har tilegnet sig forskelligt materiale tilhørende Rådgivningsgruppen Regnbuen, herunder en del fortroligt materiale.

Efter retsplejelovens § 742, stk. 2 iværksætter politiet efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige er begået.

Jeg finder ikke, at Deres anmeldelse indeholder oplysninger, der giver rimeligt grundlag for en sådan antagelse. Jeg må derfor afvise Deres anmeldelse i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 1.

Min afgørelse kan inden 4 uger fra i dag indbringes for statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby.

Ole Weikop
politiadvokat

Udskrift af interview med Anders Peter Mathiasen, Ekstrabladet, af Dorthe Staunæs.

- Hvad dækker begrebet "almindelige og ualmindelige metoder" (I. 207) over?

ah, det vil jeg ikke komme ind på

- det vil du ikke? hvorfor vil du ikke det?

jeg ville have skrevet det i avisen, hvis jeg syntes, det var nødvendigt at fortælle, hvad det var, men altså, ølhh

- okay, hvordan vil du definere en autonom

det kan man ikke gøre på et ord, altså automon, betyder jo netop at man er selvstyrende, og autonome gruppe i københavn er pr definition alle mulige grupper, som bestemmer selv, men øh, man kan sige at det der er fælles for dem, er en eller anden form for, hva ska man sige, øh. Altså de fører en politisk frihedskamp, også med utraditionelle metoder. Nogle af dem er fuldstændig uskadelig andre af dem er ikke.

- hva er så en terrorist?

Jeg har ikke skrevet, jeg har ikke brugt ordet terrorist i artiklen.

- nej, det kommer vi tilbage til.

- hvordan kunne EB på forhånd vide, at Razziaen skulle finde sted?

Det havde vi hørt et rygte om, ikke fra Politiet! Vi har overhovedet ikke været i kontakt med politiet under denne her sag.

- Men du vil heller ikke fortælle mig hvor rygter kommer fra.

Det står i avisen!

- nej

jo!

- hvad står der i avisen?

Der står i en artikel, jeg tror det er på side 3 eller 4, der står, hvor vi ved det fra.

- men du vil ikke fortælle mig det her og nu?

Nej!

- jeg skal selv finde det

nej, men altså, vi har ikke skrevet det. Det står..

- I havde jo skrevet det på side 3 eller 4?

ja, men vi går så tæt på, næsten, som vi kan.

- hvor længe har EB haft kig på huset?

3 uger eller sådan noget!

-Hvordan er du blevet opmærksom på studenterhuset?

... jeg går og snakket med en masse mennesker

- men hvorfor lige studenterhuset? Hvad er det der har gjort dig opmærksom på det

Det var fordi vi var nogle, der begyndte at tale om, at det her hus, som universitet bruger en helvedes masse penge på, og som

officielt er et samlingssted, i princippet for 28.000 mennesker, de kan selvfølgelig ikke være der alle sammen, men, at det reelt blevet styret af en lille håndfuld folk, et par håndfulde folk, og at det ikke, at det var svært at komme ind, og det der var inde blev moppet ud og der var en hæslig stemning dernede, og at det altså var hvad vi kalder autonome grupper, der med interesse, med samarbejde med PKK, med den røde bande, med forskellig andre ting, , som havde sat sig på det.

- men du må så også have haft forbindelse inde i huset, for du er jo ikke studerende, siden du ved de her ting? du kan jo ikke komme ind og være med?

ja men en af fiduserne er jo, at der var en del ikke studerende som netop kørte huset dernede. Det var noget af det, vi angreb.

- ja men du var vel ikke en af dem!

Nej, jeg har sgu ikke kørt huset!

- Nej, men jeg mener, har du selv været i huset og fundet ud af de her ting? Eller har du fået oplysninger fra nogen?

Jeg har været dernede en del gange!

- Man kan forfalde til den tanke, at EB er blevet brugt i en intern kamp imellem forskellige brugergrupper i studenterhuset?

J, der gik ikke mange sekunder førend vi opdagede, at der var en voldsom intern kamp dernede.

- hvilken forbindelse har Jørgen Bitsch har til det her, og hvilket ansættelse forhold han har på EB.

Når du sådan stiller nogle spørgsmål, der handler om, at du vil ha mig til at afsløre mine metoder og mine kilder. Det er noget I som psykologer også har tavshedspligt om. Men derfor kan jeg alligevel godt sige, at jeg har også set meddelelser om, at JB skulle være voldsomt involveret i det. Det hænbger sammen med, at han har en kontrakt med, at han somme tider laver tegninger til avisen. Han har ikke haft noget at gøre med det her, det har han ikke, jeg bryder jo så nit halløj, ved at sige at de rygter, der kører om ham er lettere lognagtige. Vi har snakket med ham, men det var os der kontaktede ham. Det sidste må du ikke citere mig for, at vi har snakket med ham.

- nej det kan jeg regne ud

jo, det må du godt sige, vi har snakket med ham men det var os, der kontaktede ham

- det må jeg godt skrive?

Ja, det må du godt!

- hvad snakkede I med ham om?

Det siger jeg ikke!

- Det må jeg ikke høre?

Nej! Men altså det er ikke ham, han har ikke nogen rolle i sagen. Og det siger jeg kun fordi jeg har set meddelelser, hvor han netop bliver beskyldt for at gøre det. Derfor vil jeg godt, altså fuldstændig nagelfast, og det er altså rigtigt, der er ikke noget at hænge Jørgen Bitsch op på.

-Hvorfor blev de "falske navne" ikke undersøgt for stavefejl eller for, at der var tale om studerende fra andre videregående uddannelser?

Det blev undersøgt i retning af, om det var... Vi undersøgte 30 navne i universitets registratur, og så var der altså 18 af dem, så vidt jeg husker, som ikke var opført der, og vi havde altså det fra højeste sted om jeg så må sige, ikk' og vi havde grund til at tro på, at når de ikke stod der, så var det rigtigt.

- men hvorfor tjekkede I ikke for stavefejl, f.eks. et navn som Tanda Anderson, det kan man da regne ud at folk ikke hedder, at der må være en stavefejl. At navnet er Tanja og ikke Tanda.

ja, men der var også en der hed Harald, hvor der stod i listen at det var Harild istedet for.

- men I viste altså ikke at studerende fra andre videregående uddannelser kan være gyldige medlemmer af studenterhuset?

Nu er det jo Københavns Universitet, der betaler.

- Ja, men det er jo faktisk reglen! hva' si'r du?

- Det er jo faktisk reglen, at studerende fra andre videregående uddannelser kan være medlemmer, de har blot ikke stemmeret.

Jamen, altså, når vi bragte de navne, vi har også, når vi bragte de navne så var det fordi, at vi var i god tro med dem. Men vi har jo også senere sagt, at, det var dagen efter, at der var nogle forklaringer på det. Men vi har hele tiden troet på det.

- Er det udtryk for, en "god nyhed", der sælger godt, og så kan man blot skrive dagen efter, at det var sørme ikke rigtigt alligevel?

Jamen, hor nu hør, vi havde al mulig grund til at tro, at det var rigtigt, og hvis jeg ikke troede, det var rigtigt ville jeg aldrig have skrevet det! Så den der kan du godt stikke skråt op, vil jeg sige. Vi skriver ikke løgnhistorier for at sælge aviser. Og hvis jeg troede andet havde jeg ikke bragt oplysningen.

- Men tror du ikke staidgvæk, at historien om de falske navne lever videre i folks bevidsthed?

At det er det man husker og ikke at I dagen efter skrev, at sådan forholdt det sig ikke?

Jamen, så skulle vi måske lade være med at rette det dagen efter? Hva fanden skal vi gøre!?

- Undersøge kilderne først! hi hi

Altså, hvis du har det fra de officielle, øverste officielle, det mest autoritative steder, så mener jeg det er undersøgt så grundigt, det kan lade sig gøre. At der så er åndsvage fejl i, det ...

- Nu vil jeg går over til noget helt andet.

og, det er beklageligt, men altså, øh, det har vi netop også rettet.

-I. 134-155, nu nævner jeg det med linier, for at du kan se jeg har det fra dine artikler, der karakteriserer du Regnbuen med ord som en lille gruppe militante, intolerante, stærkt venstreorienterede, med en sælig interesse for Bader-Meinhof og Blekingegade, En gruppe, der diskuterer den væbnede kamp mod samfundet og som mobber og chikanerer rigtige studerende væk. Så er det jeg spørger, Politiet, PET og justitsministeriet har vel også en særlig interesse for Blekingegadebanden og den væbnede kamp mod samfundet? og for gadekampene den 18. maj (I. 140-142). Er det særligt susppekt at diskutere de ting?

Det diskuterer vi vel allesammen.

- ja, men hvorfor bliver det så skrevet ned at de (Regnbuen, red) diskuterer de ting? Hvad er det særligt interessant i det?

Ved du hva', nu er alle de der oplysninger jo ting, som, som fremgår at Regnbuens egne papirer, ikk'. Også af nogle af de papirer de ikke har offentlig gjort. Det synes jeg da er interessant.

- Ja, men hvad er det interessante?

Hvis du ikke kan se det er interessant, så er det dit problem vil jeg sige, jeg synes det er interessant.

- ja, men hvad synes du, det særlig interessant er?

jeg synes det er interessant, det du nævner der. Det der er skrevet der.

- hvorfor, i hvilken sammenhæng er det interessant? Er det også interessant, at du går rundt og diskuterer det?

Det sted, hvor jeg arbejder er der ikke nogle regler om, at man skal redegøre for sin egen personlige forhold til autonomi og militnat kamp, for at man kan få lov til at blive optaget.

Men det er der altså en gruppe, hvor man har det, og det synes jeg da er interessant.

- men det er det der er det særlig interessante, at de kræver en redegørelse?

Synes du ikke det er interessant?

- Det er ikke mig, der bliver interviewet. Det er dig!

Ja, men altså, det er vel så et spørgsmål om smag og behag. jeg synes det er interessant.

- Men du vil ikke komme nærmere ind på, hvorfor det er interessant?

Det synes jeg taler for sig selv.

- I sammenhæng med det, hvorfor er det så ikke faldet dig for brystet, at Yggdrasil-gruppen har diskuteret hagekorsets historie? Det er jo også en diskussion om et rimligt alvorligt emne?

Jeg gider, jeg har hørt, jeg har også læst meget om de interne debatter, der har været imellem, hvad hedder de, Ygdrasil og de andre. Der har været alle mulige beskyldninger, om at de er facister og racister, fordi de, de diskuterer nordisk mytologi, og oh, hvad jeg har fået ud af den debat og meget af det, der er skrevet, det synes jeg virker mere eller mindre gak. Altså, det er jo ikke...

- Det Ygdrasil skriver?

Jeg synes det er gak, at man beskylder folk for at være facister, fordi man har... Hagekorset er rent faktisk, altså, det står indgravet rundt om Carlsberg-bryggerierne, og var på (...) indtil 1939.

- Du mener ikke der er hold i anklagerne om, at de er nazister og facister?

Jeg tror ikke, de er nazister eller facister, men øh, hvis jeg havde indtryk af, at det var en stor fascistisk gruppe, der var der, ville jeg da have interesseret mig for det også. Det er ikke mit indtryk. Jeg synes, det virker som en ret studentikos diskussion. Men altså, hvis de var nazister og facister og rend mig i røven, og så, jeg få et bevis for det, ville jeg da også have ført det op. Det har vi da også, men det synes vi ikke der er hold i.

- hvorfor er det interessant at nævne at aktivisterne forlod ejendommen "med store tasker på deres cykler" (l.41-42)? Hvorfor nævner du at de har store tasker bag på deres cykler?

Fordi billedet er uskarpt.

- Er det derfor?

Det kan man ikke se

-Men du har da ikke nævnt noget om, at de havde halstørklæde på.

Det kan jeg heller ikke huske om de havde.

-Nej, men det kan jeg skimte på billedet, at de har! Men er der noget særligt interessant i de her store tasker siden de skal nævnes?

Det ved jeg ikke, jeg har ikke undersøgt taskerne.

- Men havde du en formodning om, at der var noget?

Det kan jeg sgu ikke huske om jeg havde. Du må godt stryge mit "sgu".

- En gang til, hvorfor skriver du så at studentehuset ligger på en luskøse adresse? Hvorfor pointerer du, at det er luksuøst? Købmagergade?

Jeg tror, der skulle have stået lukrativt.

-Nej!

Jamen, jeg tror, der skulle have stået lukrativt. Jeg synes egentlig også, at luksuøst er et lidt mærkeligt ord.

- Det synes jeg egentlig også, for jeg synes studentehuset er temmeligt uhømsk.

Naj, men jeg mener egentlig også lukrativ. Jeg undrer mig lidt, enten er det blevet rettet i sekretariatet eller, jeg ved det ikke.

- Men hvorfor er det så interessant, at studentehuset ligger på en lukrativ adresse?

For helvede mand, altså, et hus der har rundetårn som nabo, som ligger på Købmagergade..

Hvis de lejede det ud istedet for kunne de jo få omkring 1000 kr pr m2 i husleje. Og, oh, de kunne jo score millioner på huslejen. Altså det er jo en ret dyr grund, det er en ret central beliggenhed, ikk'. Altså, det er også... Det er ikke en baggård til Nørrebrogade, vel. Det er på et af byens mest centrale strøg, på en historisk plads og så videre.

- Så den fortjener de studerende ikke eller hvad?

Joda, jeg håber da også at huset åbener igen, snart. Det tror jeg da også det gør.

- Jamen, den luksuriøse adresse, eller lukrative adresse?

Ja, men det her det handler jo igen om, at øh, det er vores opfattelse, at der sidder nogle få håndfulde folk og har bemægtiget sig hele stedet, det er jo derfor, at den oplysning er berettiget at have med.

- Ja, men var det mindre berettiget, hvis, de have boet på en, i en aggård et eller andet sted, var det så interessant?

Ja, men det er jo et billede på, at der bliver givet ret mange offentlige midler på det der hus. Og det bliver brugt til nogle ting, som det ikke er mening at det skal bruges til. Og som ikke er åbent, og altså hvor, øh, det officielle billede efter vores opfattelse ikke svarer til det reelle billede. Og det er der åbenbart mange, der mener, siden at konsekvensen blev som den blev.

- Har du et personlig korstog mod det autonome miljø? Eller mod studentehuset?

Nej!

- Vil du finde en eller anden sandhed bag venstrefløjen?

Nej, venstrefløjen er vel ligeså sammensat som alt mulig andet er.

-Hvorfor er du blevet forment adgang til nogle pressemøder.

Det tror jeg ikke, jeg kan gøre rede for her. Det er fordi, der er nogle i det miljø, som er sindssyge. Det er mit svar på det.

- Så det er ikke på grund af noget du har skrevet?

Der kører nogle rygter om, at jeg i avisen d. 2. juni iøvrigt angreb politi-direktøren meget, meget kraftigt og krævede, at han skulle træde tilbage. Der kom nogle rygter om, at vi i den store artikel vi havde om det autonome miljø den 2. juni, opførte os som politi-stikkere, fordi vi bragte navne på en helt masse mennesker, og det passer ikke.

- I bragte ikke navnene på en hel masse mennesker?

Nej, men det siger miljøet, at vi gjorde, men der er ikke nogen, der har læst den artikel, hvor de navne står. Men alle påstår, at de navne var der.

- Men er det ikke bare at finde den avis frem?

Det synes jeg man skulle tage og gøre.

- Men det er derfor du er blevet forment adgang?

Jas, altså øh, vi bragte navnet på en mand, der hedder Alfred Lang, som er aktiv i noget der hedder autonome revolutionære. Og som har været boyeottet af BZ-miljøet og af det autonome miljø i adskillige år. Og Lars Willemoes i Weekendavisen skrev, at Lang var en stor central figur i det her. Vi skrev, at det var Alfred Lang ikke, for han var blevet boyeottet og opfattet som en sikkerhedsrisiko.

- Er det den måde I har brugt hans navn på.

Og, det har medført, at Alfred Lang, han er blevet så fornærmet over, at vi har sagt at han ikke er leder, at det er hans folk, som går og påstår de her ting. Så fordi hans forfængelighed er krænket. Det her må du godt skrive ned, det er det der er historien på det. Så kører man op på at vi har bragt navnet på alle mulige mennesker, og sat deres liv i fare, og hvad fanden ved jeg. men det vi har gjort er, at vi har bragt navnet på ham, og demetteret Weekend-avisens oplysninger om, at han er en stor leder. Og, det er der nogle omkring ham, der er fornærmede over. Det er simpelthen forfængelighed, det handler om.

- Nu skal vi tale lidt om konsekvenser. Linie 21-25 skriver du om, at Ove Nathans reaktion, dvs. tilkaldelse af politiet, skyldes en række spørgsmål EB gennem den sidste uge har stillet universitetsledelse. Senere i samme artikel (l. 28-34) skriver du, at EBs forspøgelser fik universitetet til at starte sine egne undersøgelser. Er universitets egne undersøgelser og politiets razzia, de konsekvenser du gerne så af dine artikler? Har du tænkt på at det kunne blive konsekvenserne, og var det det du ville med det?

Jeg havde tænkt på, at det kunne blive konsekvensen, ja, men det er jo ikke mig, der har tilkaldt politiet?

- nej, men havde du ikke en intention, om at det var det der skulle foregå?

Nu må du tænke på, at det faktisk skete førend jeg skrev historien. De begynder vel ikke at rydde huset, fordi vi stiller dem nogle spørgsmål, udelukkende.

-Men du havde tænkt på, at det kunne blive konsekvensen af det?

Det havde jeg da overvejet, det kunne. Men det er jo ikke noget jeg har bestemt.

- Havde du håbet på det?

Det har jeg ikke nogen mening om. Altså jeg har været, jeg har tænkt, at det kunne da godt ske, men jeg har ikke nogen personlige aktier i det der.

- Generelt tænker du så over konsekvenserne af dine skrivelser og er der nogle tiltag, du gerne vil have, skulle komme af dine skrivelser?

Ja, altid.

- hvad er det for nogle tiltag, du gerne vil se?

Ja, men nu skriver jeg jo om mange forskellige ting. Ja, jeg har da sommetider rejst sag, har fået folk i fængsel for korruption og bestikkelse. Jeg har rejst sager, der har afsløret af Københavns Politi ikke har holdt sig til sandheden, og fået nogle store undersøgelser i gang. Jeg har rejst sager, der har medført at kommunen har betalt op til 40 millioner i erstatning, som de ellers ikke havde tænkt sig at betale. Eller så noget ikke også. Jeg opfatter ikke det her som underholdning. Jeg opfatter det som meget vigtigt. Altså..

- Men det er politiske intentioner du har bag det du skriver?

Næh. Jeg er ikke politisk, jeg er ikke partipolitisk.

- Men derfor kan man jo godt have politiske intentioner, selvom man ikke er partipolitisk!

Ja, men så bliver vi nød til at definere, hvad politisk er!

- Men du er klar over, at det ikke er objektive sandheder.

Det er så sandfærdigt, og så nøjagtigt, og så objektivt som de kan lade sig gøre. Men der er ikke en objektiv sandhed, vel.

- Er du med til at skabe virkeligheden?

Nej. Påvirke den sommetider.

-påvirke den men ikke skabe den?

nej, Jeg vil igen sige, det er jo ikke mig, der har lukket huset. Det er ikke mig, der har ekskluderet...

- Nu snakker vi jo også generelt!

Ja, det er ikke mig der har gemt våben. Det er jo ligeom nogle andre. Det er ikke mig, der har mobbet folk, der gik med slips. Der er jo ikke mig, der har gjort det! Det er nogle andre der har gjort det.

- Men via din formidling, kommer der så ikke et bestemt billede af virkeligheden?

Joh.

- Jeg mener den transformation fra hvor tingene sker til man skriver dem ned. Der må ske noget der!? Og får de så ikke en større vægt, når de er skrevet ned?

Det skulle de da også gerne ha'!

- Du har fortalt mig, at du ikke selv har sat overskriften i din artikel, at det er kotyme, men at du i den konkrete sag, synes den var lidt for heftig.

Det synes jeg også den var!

- hva kan du som " mening" journalist gøre ved det?

Når avisen er trykt kan jeg jo ikke gøre så meget. Men jeg kan jo bare bede folk ligge mærke til at vi ikke har brugt ordet terrorist i nogen af artiklerne. Heller ikke den, hvor det stod i overskriften.

- Betyder det så ikke at din artikel bliver fordrejet i via den overskrift?

Joh, den, øh, den bliver lidt for heftig.

- Det samne kan også siges om billedet. Hvor kommer det fra? Det billede med de tre hætteklædte?

Det var nu okay. Det kom fra arkivet.

- Jeg må indrømme, det fik mig til at tænke på, hvorfor der ikke var nogle billeder af de mennesker, som er i studenterhuset. Om de så alt for uskyldige ud til, at den her sag kunne få den dramtisk tone, og at det var derfor man tog et billede fra et andet sted.

njah, det synes jeg ikke. Det har jeg ikke noget forhold til. Jeg kunne godt forestille mig, at der var mange i studenterhuset, der ville blive temmelig chokerede, hvis ...

- hvis, der var et billede af dem?

Ja, det tror jeg nok. (...)

- Men det billede er ikke taget i studenterhuset?

Nej, det er det ikke.

- Ved du hvor det er taget henne?

Jeg tror det er taget i sommers til en anti-EF-demonstration, hvor mange af de her folk fra studenterhuset i øvrigt deltog.

- Hvor ved du det fra?

Fordi jeg har genkendt dem!

- Inde bag maskerne eller hva'?

Naj, der var også umaskerede folk.

- Hvad har konsekvenserne været for dig selv i fht denne her artikel?

Konsekvenserne?

- Ja, du har snakket om at du har fået nogle trusler.

Jo, men der har været en del. Der har været noget, ikke sådan at jeg ikke kan gå i fred, men der har da været en del reaktioner på det. På den privat telefon og i manifeste og ...

- Som er blevet sendt til dig?

ja, og ringet.

- Den næste spørgsmål har jeg stillet dig før, men jeg skal også ha det på bånd, hvorfor vil du ikke deltage i debataftenen?

Fordi I sagde, at I ville forsøge at forhindre at folk medbragte tomater, og at I ville fortælle politiet, at arrangementet skulle finde sted, så de kunne komme og beskytte mig. Det ønsker jeg ikke at deltage under.

- Du så det som en trussel?

Jeg så det ikke som nogen nødvendighed, at jeg deltog i det, altså hvis arrangørerne selv mente, at der var, at det var nødvendigt at jeg på en eller anden måde skulle optræde under politi-beskyttelse.

- Men det nødvendighed, så du ikke selv førend arrangørerne nævnte det?

Det var jer der nævnte det! Det var ikke mig, der bragte det på bane.

- Men så du den selv før?

Der var nogen, der havde advaret mig, men det var da I sagde det, at jeg sagde, nej det går ikke. Det vil jeg ikke.

København 17.11.1993

TIL
EKSTRA BLADET
RÅDHUSPLADSEN 37
1785 KØBEHAVN V.

ATT: Chefredaktør Sven Ove Gade.

ANMODNING OM GENMÆLE.

I forbindelse med artiklerne om Studenterhuset d.20.oktober 1993, skal der hermed anmodes om genmæle i følge Pressenævnets regler.

Hilsen

Anette Hervad
Ægirsgade 61, 3.th.
2200 København N.

Rådgivningsgruppen Regnbuen v/Kalle Birck-Madsen
C/O box 547
2200 København N

18. november 1993

Jeg har modtaget et brev på tre linjer med "anmodning om genmæle". Det rummer imidlertid ikke et ord om, hvad et sådant genmæle skulle gå ud på, så jeg står uforstående overfor henvendelsen.

Med venlig hilsen

Bent Falbert
Bent Falbert

Rådgivningsgruppen Regnbuen
pt. c/o SAP Box 547, Nørre Allé 11A
2200 København N. Tlf. 3139 7948

Til
Advokat Jørgen Jacobsen
Godthåbsvej 28 1. th
2000 F. Tlf. 3186 1999

København d. 10. november 1993

ANMODNING OM DERES FAGLIGE BISTAND

Undertegnede, der er hængt ud som "terrorister" i Ekstra Bladet, står samtidig i en situation, hvor vi er blevet ekskluderet af Foreningen Studenterhuset. Der skal afholdes ekstraordinær generalforsamling i foreningen lørdag d. 13. nov, hvor eksklusionssagerne skal behandles. Vi sidder inde med oplysninger fra uafhængige navngivne kilder, der peger på PET og i denne forbindelse en navngiven universitetsansat jurist, hvis embedsmæssige virke politisk og socialt bevæger sig igennem en "gangsterlogik", rettet mod socialistiske og selvstyrende projekter og personer i det anti-racistiske og anti-fascistiske miljø. Konkret handler det senest om en anklage mod os for tætte PKK-Kontakter, med f.eks beskyldninger om deltagelse i træningslejr i Sverige, som SÅPO angiveligt har overvåget og fotograferet. Dette er formuleret af omtalte jurist overfor et centralt medlem af StudenterRådet ved Københavns Universitet.

Disse ting har absolut intet på sig. Vores alvorlige bekymring omhandler, hvordan vi går til værks med disse informationer overfor generalforsamlingen. Vi ønsker at kunne føre sagen helt igennem, også af rettes vej. Og der er gamle rødder heri: runerødder, okkultisme, fascisme og andre ubehagelige ting.

Vi har brug for et kort briefing-møde inden generalforsamlingen lørdag dag. Bare kort om hvordan der kunne gåes til værks.

Med venlig hilsen

Stud.psyk. Anne Jønsson

Cand psych. Kalle Birck-Madsen

PS: Vi har i forvejen advokat Christian Harlang til at forberede en injurie- og erstatningssag overfor Ekstra Bladet/Ander-Peter Mathiasen og andre centrale personer. Desuden er Christian Harlang vores advokat ifm en sigtelse for overtrædelse af våbenloven (fundet af 9 slagvåben, 8 telekabler og et vandrør, ved politiets razzia af Studenterhuset d.20.oktober). Christian Harlang har tidligere sagt, at han synes det er en fin idé, hvis vi også kontakter dig.

ADVOKATFIRMAET JØRGEN JACOBSEN & ANDERS BOELSKIFTE

MØDERET FOR HØJESTERET

MØDERET FOR HØJESTERET

GODTHÅBSVEJ 28 . DK 2000 FREDERIXSBERG . TLF 31 86 19 99 . POSTGIRO 7 09 21 99 . TELEFAX 31 86 18 83

Rådgivningsgruppen Regnbuen

DEN 11. november 1993

P.t. c/o SAP Box 547

J.NR. jj

Nørre Allé 11 A

SEKR. Pia Christensen

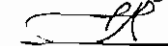
2200 København N

Att.: Anne Jønsson og Kalle Birck-Madsen

Tak for jeres brev vedrørende anmodning om faglig bistand.

Da jeg i flere tilfælde har været advokat for journalister for Ekstra Bladet og for øvrigt kender Anders-Peter Mathiasen, kan jeg desværre ikke tage jeres sag.

Med venlig hilsen

JØRGEN JACOBSEN

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o SAP
Nørre Allé 11A, postbox 547
2200 København N
31-397948

TIL
ADVOKAT CHRISTIAN HARLANG
STORE KONGENSGADE 77
1264 KØBENHAVN K.

VEDR. VERSERENDE SAG IFM EKSTRABLADET OG DETS SANDSYNLIGE KILDE "PELLE BUHL".

Vi har nævnt for dig, at Pelle Buhl har indgivet en klage over Regnbuen og/eller over navngivne personer i denne. Efter Pelle Buhl's eget udsagn - sidst på året 1992 - er klagen indgivet til et etiknævn v/ Nina Koeller på Københavns Universitet Amager.

Pelle Buhl har ikke ønsket at give os indblik i denne klage. Og vi har intet hørt fra anden side. Vi har så senere forsøgt at finde dette etiknævn og omtalte Nina Koeller. Og her viser sig, at omtalte etiknævn ikke findes, men at Nina Koeller, der er cand.psych., har undervist som ekstern lektor i et fag omhandlende psykologisk etik.

Kalle Birck-Madsen kontaktede herefter Nina Koeller telefonisk i maj måned 1993. Og hun kunne - modvilligt indrommet, det skulle trækkes ud af hende - godt huske at have modtaget noget materiale. Men hun gjorde ikke noget videre ved det, idet hun ikke mente at have noget med en sådan sag at gøre. Hun havde derfor skrevet tilbage til Pelle Buhl, og fortalt ham, at hvis han ønskede at gå videre med det, så skulle han kontakte Etiknævnet i Dansk Psykolog Forening.

Det nævnes til Nina Koeller, at vi er uforstående overfor, at hun ikke personligt har kontaktet os, eller selv overgivet klagen til Dansk Psykolog Forening eller til politiet. I følge vores etikregler - afsnitte om professionelle relationer - påhviler det "psykologer, der bliver opmærksom på, at en kollega bryder psykoloetikken, .. at stræbe .. efter i første omgang sammen med kollegaen at korrigere situationen. Hvis dette er virkningsløst, meddeler han/hun kollegaen, at han/hun agter at fremføre sin kritik overfor etiknævnet. Hvis heller ikke denne advarsel medfører en acceptabel ændring, fremføres kritikken over for nævnet".

I samtalen med Nina Koeller nævnes det endvidere, at vi finder sagen alvorlig, idet der fra samme personkreds som Pelle Buhl's er fremført beskyldninger om alvorlige kriminelle handlinger begået af navngivne folk fra Regnbuen. I telefonsamtalen med Nina Koeller bedes slutteligt om at få udleveret det tilsendte materiale, så det er muligt at gå videre med sagen. Og det aftales, at Nina Koeller skal fremsende det hurtigst muligt, men indenfor en uge. Dette sker ikke, og vi hører ikke senere fra Nina Koeller.

Nu - hvor alt via EkstraBladet d.20.oktober og frem - er kort op til direkte terror-anklager mod Regnbuen og navngivne personer heri, så finder vi det yderst vigtigt, at Nina Koeller må gøre alvor af at udlevere det fra Pelle Buhl tilsendte materiale, enten til dig som vores advokat eller til Etiknævnet i Psykolog Foreningen, der så må sende det videre til os med anmodning om, at vi svarer på det.

Vi vil derfor bede dig om at rette henvendelse til:

Nina Koeller, Vintervej 12, 2920 Charlottenlund.

Rent praktisk kan dette brev fremsendes.

Med venlig hilsen Rådgivningsgruppen Regnbuen
P.G.V.

Cand.Psych. Kalle Birck-Madsen
København 4.11.1993

ST. KONGENSGADE 77
POSTBOX 9017
1022 KØBENHAVN K
POSTGIRO 1 79 81 70
TELEFAX 33 93 45 40
TELEFON 33 12 45 40

JOH. V. ADVOKAT (0)
CHR. N. HARLANG ADVOKAT (0)
ERIK NYBORG ADVOKAT (0)
THOMAS RØRDAM ADVOKAT (0) LL.M.
LARS KJELDSEN ADVOKAT (0)
LARS LOKDAM ADVOKAT
HANS ABILDSTRØM ADVOKAT

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o stud.psyk. Anne Jønsson
Søbredden 24
2820 Gentofte

5. november 1993
J.nr. 257001k
CH/tj

Vedr.: Politianmeldelse - Lars-Erik Allin.

Vedlagt fremsendes til orientering kopi af Lars-Erik Allin's
skrivelse af 3. ds.

Med venlig hilsen

Christian Harlang

- 3 NOV. 1993

Advokat Christian Harlang
St. Kongensgade 77
Postbox 9017
København K

ref. LEA

jnr.: 10-110-1/92

3. november 1993

Vedr.: Deres politianmeldelse, af 29.10.93 jnr. 257001p.

Idet jeg henviser til Deres ovennævnte skrivelse skal jeg anmode
Dem om i fremtidige skrivelser og omtale af min person at titule-
re mig korrekt.

Det er mange år siden jeg har været henholdsvis fuldmægtig og
kaptajn, man skal ikke altid forlade sig på telefonbogen. Som
det fremgår af nærværende skrivelse er min korrekte titel:

Rektors Juridiske Konsulent.

Jeg skal iøvrigt anmode om at få tilsendt det i Deres skrivelse
nævnte notat dateret 27.10.93 udarbejdet af stud.psyk. Jesper
Lund. Notatet var formentlig ved en fejltagelse ikke vedlagt De-
res kopiskrivelse til mig.

Med venlig hilsen

Lars-Erik Allin

University of Copenhagen

Nørregade 10
P.O.B. 2177
DK 1017 København K

Tel: +45 353 22628
Fax: +45 353 22628
Telex: 22221 unicop dk

ADVOKATFIRMA
HARLANG, NYBORG & RØRDAM
Interessentskab af advokatselskaber

ST. KONGENSGADE 77
POSTBOX 9017
1022 KØBENHAVN K
POSTGIRO 1 79 81 70
TELEFAX 33 93 45 40
TELEFON 33 12 45 40

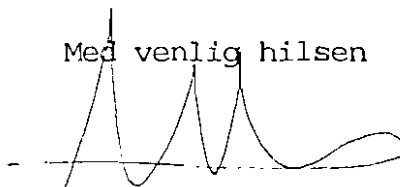
JOHN HAVE ADVOKAT (H)
CHRISTIAN HARLANG ADVOKAT (H)
ERIK NYBORG ADVOKAT (H)
THOMAS RØRDAM ADVOKAT (H) LL.M.
LARS KJELDSSEN ADVOKAT (H)
LARS LOKDAM ADVOKAT
HANS ABILDSTRØM ADVOKAT

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o stud.psyk. Anne Jønsson
Søbredden 24
2820 Gentofte

29. oktober 1993
J.nr. 257001k
CH/tj

Vedlagt fremsendes til orientering kopi af min politianmeldelse
af d.d.

Med venlig hilsen

Christian Harlang

ST. KONGENSGADE 77
POSTBOX 9017
1022 KØBENHAVN K
POSTGIRO 1 79 81 70
TELEFAX 33 93 45 40
TELEFON 33 12 45 40

JO: AVE ADVOKAT (0)
CH: JAN HARLANG ADVOKAT (0)
ERIK NYBORG ADVOKAT (0)
THOMAS RØRDAM ADVOKAT (0) LL.M.
LARS KJELDSEN ADVOKAT (0)
LARS LOKDAM ADVOKAT
ILANS ABILDSTRØM ADVOKAT

Københavns Politi
Nyropsgade 20
1602 København V

29. oktober 1993
J.nr. 257001p
CH/tj

KOPI

Vedr.: Politianmeldelse mod fuldmægtig, kaptajn Lars-Erik Allin.

Som advokat for Rådgivningsgruppen Regnbuen, c/o stud.psyk. Anne Jønsson, Søbredden 24, 2820 Gentofte skal jeg herved fremsende anmeldelse om overtrædelse af straffelovens § 155 om tjenestemisbrug, idet Lars-Erik Allin i sin egenskab af fuldmægtig ved rektors kontor på Københavns Universitet, har tilegnet sig forskelligt materiale tilhørende min klient, herunder en del fortroligt materiale.

Rådgivningsgruppen Regnbuen foretager diverse psykologisk rådgivning og modtager i den anledning støtte fra Socialministeriet, jf. vedlagte PUF-blanket, hvori rådgivningsgruppens faglige og rådgivningsarbejde er beskrevet.

De påklagede overtrædelse af straffelovens § 155 blev påbegyndt i forbindelse med begivenhederne d. 20./21. oktober 1993, jf. vedlagte notat af 27. ds. fra min klient underskrevet af stud.psyk. Jesper Lund.

Det tilkommer selvsagt ikke fuldmægtig Lars-Erik Allin at beslaglægge materiale tilhørende min klient.

Jeg vil i øvrigt overlade sagen til Politiets efterforskning og står naturligvis til disposition med supplerende oplysninger.

Kopi af nærværende skrivelse er d.d. tilsendt fuldmægtig Lars-Erik Allin, privat, Nørregade 10, 1017 København K og rektor ved Københavns Universitet Ove Nathan, samme sted, til orientering.

Med venlig hilsen

Christian Harlang

København d. 27.10.1993.

**HÆNDELSESFORLØB D. 20-21.10.1993 IFM. STUDENTERHUSET OG JUR
LARS-ERIK ALLIN.**

(Natten til onsdag d. 20.10.1993 lukkes Studenterhuset af Universitetet og/eller politiet.)

Torsdag d. 21.10.1993, om formiddagen, får formanden for "Foreningen Studenterhuset"s bestyrelse, Erik Albrechtsen, udleveret et papir benævnt "Vedr.: opsigelse af aftale om Studenterhuset." (jur. 10-110-1/92). Yderligere meddeler Lars-Erik Allin, at såfremt bestyrelsen ved formanden ikke underskriver dette papir, da vil politiet indlede bedragerisag og beslaglægge "Foreningen Studenterhuset"s ejendom. Der aftales endvidere et møde mellem Lars-Erik Allin og bestyrelsen. Mødet aftales til at foregå i Studenterhuset, hvor bestyrelsen vil kunne afhente materialer og ejendele, der befinder sig i det aflåste Studenterhus.

Da bestyrelsen møder Lars-Erik Allin ved Studenterhuset, meddeler Lars-Erik Allin at bestyrelsen ikke kan få adgang til huset, endsize fjerne blot ét papir, før det ovennævnte papir er underskrevet af bestyrelsesformanden. Bestyrelsen vælger at lade formanden underskrive papiret. Herefter får bestyrelsen adgang til at hente sekretariatsmateriale, samt aktivitetsgrupper materialer og ejendom. Dog forhindrer Lars-Erik Allin, at ejendele tilhørende grupperne "Regnbuen" og "Studerende mod Racisme" tages med - ej heller af medlemmer fra "Studerende mod Racisme".

Vi ser med stor alvor på dette hændelsesforløb. Jurist Lars-Erik Allin har i praksis tilegnet sig andre personers ejendom, og selv ved indsigelse herimod hindret at dette retsstridige forhold blev bragt til ophør. Lars-Erik Allin begrundede selv sine handlinger med, at han ville lave sin egen undersøgelse. Og han vedgik, at han vidste, at dette var retsstridigt, men han fastholdt stadig sine dispositioner.

Hvad angår "Regnbuen"s materialer: disse udgøres blandt andet af fortrolige notater/oplysninger fra rådgivningsforløb. Disse materialer er blevet opbevaret i aflåste skabe, og er omfattet af aftale om tavshedspligt indgået mellem brugere af rådgivningen i rådgivningsgruppen "Regnbuen" og rådgivningsgruppen. Udover dette fortrolige materiale er resten af det retsstridigt tilegnede materiale privat ejendom.

Fra Regnbuens side har vi siden torsdag forsøgt at få frigivet vores materiale. (Jvf. erklæring om telefonsamtale torsdag). Udover den ene telefonsamtale torsdag er det ikke lykkedes os at komme i kontakt med hverken rektor Ove Nathan eller jurist Lars-Erik Allin - på trods af at vi mandag og tirsdag forsøgte at komme i telefonisk kontakt en lang række gange. Deres respektive sekretærer lagde beskeder til de to om at ringe tilbage, men dette har de ikke gjort. Tirsdag oplyste Lars-Erik Allin's sekretær os om, at Lars-Erik Allin var væk fra universitetet resten af ugen, og at han ikke var at træffe.

Da det således ikke var muligt for os at komme i forbindelse med de ansvarlige personer, valgte vi at sende en fax tirsdag kl. ca. 12.10, samt personligt aflevere et enslydende brev til rektor Ove Nathans sekretær. I dette brev krævede vi, at rektor Ove Nathan inden kl. 16.00 bekræftede, at vi havde uhindret adgang til vores materialer. Til vores advokat indløb der en fax fra Lars-Erik Allin (ikke underskrevet) kl. 16.18.

Udover dette forhold omkring retsstridigt tilegnet ejendom, er der også andre forhold af interesse i forbindelse med en politimæssig efterforskning af jurist Lars-Erik Allins embedsførelse.

København d. 27.10.

- Det bør undersøges, om Lars-Erik Allin har handlet korrekt ved at lade adgangen til "Foreningen Studenterhuset"s egen ejendom være betinget af underskrift på et dokument. Yderligere bør det undersøges om den vedlagte note med teksten "Hvis ikke vi aftaler dispositonsretten over konti og rede penge vil politiet beslaglægge alt med henblik på en bedrageriundersøgelse. (underskrevet af:) L.E. Allin er at opfatte som en retsstridig trussel.

- I forbindelse med EkstraBladets omtale af sagen om Studenterhuset fremgår det (EkstraBladet onsdag d. 20.10.1993) at EkstraBladet har haft adgang til universitetets registre over tilmeldte studerede. Der er grund til at tro, at denne adgang til disse registre er foregået gennem Lars-Erik Allin.

Rådgivningsgruppen Regnbuen.

P.g.v.

For korrektheden af ovenstående:

Jesper Lund
Jesper Lund.

Rigmor Têtevide (stud.scient.pol.)
Blågårdsgade 20, 2.th.
2200 København N.
tlf. 35 36 19 20.
(tillbagetrådt bestyrelsesmedlem)

København, d. 26.10.1993.

ERKLÆRING:

Natten til onsdag d. 20.10.1993 blev Studenterhuset lukket af universitetet og/eller politiet.

Onsdag d. 20.10.1992 kl. ca. 15.00 var jeg med resten af bestyrelsen i "Foreningen Studenterhuset" til møde med Rektors Juridiske Konsulent Lars-Erik Allin og universitetsdirektør Peter Plenge.

Under dette møde spørger bestyrelsesformanden for "foreningen Studenterhuset", Erik Albrechtsen, til om han kan få adgang til sine musikinstrumenter. Til dette svarer Lars-Erik Allin, at ting fra Studenterhuset kan afhentes af deres ejermænd efter aftale med ham selv. Bestyrelsen og Lars-Erik Allin aftaler at mødes foran Studenterhuset torsdag kl. 15.00, hvor bestyrelsen så kan få adgang til sekretariatsudstyr og ejendele. Lars-Erik Allin tilføjer, at hvis der dukker nogen op fra gruppen Regnbuen, så kan bestyrelsen godt "glemme alt om det".

Torsdag d. 21.10.1993 ankommer jeg til Studenterhuset lidt senere end kl. 15.00. Inde i Studenterhuset ser jeg, at Lars-Erik Allin beordrer universitetsbetjente til at fjerne Regnbuens papirer. Jeg spørger Lars-Erik Allin, med hvilken ret, han fjerner papirerne; hvis der er et politianliggende, hvordan kan det da være, at det er ham, der fjerner dem. Hertil svarer Lars-Erik Allin, at politiet tager sig af de 9 slagvåben, og at han tager sig af papirerne. Jeg gentager spørgsmålet, med hvilken ret, han tager papirerne: Lars-Erik Allin undviger, og svarer ikke.

Rigmor Têtevide

TELEFONISK SAMTALE MED JURIST LARS-ERIK ALLIN TORS DAG D. 21.10.93

Kl. ca. 15.45 ringer undertegnende til Jurist Lars-Erik Allin, der på dette tidspunkt opholder sig i Studenterhuset, Købmagergade 52, 1150 Kbh. Undertegnende ringer foranlediget af en meddelelse fra Foreningen Studenterhusets bestyrelse om, at aktivitetsgruppernes ejendele kan afhentes i Studenterhuset efter aftale med Lars-Erik Allin. Jeg kontakter derfor denne for at få en aftale istand om øjeblikkelig udlevering af Regnbuens ejendele. Det kan ikke lade sig gøre meddelelse Lars-Erik Allin, men at hvis vi ønsker at få ejendele udleveret, må vi rette henvendelse til Rektor Ove Nathan om mandagen for at få dem udleveret. Jeg gør Lars-Erik Allin opmærksom på, at han som jurist ligeså godt som jeg ved, at kun politiet kan beslaglægge ting og at Universitetet ikke kan gøre noget sådant. Hertil svarer jurist Lars-Erik Allin "ja"! Men at han handler efter ordrer fra Rektor. Og at politiet har beslaglagt noget af Regnbuens materiale, samt at det resterende vil blive taget i forvaring af Universitetet og kan blive udleveret efter aftale med Rektor mandag. Jeg gentager, at vi gerne vil have vores ejendele udleveret med det samme og får igen at vide, at det kan ikke lade sig gøre så længe, der ikke er nogen aftaler imellem Studenterhusets bestyrelse, aktivitetsgrupperne og Rektor.

Jeg bekræfter hermed at ovenstående er korrekt gengivelse af den anførte samtale.

Birgitte Ernst

Birgitte Ernst.
Stud. Psych.
Aktivist i rådgivningsgruppen "Regnbuen"

26.10.1993

Jeg spurgte Allin om hvad regnbuens
mapper skulle bruges til

-Svaret var til en intern undersøgelse
og jeg måtte ikke tage noget med.

Tors. 21.10 kl. 15⁰⁰

Min Miljø

ERKLÆRING:

Jeg bevidner at:

Torsdag d. 21.10.1993 var jeg i Studenterhuset. Jeg samlede forskelligt materiale sammen, bl.a. en referatbog fra Studerede mod Racisme (en gruppe, jeg selv er aktivist i). Et øjeblik senere ser jeg, at referatbogen er fjernet fra den stabel, jeg var ved at samle. Jeg henvendte mig så til Lars-Erik Allin og udbad mig referatbogen, men modtog det svar, at den tidligst kunne udlevers mandag. Jeg forfulgte ikke sagen nærmere, da han virkede meget bestemt og afvisende. Lars-Erik Allin havde en hvid stoftaske med, og i den taske så jeg en bog, der så ud som referatbogen - jeg fik den opfattelse at Lars-Erik Allin samlede sådanne referatbøger i sin stoftaske.

Bo Arvedsen 27/10 1993

København d. 27.10.1993.

ERKLÆRING:

Jeg bevidner at:

Torsdag d. 21.10.1993 var jeg i Studenterhuset. Her udvalgt Lars-Erik Allin materiale fra Regnbuens skabe, som så af universitetsbetjente blev pakket ned i papkasser og fjernet fra Studenterhuset. Lars-Erik Allin forbad, at rådgivningsgruppen "Regnbuen"s computer blev fjernet fra Studenterhuset.

Lars-Erik Allin

København d. 27.10.1993.

ERKLÆRING:

Jeg bevidner:

At Lars-Erik Allin torsdag d. 21.10.1993 fjernede materiale tilhørende "Studerende mod Racisme" fra Studenterhuset, samt at Lars-Erik Allin forhindrede at rådgivningsgruppen "Regnbuen"s computer kunne tages bort fra huset.

Ellen P. Jø

KRIMINALPOLITIET
I KØBENHAVN
Afdeling E, Sikkerhed
Tlf. 33 14 14 48, lokal
Politigården, Polititorvet
1567 København V
stampel

Dato

fredag 281093

Journ. nr.

01K2-84170-00181-93

Tilsigelse

Hr. Carl-Erik Birck-Madsen

Bragesgade 18, 1.th.

2200 Kbh. N.

De tilsiges herved til at give møde på

Sted Politigården, Otto Mønstedsgade.		
Ugedag tirsdag	Dato 021193	Klokkeslæt 0900
Er De forhindret i at møde som anført, bedes anden aftale truffet	Telefon 33-141448	Lokal 2542
	I tiden mellem kl. 0900 - 1500	

Anledning til tilsigelsen

De tilsiges hermed til afhøring til verserende
sag vedrørende overtrædelse af våbenloven.

Leo Floor
kriminalassistent

Denne tilsigelse bedes medbragt.

Advokat Christian Harlang
Store Kongensgade 77
1264 K

26. oktober 1993

Vedr.: Regnbuens materialer mv.

Ovennævnte ting, tilhørende "Regnbuen" kan udleveres ved
henvendelse på rektors kontor, Frue Plads, Port A, opgang N

Med venlig hilsen

Lars-Erik Allin

København d.26.10.1993; kl.12.15

Til Rektor Ove Nathan.

Angående Regnbuens beslaglagte materialer og ejendele.

Telefonisk har Lars-Erik Allin oplyst - ved samtale med Birgitte Ernst torsdag d. 21 - at Regnbuens materialer og ejendele er beslaglagt af Universitetet. Konfronteret med, at dette er ulovligt, udtalte Allin at "det vidste han godt, men han handlede efter ordre fra Rektor".

Hertil skal vi gøre opmærksom på følgende: Hvis ikke vi inden kl. 16.00 dags dato har modtaget skriftligt tilsagn om uhindret tilgang til samtlige ejendele, så indgives der politianmeldelse. Tilsagnet skal indeholde en bekræftigelse på, at vi har tilgang, når vi ønsker det.

Tilsagn ønskes givet til: Advokat Christian Harlang, Store Kongensgade 77, 1264 København K., Fax: 33934540. Kopi af tilsagn skal yderligere tilsendes Regnbuen på fax.nr. 31683486.

Rådgivningsgruppen Regnbuen.

P.g.v.

Kalle Birck-Madsen og Jesper Lund.

Modtaget brev
til rektor Ole Nathan.

26.10.1993

kl. 12⁵⁰.

f

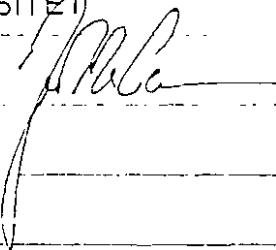
KØBENHAVNS UNIVERSITET

Rektors kontor

Nørregade 10

Postboks 2177

1017 København K

Lov om våben

ition idisk iden iger- erne.

et statslige juridi-
system – en u-
som kan stå til
eres eget kontor
n PC'er eller an-

ynhurtigt blade
n database be-
ekendtgørelser,
ger samt levfor-
rhandlinger og
iterellige og det

pare Dem af tid
male som parat-
en – i stedet for
g slå op i bøger

gt kun 8,33 kr. i
ne paratviden.
ben hverdage
18. Ring i dag til
ekretariatet for
elon 33325222.
rigere oplysning-
as Retsinforma-

mation
fingerspidse.

Våbenlov

§ 1. Det er forbudt uden tilladelse af justits-
ministeren eller den, han dertil bemyndiger, at
indføre eller tilvirke:

1. Skydevåben samt piber, låsestole og basky-
ler til skydevåben,
2. ammunition til skydevåben, derunder også
patronhylstre, tændskruer, fænghætter,
brandrør og projektiler,
3. håndgranater, bomber og lignende våben,
der virker ved en gennem eksplosion frem-
kaldt udslyngning af smålegemer,
4. håndgranater, bomber, patroner og lignen-
de som våben eller ammunition fremtræ-
dende genstande, der indeholder eller er
beregnet til at indeholde faste stoffer,
vædske eller luftarter, som ved spredning
virker skadevoldende, bedøvende eller
irriterende, såvel som dele af sådanne
våben eller ammunitionsgenstande, samt
redskaber til at bringe dem i virksomhed,
5. sprængstoffer, herunder alle eksplosive
stoffer, der kan anvendes som spræng- eller
skydemiddel.
6. armbrøster og slangebøsser.

Stk. 2. Undtaget fra forbudet er:

- a) luft- og fjederbøsser bortset fra de i stk.
1, nr. 6, nævnte og ammunition dertil,
- b) indstrikningspatroner af kaliber ikke over
4,5 mm og dertil hørende ammunition
med kugleformet projektil og patronlæng-
de ikke over 12 mm,
- c) slagteapparater, der udelukkende kan
anvendes til slagting, og ammunition, der
udelukkende kan anvendes dertil.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler
om, at våben, bortset fra bagladevåben til
enhedspatroner, er undtaget fra forbudet i stk.
1, nr. 1.

Stk. 4. Justitsministeren kan endvidere fast-
sætte bestemmelser om, at forbudet i stk. 1
også skal gælde for andre luft- og fjederbøsser
end armbrøster og slangebøsser. Justitsmini-
steren kan samtidig fastsætte særlige bestem-
melser for medlemmer af skytteforeninger og
andre foreninger og for foreningerne som
sådan.

Ændringer:
Ændret 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861 og 1/1 1986 ved
1984-06-06-ÆL 291, jfr. 1985-12-11-B 528. Ændret sam-
men med lovens titel 1/7 1973 ved 1973-06-13-ÆL 322 og
1/7 1963 ved 1963-05-31-ÆL 217.

§ 2. Det er forbudt uden tilladelse fra justits-
ministeren eller den, ministeren bemyndiger
dertil, ved overdragelse at erhverve genstande
eller stoffer, der er omfattet af forbudet i § 1,
eller at besidde, bære eller anvende sådanne
genstande eller stoffer. Det samme gælder for
personer under 18 år med hensyn til de gen-
stande, der er omfattet af § 1, stk. 2, litra a og
b.

Stk. 2. I tilfælde, hvor der efter stk. 1
gælder krav om tilladelse eller alder for at
erhverve eller besidde genstande eller stoffer,
er det forbudt at overdrage eller overlade
andre besiddelsen af disse, medmindre er-
hververen eller modtageren foreviser den
forudtagne tilladelse eller godtgør at være fyldt
18 år. Justitsministeren fastsætter nærmere
bestemmelser herom.

Stk. 3. Foranstående bestemmelser skal dog ikke være til hinder for, at et skydevåbens pibe- eller låselede eller dele af baskylter ved istandsættelse forøys.

Ændringer:
Ændret 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861, 1/1 1986 ved 1984-06-06-ÆL 297, jfr. 1985-12-11-B.528 og 1/7 1963 ved 1963-05-31-ÆL 217.

§ 2 a. Indehavere af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der har en våbenpåtegning til glatløbede haglgeværer på medlemsbeviset, kan uanset forbuddet i § 2, stk. 1, til eget brug erhverve, besidde, bære og anvende følgende genstande:

1. Glatløbede haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm, der højst er af kaliber 12, og som ikke kan indeholde mere end 2 haglpatroner,
2. piber og baskylter til de haglgeværer, der er nævnt i nr. 1,
3. færdigladede haglpatroner til de haglgeværer, der er nævnt i nr. 1, såfremt haglene er løstliggende og har en diameter på højst 3,5 mm, samt omladehætter og halvblatte eller tomme patronhylstre til de nævnte haglpatroner.

Stk. 2. Indehavere af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der har en våbenpåtegning efter stk. 1 på medlemsbeviset, kan endvidere til eget brug erhverve og besidde andre glatløbede haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm.

Stk. 3. De genstande, der er nævnt i stk. 1 eller stk. 2, må ikke overdrages eller overlades til andre, medmindre erhververen eller modtageren foreviser fornøden tilladelse, jagttegn eller medlemsbevis til en skytteforening med en våbenpåtegning efter stk. 1 og godkør, at det tilhører den pågældende. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 4. Tidligere indehavere af jagttegn, der opfylder betingelserne for at erhverve jagttegn, kan fortsat besidde de genstande, der er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2.

Stk. 5. Efter regler, der fastsættes af justitsministeren, kan skytteforeninger give våbenpåtegning efter stk. 1 på medlemsbeviser.

Ændringer:
Ændret 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861, ledsat (sammen med §§ 2b-3d) 1/1 1986 ved 1984-06-06-ÆL 297, jfr. 1985-12-11-B.528.

§ 2 b. Jagttegn kan kun udstedes med samtykke fra justitsministeren eller den, han bemyndiger hertil. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af sager om samtykke til udstedelse af jagttegn.

Ændringer:
Indsat 1/1 1986 ved 1984-06-06-ÆL 297, jfr. det under § 2a anførte.

§ 2 c. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe, skytteforeninger under Dansk Skytte Union og skytteforeninger under Dansk Firmaidrætsforbund kan give våbenpåtegning på foreningens medlemsbevis til skydevåben, der er optaget på Skyttegruppens, Unionens eller Firmaidrætsforbundets skydeprogrammer.

Stk. 2. Medlemmer af skytteforeninger, der har våbenpåtegning på medlemsbeviset efter stk. 1, kan uanset forbuddet i § 2, stk. 1, til eget brug erhverve, besidde, bære og anvende de skydevåben, der er nævnt i våbenpåtegningen, samt piber og låselede til de nævnte skydevåben og ammunition dertil.

Stk. 3. De genstande, der er nævnt i stk. 2, må ikke overdrages eller overlades til andre, medmindre erhververen eller modtageren foreviser fornøden tilladelse eller medlemsbevis til en skytteforening med en våbenpåtegning efter stk. 1 og godkør, at det tilhører den pågældende. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Ændringer:
Ændret 1/10 1990 ved 1990-06-13-ÆL 400, (Ny § 2 c) Indsat 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861.

§ 2 d. Den tilladelse, der er nævnt i § 2, stk. 1, jagttegn eller medlemsbevis til en skytteforening med våbenpåtegning, jfr. § 2 a, stk. 1, skal medbringes, når våbenet bæres, og på forlangende forevises for politiet. Sammen med jagttegn eller et medlemsbevis som nævnt i 1. pkt. skal indehaveren endvidere medbringe yderligere legitimation, f.eks. kørekort eller ID-kort, og på forlangende forevise den for politiet.

il Indsat (sammen med § 2a) 1/1 1986 ved 1984-06-06-ÆL 297, jfr.

es med samtykke fra den, han fastsætter i af sager om go.

jfr. det under §

tsætte regler De Danske tsforeningers under Dansk under Dansk henpåtegning skydevåben, ns, Unionens skydeprogram-

reninger, der sbeviset efter § 2, stk. 1, til e og anvende våbenpåtegning til de nævnte il nævnt i stk. 2, des til andre, modtageren ler medlemsen våbenpået det tilhører en fastsætter

400. (Ny § 2 c)

vat i § 2, stk. til en skytte- r. § 2 a, stk. 1, bæres, og på ict. Sammen msbevis som en endvidere ation, f.eks. forlangende

Ændringer:
Hidtidig § 2 c ændret til § 2 d 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861, Indsat 1/1 1986 ved 1984-06-06-ÆL 297, jfr. det under § 2a anførte.

§ 2 e. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, at bære eller anvende signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben.

Stk. 2. Uanset forbuddet i stk. 1 kan signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben bæres og anvendes, såfremt den pågældende af politiet har fået tilladelse til indkøb af ammunition til våbenet efter loven om fyrværkeri og våbenet anvendes til det i tilladelsen anførte formål.

§ 2 f. Tilladelser og samtykker efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, kan til enhver tid tilbagekal-

Ændringer:
Hidtidig § 2 d ændret til § 2 f 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861, Indsat 1/1 1986 ved 1984-06-06-ÆL 297, jfr. det under § 2a anførte.

§ 3. Justitsministeren kan, såfremt han finder det påkrævet, påbyde, at enhver, der er i besiddelse af genstande, der omfattes af forbuddet i § 1, skal gøre anmeldelse derom efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser vedrørende opbevaringen af og rådigheden over de i § 1 nævnte genstande og stoffer, som er påkrævet af hensyn til sikkerheden.

Stk. 3. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid adgang til kontrol af:

- 1) Våbensamlinger.
- 2) Våbenlagre og våbenbøger hos våbenhandlere.
- 3) Krudtoplaget hos personer, der har tilladelse til genoplading af ammunition eller til køb af sortkrudt, fængbatter m.v.

Stk. 4. Såfremt det under særlige omstændigheder er påkrævet af hensyn til den offentlige sikkerhed, kan justitsministeren bestemme, at genstande eller stoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, skal afstås til det offentlige mod fuld erstatning eller deponeres. Forinden der fastsættes sådanne bestemmelser vedrørende skytteforeninger under Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe, skytteforeninger under Dansk Skytte Union og skytteforeninger under Dansk Firmaidrætsforbund, skal der så vidt muligt forhandles med Skyttegruppen, Unionen og Firmaidrætsforbundet.

Stk. 5. I tilfælde, hvor der skal ydes erstatning i anledning af foranstaltninger efter stk. 3, fastsættes erstatningen i mangel af mindelig overenskomst af en for hele landet nedsat vurderingskommission, bestående af 4 medlemmer, nemlig et af præsidenten for Københavns byret udpeget medlem af nævnte ret som formand og tre våbenkyndige medlemmer, hvoraf et udnevnes af justitsministeren, et udpeges af "De danske Handelsforeningers Fællesorganisation" og et udpeges af "Dansk Jagtforening" og "Landsjagtforeningen af 1923" i forening. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Ændringer:
Ændret 1/10 1990 ved 1990-06-13-ÆL 400, 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861 og 1/7 1963 ved 1963-05-31-ÆL 217.

§ 4. På steder, hvortil der er almindelig adgang, er det forbudt at bære kniv eller dolk, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål. Forbudet omfatter dog ikke foldekniive med en klinge på højst 7 cm.

Stk. 2. Justitsministeren kan udstede forbud mod at indføre, ved overdragelse at erhverve, at besidde, bære eller anvende, at overdrage eller at overlade andre besiddelsen af:

1. Skarpe våben, hvis klinge overstiger 12 cm, springkniive og springsildetter, faldkniive, faldsildetter og lignende samt kårdestokke og andre tilsvarende skjulte våben.

2. Slag- eller stødvåben, derunder knøjern, toteschlegere, gummiknipler o. lign.
3. Kastestjerner, kasteknive og lignende.
4. Genstande, der uden at fremtræde som våben eller ammunition er egnede til at anvendes på lignende måde som de i § 1, nr. 4, nævnte genstande.
5. Stoffer, der kan anvendes til fremstilling af sprængstoffer eller til indfyldning i de i § 1, nr. 4, nævnte genstande.

Ændringer:
Ændret 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861 og 1/7 1963 ved 1963-05-31-ÆL 217.

§ 4 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om forbud mod annoncering med salg af våben, som ikke må besiddes uden tilladelse. Dette gælder dog ikke jagt- og konkurrencevåben.

Ændringer:
Indsat 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861.

§ 5. Det er forbudt uden justitsministerens tilladelse at tilvirke faste stoffer, vædsker eller luftarter, som ved spredning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende. Justitsministeren kan fastsætte regler for opbevaring af sådanne stoffer.

§ 6. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre:

1. Våben af enhver art med undtagelse af jagtvåben,
2. ammunition med undtagelse af ammunition til jagtvåben,
3. materiel til land-, sø- eller luftkrig,
4. maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, samt dele og tilbehør til sådanne produktionsmidler,
5. sprængstoffer, derunder krudt, samt råmateriale til fremstilling heraf.

Stk. 2. Justitsministeren kan udstede forbud mod, at der udføres våben og ammunition af nogen art.

Ændringer:
Ændret 6/6 1964 ved 1964-06-13-ÆL 143 og 21/2 1964 ved 1964-02-29-ÆL 27.

§ 6 a. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter personer, der indrejser til landet for at deltage i jagt eller skydekongurrence, eller som udrejser herfra med sådant formål, uden tilladelse kan medføre jagt- og konkurrencevåben samt ammunition hertil.

Ændringer:
Indsat 20/4 1961 ved 1961-03-25-ÆL 80.

§ 6 b. For indgivelse af ansøgning om tilladelse efter denne lov betales 840 kr. For følgende tilladelser betales dog ikke:

- 1) Tilladelser til indkøb af ammunition.
- 2) Tilladelser til piber, låsestole og baskylær.
- 3) Ind- og udførseltilladelser.
- 4) Tilladelser til genopladning.
- 5) Tilladelser vedrørende sprængstoffer.
- 6) Tilladelser til blankvåben.
- 7) Tilladelser til handlende.

Stk. 2. Afgiften nedsættes til det halve, hvis ansøgeren i forvejen har en våbentilladelse, for hvilken der er betalt fuld afgift.

Stk. 3. En våbentilladelse kan kun omfatte eet våben. Justitsministeren kan dog fastsætte regler om, at visse tilladelser kan omfatte flere våben.

Stk. 4. Såfremt indehaveren af en våbentilladelse til et bestemt våben udskifter våbenet, skal der udstedes ny tilladelse.

Stk. 5. Skifter indehaveren af en våbentilladelse navn, adresse eller skytteforening, kan der afgiftsfrit udstedes ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse.

Ændringer:
Ændret 22/5 1992 med virkning fra den 24. april 1992 ved 1992-05-20-ÆL 286 9/2 1990 ved 1990-02-07-ÆL 62 og 1/1 1986 ved 1984-06-06-ÆL 297, jfr. 1985-12-11-B-528. Indsat 1/7 1973 ved 1973-06-13-ÆL 322.

§ 6 c. Justitsministeren kan fastsætte regler om gebyr for meddelelse af samtykke efter loven eller de i medfør af denne udfærdigede bestemmelser.

Ændringer:
Indsat 9/2 1990 ved 1990-02-07-ÆL 62.

§ 6 d. Tilladelse i henhold til lovens § 2, stk. 1, og § 2 c, stk. 1, udstedes med en gyldighedstid på 5 år. Vedrørende tilladelse til pistol er gyldighedstiden dog kun 2 år.

ætte bestemmelser: indrejser til skydekongurrence med sådant iføre jagt- og ammunition hertil.

ning om tilladelse efter denne lov betales 840 kr. For ikke:

munition.
e og baskylær.

ingstoffer.

det halve, hvis våbentilladelse, gift.

i kun omfatte et våben, dog fastsætte regler om, at visse tilladelser kan omfatte flere våben.

af en våbentilladelse til et bestemt våben udskifter våbenet, skal der udstedes ny tilladelse.

af en våbentilladelse navn, adresse eller skytteforening, kan der afgiftsfrit udstedes ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse.

Jen 24. april 1992 1990-02-07-ÆL 62 jfr. 1985-12-11-B-528.

fastsætte regler om gebyr for meddelelse af samtykke efter loven eller de i medfør af denne udfærdigede bestemmelser.

2.

lovens § 2, stk. 1, og § 2 c, stk. 1, udstedes med en gyldighedstid på 5 år. Vedrørende tilladelse til pistol er gyldighedstiden dog kun 2 år.

Stk. 2. Tilladelser til våbensamlere og til riflede jagtvåben til jægere udstedes dog med en gyldighedstid på 10 år.

Stk. 3. Samtykke til udstedelse af jagttegn meddeles for et tidsrum svarende til jagttegnets gyldighedsperiode.

Stk. 4. Tilladelser til genopladning og tilladelse til indkøb af sortkrudt meddeles for 5 år.

Ændringer:
Indsat 1/1 1992 ved 1991-06-06-ÆL 351.

§ 7. Indretning og anlæggelse af skydebaner skal, af hensyn til almensikkerheden, godkendes af politiet.

§ 8. § 1, § 2, stk. 1, § 2 c, og §§ 3, 4, 5 og 7 gælder ikke for militære myndigheder.

Ændringer:
Ændret 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861.

§ 9. § 2, stk. 1, § 2 e og § 3, stk. 1, og § 4 gælder ikke for civile statsmyndigheder. For kommunale myndigheders vedkommende skal der ikke søges om tilladelse, for så vidt angår indkøb og benyttelse af sprængstoffer til anvendelse ved vejarbejder o. lign.

Stk. 2. Skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe, skytteforeninger under Dansk Skytte Union og skytteforeninger under Dansk Firmidrætsforbund kan uanset § 2, stk. 1, anskaffe og besidde våben, der er optaget på Skyttegruppens, Unionens eller Firmidrætsforbundets skydeprogrammer, samt piber, låsestole og baskylær til de nævnte våben og ammunition dertil. Justitsministeren kan fastsætte regler herom samt om registrering af de nævnte våben m.v.

Stk. 3. Under særlige omstændigheder kan justitsministeren midlertidigt ophæve stk. 1 og stk. 2 og træffe bestemmelse om, at forbudet i § 1 og reglerne i § 2 og § 3, stk. 1 og 3-4, tillige skal omfatte de i § 1, stk. 2, nævnte våben m.v.

Ændringer:
Ændret 1/10 1990 ved 1990-06-13-ÆL 400, 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861 og 1/7 1963 ved 1963-05-31-ÆL 217.

§ 10. Med bøde, bæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder §§ 1-2 a, §§ 2 e-e, § 4, stk. 1, § 5, § 6, stk. 1, og § 7.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, bæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, andelselskab, anpartsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 4. Sagerne behandles som politisager. Reismidlerne i retsplejelovens kapitel 73 om ransagnin kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Ændringer:
Ændret 1/10 1990 ved 1990-06-13-ÆL 400, 1/2 1988 ved 1987-12-23-ÆL 861, 1/7 1963 ved 1963-06-04-ÆL 213 § 116, jfr. 1965-06-04-ÆL 212. Desuden ændret 1/7 1963 ved 1963-05-31-ÆL 217.

§ 11. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i kraft. Samtidig ophæves lov nr. 246 af 10. maj 1940 om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m.v., jfr. lov nr. 477 af 1. oktober 1945 om ændring af samme lov.

Bekendtgørelse om våben

I medfør af våbenlovens § 1, stk. 1 og 3, § 2, stk. 1 og 2, § 2a, stk. 3 og 5, § 2b, § 2c, § 2e, stk. 1, § 3, stk. 2, § 4, stk. 2, § 4a, § 6, stk. 2, § 6a, § 6b, § 9, stk. 2, og § 10, stk. 2, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 529 af 11. december 1985 som ændret ved lov nr. 861 af 23. december 1987 samt i henhold til § 4, stk. 2, i lov nr. 297 af 6. juni 1984 om ændring af våbenloven og om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning fastsættes:

§ 1. Følgende våben undtages fra forbudet i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1:

- 1) Forladevåben, der er fremstillet før 1870.
- 2) Bagladevåben, der er fremstillet før 1870, og som ikke kan anvende nådespatroner.

§ 2. Politimesteren (politidirektøren) med- deler tilladelse efter våbenlovens § 1 og § 2, jf. dog nedenfor stk. 2 og stk. 4, hvis tilladel- sen vedrører

- 1) håndskydevåben og ammunition hertil,
- 2) de dele til håndskydevåben og til ammuni- tion, som er nævnt i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2,
- 3) armbrøster,
- 4) slangebøsser,
- 5) erhvervelse og anvendelse af de spræng- stoffer m.v., som er nævnt i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 5, eller
- 6) genopladning af ammunition til eget brug og fremstilling af de nødvendige projektil- er hertil.

Stk. 2. Tilladelse til fremstilling af de våben m.v., der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, meddeles af justitsministeren.

Stk. 3. Politimesteren (politidirektøren) meddeler tilladelse efter våbenlovens § 2 e, stk. 1.

Stk. 4. Politimesteren (politidirektøren) kan ikke give tilladelse til at indføre, erhverve, besidde, bære eller anvende maskinpistoler og maskingeværer og dele og ammunition hertil omfattet af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2.

§ 3. Jagttegn kan kun udstedes med samtykke fra politiet. Anmodning om udstedelse af jagttegn skal rettes til Landbrugsministeriets Vildtforvaltning.

§ 4. Politimesteren (politidirektøren) kan godkende, at skytteforeninger, der har flugtskydning på programmet, kan give våbenpå- tegning til glatløbede haglgeværer på fore- ningens medlemsbeviser.

Stk. 2. En våbenpåtegning efter stk. 1 på et medlemsbevis kan kun gives efter forud ind- hentet samtykke fra politimesteren (politi- direktøren).

Stk. 3. En våbenpåtegning bortfalder, når medlemskabet af foreningen ophører, eller hvis foreningens godkendelse efter stk. 1 bortfalder. Skytteforeningen kan på ethvert tidspunkt tilbagekalde en våbenpåtegning. Skytteforeningen skal underrette politi- mesteren (politidirektøren), når en våbenpåteg- ning tilbagekaldes eller bortfalder, og skal samtidig slette denne.

Ændringer:
Ændret 1/1 1991 ved 1992-12-09-ÆB.973.

§ 5. Politimesteren (politidirektøren) kan godkende, at skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsfor- eningers Skyttegruppe, skytteforeninger under Dansk Skytte Union og skytteforeninger under Dansk Firmaidrætsforbund kan give våbenpå- tegning på foreningens medlemsbeviser til skydevåben, der er omfattet af Skyttegrup- pens, Unionens eller Firmaidrætsforbundets skydeprogrammer.

Ændringer:
Ændret 1/1 1991 ved 1990-12-12-ÆB.839.

§ 6. En våbenpåtegning efter § 5 på et med- lemsbevis kan kun gives efter forud indhentet samtykke fra politimesteren (politidirektøren).

Stk. 2. Ansøgning om samtykke til våbenpå- tegning indgives på en særlig blanket. An- søgningen sendes til politimesteren (politi- direktøren) forsynet med en påtegning fra skytteforeningens hovedorganisation om, at det våben, ansøgningen vedrører, er omfattet af organisationens skydeprogrammer.

Stk. 3. Samtykke til våbenpåtegning kan kun meddeles, hvis ansøgeren godtgør, hvor våbenet stammer fra.

Stk. 4. § 4, stk. 3, finder tilsvarende an- vendelse på våbenpåtegninger efter denne bestemmelse.

§ 7. Et bestyrelsesmedlem for en skyttefore- ning kan tillade, at medlemmer af foreningen transporterer våben til brug ved nærmere angivne skydekurrencer og øvelsesskyd- ninger. Det er dog en betingelse, at bestyrel- sesmedlemmet og medlemmet af foreningen er godkendt hertil af politimesteren (politi- direktøren) eller har våbenpåtegning.

Stk. 2. En tilladelse efter stk. 1 skal gives på en særlig blanket. Den skal angive ud- stedelsesdato, formål og udløbsdato.

Stk. 3. En skytteforening må kun give tilladelse efter stk. 1, hvis den løbende holder politimesteren (politidirektøren) underrettet om bestyrelsens sammensætning og fore- ningens hjemsted.

Ændringer:
Ændret 9/2 1990 ved 1990-02-07-ÆB.63.

§ 8. Våben, som skytteforeninger anskaffer eller besidder efter våbenlovens § 9, stk. 2, registreres af De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe, Dansk

Skytte Union og Dansk Firmaidrætsforbund, som løbende underretter Rigspolitichefen herom. Politiet har adgang til kontrol af skytteforeningernes våben efter nærmere aftale med de nævnte organisationer.

Ændringer:
Ændret 1/1 1991 ved 1990-12-12-ÆB.839.

§ 9. Det er forbudt uden tilladelse fra politi- mesteren (politidirektøren) at erhverve, be- sidde, bære eller anvende:

- 1) skarpe våben, hvis klinge overstiger 12 cm,
- 2) springknive og springstiletter,
- 3) faldknive og faldstiletter,
- 4) foldeknive med todelt skæfte, hvis klinge kan foldes ud ved brug af én hånd (but- terflyknive),
- 5) kårdestokke og andre tilsvarende skjulte våben,
- 6) slag- eller stødvåben, herunder knøjern, toisenhøjere, gummi knipler og lignen- de,
- 7) våben, der er beregnet til at virke lam- mende, bedøvende eller blændende ved udladning af elektrisk strøm,
- 8) kastestjerner, kasteknive og lignende og
- 9) tåregasampuller, spraydåser og patroner.

Stk. 2. De våben m.v., der er nævnt i stk. 1, må kun overdrages til andre eller overlades i andres besiddelse, hvis erhververen eller modtageren foreviser formoden tilladelse fra politimesteren (politidirektøren).

Stk. 3. Dolke og knive kan uanset stk. 1, nr. 1, uden tilladelse anvendes i erhverv, til hus- holdningsbrug eller ved jagt, lystfiske- ri eller sportsdykning, hvis de er udførte hertil. De nævnte dolke og knive kan erhverves, besiddes og bæres til den nævnte brug. De kan endvi- dere overdrages eller overlades til andres besiddelse, såfremt det må antages, at er- hververen eller modtageren kun vil anvende dem som anført.

Stk. 4. De våben m.v., der er nævnt i stk. 1, må kun indføres med tilladelse fra politi- mesteren (politidirektøren). Dolke og knive, der er nævnt i stk. 3, kan dog indføres uden tilladelse.

§ 10. Genstande eller stoffer, der er omfattet af forbudet i våbenlovens § 1, må kun over- drages eller overlades til andre, hvis erhver-

frætsforbund, politichefen i kontrol af de nærmere ioner.

39.

læse fra politi-
erhverve, be-

overstiger 12

2.

te, hvis klinge
in hånd (but-

urende skjulte

der knojern,
ler og lignen-

at virke lam-
ændende ved

lignende og
fog-patroner.

nævnt i stk. 1,
er overladet i
erhverv eller
tilladelse fra

nset i stk. 1, nr.
hverv, til bus-
stfiskeri eller
net hertil. De
rves, besiddes
De kan endvi-
des til andres
tages, at er-
n vil anvende

nævnt i stk. 1,
fra politime-
og karve, der
udføres uden

er omfattet
må kun over-
s, hvis erhver-

veren eller modtageren foreviser fornøden våbentilladelse, jagttegn eller medlemsbevis med våbenpåtegning. Erhververen eller modtageren skal endvidere godtgøre, at tilladelsen, jagttegnet eller våbenpåtegningen vedrører den pågældende ved forevisning af pas, kørekort, ID-kort eller på tilsvarende betryggende måde.

Stk. 2. De genstande, der er omfattet af våbenlovens § 1, stk. 2, litra a og b, må kun overdrages eller overlades til personer, der godtgør at være fyldt 18 år ved forevisning af legitimisation med billede og fødselsdato eller på tilsvarende betryggende måde. Dette gælder dog ikke, hvis det er åbenbart, at erhververen eller modtageren er fyldt 18 år.

§ 11. Vildtforvaltningskonsulenter kan uden tilladelse overlade jagtvåben til personer i forbindelse med

- 1) aflæggelse af den obligatoriske jagtprøve eller
- 2) deltagelse i Vildtforvaltningens instruktionskurser.

Stk. 2. Lærere, der underviser ved kurser tilrettelagt af landsdækkende jagt- og flugtskydningsorganisationer eller kurser tilrettelagt af oplysningsforbund og ungdomsskoler, kan uden tilladelse overlade jagtvåben til jagtprøveaspiranter, såfremt:

- 1) læreren har deltaget i Vildtforvaltningens lærerkurser eller i kurser under Dansk Jagtforening, Landsjagtforeningen eller Dansk Strandjagtforening, hvis kurset er godkendt af Vildtforvaltningen,
- 2) skydningen finder sted på en bane, der må anvendes til skydning med det pågældende våben, og
- 3) læreren forestår undervisningen.

Stk. 3. Skytteforeninger kan overlade skydevåben til foreningens medlemmer til brug på en skydebane.

§ 12. Handlende, som har tilladelse til at forhandle sprængstoffer, kan indkøbe sikker-

hedssprængstoffer, sortkrudt og røgsvagt krudt uden særlig tilladelse hertil.

§ 13. Våben m.v., der er nævnt i våbenlovens § 1, stk. 1 og 2, og i denne bekendtgørelses § 9, skal opbevares forsvarligt og så vidt muligt på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende.

Stk. 2. De våben m.v., der er omfattet af forbudet i våbenlovens § 1, stk. 1, og de genstande, der er omfattet af lovens § 1, stk. 2, litra b, må ikke udstilles i butiksvinduer, udstængeskabe eller lignende.

Stk. 3. Opbevares skydevåben ikke i et sikkert, aflåst gemme, skal låsen eller bundstrykket udtages og anbringes under lås. Glatladede haggeværer og skydevåben, der er omfattet af en tilladelse som nævnt i § 20, stk. 2, eller § 23, stk. 2, kan dog uden at være adskilt opbevares på en lokalitet, der er aflåst eller er under opsyn.

Stk. 4. Ammunition til skydevåben skal opbevares for sig i et aflåst gemme. Det gælder dog ikke ved opbevaring i lokaler, hvor ammunition forhandles, hvis ammunitionen er anbragt på tilsvarende betryggende måde.

§ 14. Bortkomst af de våben m.v., der er nævnt i lovens § 1, stk. 1, eller af de genstande, der kræver tilladelse efter § 9 i denne bekendtgørelse, skal straks anmeldes til politiet. Det samme gælder bortkomst af en gyldig våbentilladelse, et jagttegn eller et medlemsbevis til en skytteforening med våbenpåtegning.

§ 15. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren at udføre våben og ammunition af nogen art, jf. dog stk. 2 og 17.

Stk. 2. Politimesteren (politidirektøren) meddeler tilladelse til udførsel af jagtvåben og ammunition hertil til Færøerne og Grønland samt til Finland, Island, Norge, Sverige og lande, der er medlem af EF.

Ændringer:
Ændret 5/2 1990 ved 1990-02-07-ÆB.63

§ 16. Håndvåben til brug ved skydekurrencer, jagt eller fiskeri samt ammunition hertil

i rimeligt omfang kan i forbindelse med gennemrejse eller ophold i indtil 3 måneder her i landet indføres fra lande, der ikke er medlem af EF, og besiddes, bæres, anvendes og genudføres uden tilladelse.

Stk. 2. Besidderen af våben m.v. som nævnt i stk. 1 skal ved indrejse i landet over for toldvæsenet forevise en våbentilladelse fra hjemlandets myndigheder eller en erklæring fra hjemlandets myndigheder om, at en våbentilladelse er udmøntet.

Stk. 3. Ved indførsel af våben til brug for en konkurrence skal der endvidere forevises en indbydelse fra organisationen her i landet.

Stk. 4. Ved indrejse skal besidderen på en særlig blanket give oplysning om

- 1) navn og adresse i hjemlandet,
- 2) eventuel adresse her i landet og
- 3) våbnets art, kaliber og fabriktionsnummer.

Stk. 5. En kopi af den blanket, der er nævnt i stk. 4, skal under opholdet her i landet opbevares sammen med våbnet og skal på forlangende forevises for politimesteren (politidirektøren). Ved udrejse skal kopien af blanketten afleveres til toldvæsenet.

Stk. 6. Stk. 2 og stk. 3 finder dog ikke anvendelse ved indførsel af slangebøsser, der skal anvendes til fiskeri.

Ændringer:
Ændret 1/1 1993 ved 1992-12-09-ÆB.973.

§ 17. Håndvåben til brug ved skydekurrencer, jagt eller fiskeri samt ammunition hertil i rimeligt omfang kan til brug under ophold i indtil 3 måneder i et land, der ikke er medlem af EF, udføres og genindføres. Det er dog en betingelse, at en særlig blanket afleveres til toldvæsenet ved ud- og indrejse.

Stk. 2. Blanketten skal indeholde oplysning om

- 1) navn, adresse og hjemstedslokalitetsnavn her i landet,
- 2) eventuel adresse i udlandet og
- 3) våbnets art, kaliber og fabriktionsnummer.

Stk. 3. Ind- og udførsel af håndskydevåben til brug ved deltagelse i militære skydekurrencer her i landet eller i udlandet kan ske uden de blanketter og erklæringer, der er

nævnt i stk. 1 og i § 16, stk. 2-4. Det er dog en betingelse, at der forevises en erklæring, der er udfærdiget af Forsvarets myndigheder, og som angiver formålet med rejsen og de medbragte våben m.v. Erklæringen skal forevises toldvæsenet til påtegning såvel ved indførselen som ved udførselen.

Ændringer:
Ændret 1/1 1993 ved 1992-12-09-ÆB.973.

§ 18. Der må ikke annonceres med salg af våben m.v., som er omfattet af forbudet i våbenlovens § 1, stk. 1, eller denne bekendtgørelses § 9, stk. 1.

Stk. 2. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på:

- 1) våben m.v., som er omfattet af lovens § 2 a, stk. 1,
- 2) dolke og knive, som er omfattet af denne bekendtgørelses § 9, stk. 3,
- 3) jagttrifler eller
- 4) våben, der anvendes som konkurrencevåben i skytteforeninger.

§ 19. Personer, der efter § 23, stk. 2, i denne bekendtgørelse eller efter § 6 i bekendtgørelse nr. 530 af 11. december 1985 om våben har anmeldt besiddelse af våben til politimesteren (politidirektøren), skal opbevare en genpart af anmeldelsen sammen med våbnet. Genparten skal på forlangende forevises for politimesteren (politidirektøren).

§ 20. Tilladelse i henhold til lovens § 2, stk. 1, § 2 c, stk. 1, og denne bekendtgørelses § 9, stk. 1, udstedes med en gyldighedsfrist på 5 år. Vedrører tilladelsen pistoler, er gyldighedsfristen dog kun 2 år.

Stk. 2. Tilladelser til våbensamlere udstedes dog med en gyldighedsfrist på 10 år.

Stk. 3. Samtykke til udstedelsen af jagttegn meddeles for et tidsrum svarende til jagttegnets gyldighedsperiode.

Stk. 4. Samtykke til meddelelse af våbenpåtegning efter denne bekendtgørelses § 4, stk. 2, eller samtykke efter § 6, stk. 1, meddeles for 5 år.

Stk. 5. Tilladelser til genopladning og tilladelse til indkøb af sortkrudt meddeles for 5 år.

Stk. 6. Tilladelser, samtykker og godkendelser efter denne bekendtgørelse kan efter våbenlovens § 2 f til enhver tid tilbagekaldes.

Bekendtgørelse om våben

§ 21. En våbentilladelse kan kun omfatte ét våben. Tilladelse til følgende våben gives dog uden begrænsning i antal:

- 1) glatlobede haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm,
- 2) blankvåben eller
- 3) skydevåben med model- eller fremstillingsår senest 1890 samt dansk pistol model 1910 og model 1910/21, marinerevolver model 1891, Schouboe-pistol model 1903 og dansk militærgevær model 1867/96 og 1867/97.

Ændringer:

Ændret 9/2 1992 ved 1992-06-01-ÆB.432 og 9/2 1990 ved 1990-02-07-ÆB.63.

§ 22. Med bøde, bæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder § 9, stk. 1, stk. 2, stk. 3, 3. pkt., og stk. 4, 1. pkt., § 10, § 13, § 14, § 15, stk. 1, § 16, stk. 5, 1. pkt., § 18 og § 19.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der overtræder et vilkår for en tilladelse, der er udfærdiget efter bekendtgørelsen.

Stk. 3. Efter våbenlovens § 10, stk. 3, kan der for overtrædelser, der begås af et aktieselskab, andelsselskab, anpartsselskab eller lignende, pålægges selskabet som sådant bødeforsvar.

§ 23. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. august 1988. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 530 af 11. december 1985 om våben.

Stk. 2. Personer, der den 31. januar 1988 var i besiddelse af skydevåben som nævnt i § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 530 af 11. december 1985 om våben, har ret til fortsat at besidde disse våben, hvis besiddelsen anmeldes til politimesteren (politidirektøren) senest den 31. januar 1989.

Stk. 3. Anmeldelse skal ske på en særlig blanket, der udleveres af politimesteren (politidirektøren).

medlemmer af
De Danske
af skydebaner
12-ÆB.193)
politimestrene
sprængstoffer,

Stikordsregister
(Tallene henviser til paragraffer)

Lov om våben

A		K	
Alder	2	Kastestjerner	4
Ammunition	1, 4, 6, 6b	Kemiske stoffer	5
Anmeldelse	3	Kripler	4
Annoncering	4a	Kriva	4
Armbrøster	1	Konkurrencevåben	6a
B		L	
Betaling	6b	Landjagtforeningen	3
Bomber	1, 4	Legitimation	2d
D		S	
Dansk Jagtforening	3	Signalvåben	2e
Dolke	4	Skydebaner	7
F		Skydevåben	1
Fremstilling	1	Skydeforeninger	1, 2c, 6b, 9
G		Slagteapparater	1
Gas- og signalvåben	2e	Slagvåben	4
Gebyrer	6b-6c	Slangebøsser	1
Gyldighedsud	6d	Springknive	4
H		Sprængstoffer	1, 4, 6, 9
Haglgeværer	2a	Strafferegler	10
Handelsforeningers fællesorganisationer	3	U	
Håndgranater	1, 4	Udførsel	6, 6a
I		V	
Indførsel	1, 4, 6a	Vurderingskommission	3
J		Våbenpåtegninger	2a, 2c
Jagttegn	2b, 6d	Våbentilladelser	2, 6b, 6d
Jagtvåben	6a		

4. Det er dog
en erklæring,
myndigheder,
reisen og de
ngen skal fore-
ing såvel ved
n.

97a

is med salg af
af forbudet i
leane bekendt-

anvendelse på:

st af lovens § 2

fattet af denne

konkurrencevå-

stk. 2, i denne

bekendtgørelse

om våben har

politimesteren

en genpart af

net. Genparten

i for politime-

vens § 2, stk. 1,

dtgørelses § 9,

redstid på 5 år.

er gyldigheds-

mlere udstedes

10 år.

lsen af jagttegn

rende til jagt-

lse af våbenpå-

relses § 4, stk.

k. 1, meddeles

nopladning og

li meddeles for

r og godkendel-

else kan efter

i tilbagekaldes.

Lovtidende 96,

Lov om ændring af visse love inden for Justitsministeriets område

(Betalingsbestemmelser)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 765 af 16. november 1990, som ændret senest ved lov nr. 283 af 29. april 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 56, stk. 5, 2. pkt., affattes således:

»Justitsministeren fastsætter endvidere bestemmelser om betingelserne for at få udstedt kørekort, herunder om køreprøven, samt om kørekortets udseende og indhold.«

2. § 60, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om orienterende køreprøve, herunder om inddragelse af førerretten i medfør af stk. 3.«

3. § 63, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»Justitsministeren kan fravige reglerne i stk. 1 og 2 for øvelseskørsel på vej.«

4. § 66, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om kørelærerruddannelsen, om prøven, om meddelelse af godkendelsen og om kørelærernes virksomhed.«

5. § 73, stk. 1, affattes således:

»Justitsministeren fastsætter bestemmelser om

- 1) registrering,
- 2) nummerplader,

3) medbringelse af registreringspapirer under kørslen og

4) midlertidig eller lejlighedsvis kørsel med registreringspligtigt køretøj, der ikke er registreret.«

6. § 73 a, stk. 1, affattes således:

»Justitsministeren kan fastsætte regler om køretøjsejeres adgang til at vælge en bestemt kombination af tal og bogstaver på køretøjets nummerplader (ønskenummerplader).«

7. § 75, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om godkendelse efter stk. 1.«

8. § 78, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

9. I § 107 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ved registrering m.v. af forsikringsbevis for et motordrevet køretøj betales 7 kr. af vedkommende forsikringsselskab.«

10. § 121, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Afgiften udgør 400 kr.«

11. Efter § 124 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 17 a

Betalingsbestemmelser

Køreprøver, kørekort m.v.

§ 124 a. For afholdelse af køreprøve betales

er fyldt 18 år, men ikke fyldt 67 år, betales 400 kr.

Stk. 2. For udstedelse af fællespas betales 400 kr.

Stk. 3. For udstedelse af pas til personer, der er under 18 år eller over 67 år, betales 150 kr.

Stk. 4. Betaling skal ske ved indgivelsen af pasansøgning.

Stk. 5. Stk. 1-4 gælder også ved ombytning af pas, udstedelse af ekstra pas og udstedelse af nyt pas i gyldighedsperioden. Dog udstedes nyt pas uden betaling, hvis et pas på grund af forhold, der må tilregnes den pasudstedende myndighed, lider af væsentlige mangler.

§ 7

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 26. juni 1987, som ændret ved lov nr. 387 af 6. juni 1991, foretages følgende ændringer:

1. I § 39 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* For udstedelse af særlig rejselegitimation, jf. stk. 5, betales 150 kr.«

2. § 44 affattes således:

»§ 44. Justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for ansøgninger om visum og for ansøgninger, der indgives her i landet om opholds- og arbejdstilladelse.

Stk. 2. For udstedelse af dansk rejselegitimation til udlændinge betales et beløb svarende til beløbet for udstedelse af danske pas til unge og ældre, jf. paslovens § 4 a. For forlængelse skal der ikke ske betaling.«

§ 8

I våbenloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 529 af 11. december 1985, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 351 af 6. juni 1991, affattes § 6 b, *stk. 1*, således:

»For indgivelse af ansøgning om tilladelse efter denne lov betales 840 kr. For følgende tilladelser betales dog ikke:

- 1) Tilladelser til indkøb af ammunition.
- 2) Tilladelser til piber, låsestole og baskyler.
- 3) Ind- og udførselstilladelser.
- 4) Tilladelser til genopladning.
- 5) Tilladelser vedrørende sprængstoffer.
- 6) Tilladelser til blankvåben.
- 7) Tilladelser til handlende.«

§ 9

I lov nr. 400 af 13. juni 1990 om krigsmateriel affattes § 13 således:

»§ 13. Virksomheder, som har tilladelse til fremstilling af krigsmateriel, skal betale en årlig afgift til dækning af omkostningerne ved administration af denne lov.

Stk. 2. Den samlede afgift andrager for perioden fra den 1. oktober 1990 til og med den 31. december 1990 55.000 kr., medens den for 1991 andrager 230.000 kr.

Stk. 3. For efterfølgende år reguleres den samlede afgift i henhold til den af Danmarks Statistik beregnede ændring i den gennemsnitlige samlede årsløn for statsansatte for det foregående år.

Stk. 4. Den enkelte virksomhed betaler en årlig grundafgift på 500 kr.

Stk. 5. Den årlige afgift fordeles i øvrigt mellem virksomhederne i forhold til den enkelte virksomheds omsætningsmæssige andel af virksomhedernes samlede krigsmaterielproduktion.«

§ 10

I lov nr. 382 af 10. juni 1987 om dyreforsøg, som ændret senest ved lov nr. 386 af 6. juni 1991, affattes § 15 således:

»§ 15. For tilladelser til dyreforsøg efter § 1 betales 2.500 kr. For hvert af de følgende påbegyndte år betales 500 kr.

Stk. 2. Beløbene efter stk. 1 tillægges udpantningsret.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelser efter denne lov.«

§ 11

I lov om private registre, jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 2. oktober 1987, affattes § 26, *stk. 2*, således:

»*Stk. 2.* For følgende anmeldelser og tilladelser i henhold til denne lov betales 1.000 kr.:

- 1) Tilladelse i henhold til § 2, stk. 5, 1. pkt., til, at retsinformationssystemer helt eller delvis undtages fra lovens bestemmelser.
- 2) Anmeldelse i henhold til § 3, stk. 4, af edb-registre, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling, og som indeholder oplysninger om rent private forhold.
- 3) Tilladelse i henhold til § 3, stk. 6, til oprettelse af registre med henblik på at advare

Lov om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v.)*

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Stk. 1. Det er forbudt uden Tilladelse af Justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, at indføre eller tilvirke:

1. Skydevaaben samt Piber og Laasestole til Skydevaaben,
2. Ammunition til Skydevaaben, derunder ogsaa Patronhylstre, Tændskruer, Fæng-hætter, Brandrør og Projektiler,
3. Haandgranater, Bomber og lignende Vaaben, der virker ved en gennem Eksplosion fremkaldt Udslyngning af Smaalegemes,
4. Haandgranater, Bomber, Patroner og lignende som Vaaben eller Ammunition frem-trædende Genstande, der indeholder eller er beregnede til at indeholde faste Stoffer, Vædske eller Luftarter, som ved Spredning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende, saavel som Dele af saadanne Vaaben eller Ammunitionsgenstande, samt Redskaber til at bringe dem i Virksomhed,
5. Sprængstoffer, herunder alle eksplosive Stoffer, der kan anvendes som Spræng- eller Skydemiddel.

Stk. 2. Undtaget fra Forbudet er:

- a) Glatløbede Haglgeværer og Dele heraf, for saa vidt Delene udelukkende kan anvendes til glatløbede Haglgeværer, færdigladede Haglpatroner med løst lig-gende Hagl samt Omladehætter og halvblatte eller tomme Patronhylstre til Haglpatroner.
- b) Luft- og Fjederbøsser samt Ammunition dertil,
- c) Ikke-automatiske Salongeværer af Kaliber ikke over .22. saavel riflede som glatløbede, samt Ammunition dertil,
- d) Indstikningspatroner af Kaliber ikke over 4,5 mm og dertil hørende Ammu-nition med kugleformet Projektil og Patronlængde ikke over 12 mm,
- e) Slagteapparater, der udelukkende kan anvendes til Slagtning, og Ammunition, der udelukkende kan anvendes dertil.

§ 2.

Stk. 1. Det er forbudt uden Tilladelse fra Justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, at forskaffe sig, besidde eller bære Genstande eller Stoffer, der omfattes af Forbudet i § 1.

Stk. 2. Saadanne Genstande og Stoffer maa ikke overdrages til andre end dem, der foreviser den efter foranstaaende fornødne Tilladelse til Erhvervelsen.

Stk. 3. Foranstaaende Bestemmelser skal dog ikke være til Hinder for, at et Skydevaaben Pibe- eller Laasedele ved Istandsættelse fornyes.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1945—46: Folket. Tid. Sp. 3791, 5408; Till. A. Sp. 4069.

§ 3.

Stk. 1. Justitsministeren kan, saafremt han finder det paakrævet, paabyde, at enhver, der er i Besiddelse af Genstande, der omfattes af Forbudet i § 1, skal gøre Anmeldelse derom efter nærmere af Justitsministeren fastsatte Regler.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere Bestemmelser om Opbevaring af Oplag af Genstande eller Stoffer, der omfattes af Forbudet i § 1.

Stk. 3. Justitsministeren kan efter Forhandling med Forsvarsministeren træffe Bestemmelse om, at de under Danske Hjemmeværnsforeningers Landsforbund hørende Foreninger, der er i Besiddelse af Genstande eller Stoffer, der omfattes af Forbudet i § 1, skal deponere dem eller træffe særlige Foranstaltninger til deres Opbevaring, eller om andre Indskrænkninger i Foreningernes Raadighed. I øvrigt kan Justitsministeren bestemme, at enhver, der er i Besiddelse af de nævnte Genstande eller Stoffer, skal aflevere dem — for saa vidt den paagældende har bekostet Vaabenets Erhvervelse, dog kun mod fuld Erstatning — eller deponere dem eller træffe særlige Foranstaltninger til deres Opbevaring, ligesom Justitsministeren kan træffe Bestemmelse om andre Indskrænkninger i Besidderens Raadighed, herunder i Adgangen til at bære de paagældende Vaaben m. v.; for de under Overbestyrelsen for de danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger staaende Skytteforeninger fastsættes saadanne Regler saa vidt muligt efter Forhandling med Overbestyrelsen.

Stk. 4. Den i Stk. 3 omhandlede Erstatning fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst af en for hele Landet nedsat Vurderingskommission, bestaaende af 4 Medlemmer, nemlig et af Præsidenten for Københavns Byret udpeget Medlem af nævnte Ret som Formand og tre vaabenkyndige Medlemmer, hvoraf et udværges af Justitsministeren, et udpeges af „De danske Handelsforeningers Fællesorganisation“ og et udpeges af „Dansk Jagtforening“ og „Landsjagtforeningen af 1923“ i Forening. I Tilfælde af Stemmelighed er Formandens Stemme afgørende.

§ 4.

Stk. 1. Justitsministeren kan udstede Forbud mod at indføre, erhverve, overdrage, besidde eller bære skarpe Vaaben, hvis Klinge overstiger 12 cm, Slag- eller Stodvaaben, derunder Knøjern, Totenschlægere, Gummiknipler o. lign., Genstande, der uden at fremtræde som Vaaben eller Ammunition er egnede til at anvendes paa lignende Maade som de i § 1, Nr. 4, nævnte Genstande, samt Stoffer, der kan anvendes til Fremstilling af Sprængstoffer eller til Indfyldning i de i § 1, Nr. 4, nævnte Genstande.

Stk. 2. Justitsministeren kan udstede Forbud mod Indførsel af Uniformer og Uniformsdele, som det efter den gældende Lovgivning er forbudt at bære.

§ 5.

Det er forbudt uden Justitsministerens Tilladelse at tilvirke faste Stoffer, Vædsker eller Luftarter, som ved Spredning virker skadevoldende, bedovende eller irriterende. Justitsministeren kan fastsætte Regler for Opbevaring af saadanne Stoffer.

§ 6.

Det er forbudt uden Tilladelse fra Justitsministeren i hvert enkelt Tilfælde at udføre:

1. Vaaben af enhver Art med Undtagelse af Jagtvaaben,
2. Ammunition med Undtagelse af Ammunition til Jagtvaaben,
3. Instrumenter og Apparater, som udelukkende er forfærdiget til Fremstilling af Krigsammunition eller til Fremstilling eller Istandsættelse af Vaaben,
4. Materiel til Land- eller Søkrig og
5. Sprængstoffer, derunder Krudt, samt Raamateriale til Fremstilling heraf.

§ 7.

Indretning og Anlæggelse af Skydebaner skal, af Hensyn til Almensikkerheden, godkendes af Politiet.

§ 8.

De i § 1, § 2, Stk. 1, og §§ 3, 4, 5 og 7 indeholdte Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa militære Myndigheder.

§ 9.

Stk. 1. De i § 2, Stk. 1, og § 3, Stk. 1, indeholdte Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa civile Statsmyndigheder. For kommunale Myndigheders Vedkommende skal der ikke søges om Tilladelse, for saa vidt angaar Indkøb og Benyttelse af Sprængstoffer til Anvendelse ved Vejarbejder o. lign. Bestemmelsen i § 2, Stk. 1, skal ikke være til Hinder for, at Hjemmeværnsforeninger inden for de i den med Krigsministeriet under 31. Maj 1946 oprettede Overenskomst indeholdte Regler samt de under Overbestyrelsen for De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger staaende Skytteforeninger anskaffer og besidder Øvelsesvaaben og Ammunition dertil.

Stk. 2. Under særlige Omstændigheder kan Justitsministeren — for Hjemmeværnsforeningernes Vedkommende efter Forhandling med Forsvarsministeren — bestemme, at Reglerne i Stk. 1 midlertidig bortfalder, og at de i § 1, Stk. 1, og §§ 2 og 3 indeholdte Bestemmelser tillige skal omfatte de i § 1, Stk. 2, omhandlede Vaaben m. v.

§ 10.

Stk. 1. Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af samme givne Bestemmelser straffes med Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 2 Aar, hvorhos Genstandene eller Stofferne kan inddrages til Fordel for Statskassen. I Tilfælde, hvor saadan Inddragning ikke kan ske, kan den skyldige tilpligtes at betale et til Værdien svarende Beløb.

Stk. 2. Boderne tilfalder Statskassen. Sagerne behandles som Politisager. De i Lov om Rettens Pleje Kap. 63 (Beslaglæggelse), Kap. 69 (Ransagning), Kap. 71 (Anholdelse) og Kap. 72 (Fængsling) omhandlede Retsmidler finder dog Anvendelse i samme Omfang som i Sager, som det efter de almindelige Regler i Lov om Rettens Pleje tilkommer Statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af Anklagenyndigheden Paastand om Idømmelse af Fængselsstraf, skal der paa Tiltaltes Forlangende beskikkes ham en Forsvarer.

§ 11.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft. Samtidig ophæves Lov Nr. 246 af 10. Maj 1940 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v., jfr. Lov Nr. 477 af 1. Oktober 1945 om Ændring i samme Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet i København, den 12. Juli 1946.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

A. L. H. Elmquist.

6. VÅBEN OG UNIFORMER

Lovbekendtgørelse 1985-12-11 nr 529

Våbenlov, som ændret ved L 1987-12-23 nr 861,
L 1990-02-07 nr 62, L 1990-06-13 nr 400,
L 1991-06-06 nr 351 og L 1992-05-20 nr 386*

§ 1. (1) Det er forbudt uden tilladelse af justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, (2) at indføre eller tilvirke:

- 1) Skydevåben (3) samt piber, låsestole og baskylær (4) til skydevåben.
- 2) ammunition til skydevåben, derunder også patronhylstre, lændskruer, fængthæller, brandrør og projektiler, (5)
- 3) håndgranater, bomber og lignende våben, der virker ved en gennem eksplosion fremkaldt udslyngning af smålegemer,
- 4) håndgranater, bomber, patroner og lignende som våben eller ammunition fremtrædende genstande, der indeholder eller er beregnet til at indeholde faste stoffer, væsker eller luftarter, som ved spredning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende, såvel som dele af sådanne våben eller ammunitionsgenstande, samt

Ad lbkg 1985 nr 529:

* Justitsministeriet. Hovedloven: L 1946 398 som ændret ved L 1961 80, L 1963 217, L 1964 27 og L 1964 143, L 1965 213 (§ 116), L 1973 322, L 1984 297, L 1987 861, L 1990 62, L 1990 400, L 1991 351 og L 1992 386.

RT 1945-46: FT 3791, 5408; A 4069. FT 1960-61: 1736, 1910, 2045, 2202; A 1169. FT 1962-63: 2683, 3538, 5419, 5811; A 781; 3 861, 1185. FT 1963-64: 104, 576, 1949, 2070; A 107; B 79. FT 1963-64: 3459, 4232, 5009, 5020; A 1361; B 1396; B 319. FT 1972-73: 303, 678; A 1761. FT 1982-83: 9338, 10052; FT 1983-84 (1. saml): 115, 719; (2. saml) 132, 476, 6461, 6982; A 619 og 699. FT 1987-88: 2969, 3837, 4214; A 1775; B 173. FT 1989-90: 3223, 3451, 3764, 3095; A 2489; B 203. FT 1989-90: 7664, 10011, 10097; A 3763; B 1197. FT 1990-91, 2. saml: 1380, 2716, 5518, 5854; A 2941; B 583. FT 1991-92: 9256, 9571, 10376, 10420; A 6597; B 2219.

Ved L 1987 861 er ændret § 1, stk 2, a, § 1, stk 3, § 2, stk 1 og 2, § 2 a, stk 1, § 2 a, stk 2, § 3 og 5, § 2 c, § 3, stk 3, 2. pkt, § 4, stk 1, § 8, § 9, stk 1, 1. pkt, § 9, stk 2, § 10. Som nyt er indføjet § 1, stk 1, nr 6, § 1, stk 4, § 2 c, § 2 e, § 4, nyt stk 1, § 4, stk 2, nr 3, § 4 a, § 9, stk 2, § 9, stk 1, 3. pkt er ophævet.

Hermed er loven navnlig skærpet på en række punkter, herunder ved nye bestemmelser om knive mv. § 4. og om armbrøster og slangebøsser, § 1, stk 1, nr 6.

Bet 1982 966, delbetræning vedrørende en kontrolordning for glatlobede haglgeværer mv og bet 1986 1082, afsluttende betræning om ændringer i våbenlovgivningen (gas- og signalvåben, luft- og fjederbøsser, armbrøster, slangebøsser mv). Ved L 1990 62 ændredes § 6 b og indsattes § 6 c. Ved L 1990 400 blev Dansk Firmadretsforbund omfattet af § 2 c, stk 1, § 3, stk 3, 2. pkt. og § 9, stk 2, § 3, stk 2 blev indsat som nyt stk. Ved L 1991 351 indsattes § 6 d (i kraft 1992-01-01). Ved L 1992 386 ændredes § 6 b, stk 1, idet ministerens tidligere adgang til fritagelse for afgift af visse tilladelser erstattedes af en direkte opregning i loven af de enkelte afgiftsfrie tilladelser (i kraft 1992-05-22 med virkning fra 1992-04-24).

(1) Jf bkg 1988 438 om våben som ændret ved bkg 1990 63, bkg 1990 839, bkg 1992 432 og bkg 1992 973; cirk 1988 86 om våben; cirk 1958 35 om opbevaring af skydevåben hos medlemmer af skytteforeninger; cirkskr 1966 37 om kulsyre-våben mv; cirkskr 1989 05-05 om tilladelser til medlemmer af fugleskydningsforeninger mv; cirkskr 1990-10-09 om transporttilladelser til pistoler.

(2) Efter bkg 1988 438 § 2 er politimesteren (politidirektøren) bemyndiget til at meddele indførseltilladelse til en række genstande omfattet af § 1, jf cirk 1988 86 § 20 om betingelserne for indførseltilladelse. Tilladelse til fremstilling af de i § 1, stk 1, nr 1-4, nævnte genstande meddeles af justitsministeren. Om genopladning se note ad § 1, stk 1, nr 2.

(3) Begrebet skydevåben er ikke defineret i loven. Med virkning fra 1986-01-01 er glatlobede haglgeværer inddraget under våbenlovens kontrolordning. Om den særlige overgangsordning se § 4 i L 1984 297.

§ 1 i bkg 1988 438 undtager forladevåben, der er fremstillet for 1870 og bagladevåben, der er fremstillet for 1870 og som ikke kan anvende enhedspatroner, fra forbuddet i våbenlovens § 1, stk 1, nr 1, jf lovens § 1, stk 3.

Rene gaspistoler er omfattet af våbenloven § 1, stk 1, nr 4. Endvidere er kulsyre-pistoler og -geværer omfattet af våbenlovens kontrolordning. Cirkskr 1966 37 indeholder en overgangsordning for kulsyre-våben, erhvervet før 1965-04-12. For så vidt angår signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben henvises til § 2 e, som er blevet indsat ved L 1987 861.

Salutkanoner er omfattet af § 1, stk 1, nr 1 og ikke § 2 e, jf U 1989 773

redskaber til at bringe dem i virksomhed, (6)

5) sprængstoffer, herunder alle eksplosive stoffer, der kan anvendes som spræng- eller skydemiddel, (7)

6) armbrøster og slangebøsser (8)

□ Sik 2. Undtaget fra forbudet er:

a) luft- og fjederbøsser, bortset fra de i stk 1, nr 6 nævnte, og ammunition dertil, (9)

b) indstikningspatroner af kaliber ikke over 4,5 mm og dertil hørende ammunition med kugleformet projektil og patronlængde ikke over 12 mm,

c) slagteapparater, der udelukkende kan anvendes til slagning, og ammunition, der udelukkende kan anvendes dertil.

□ Sik 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at våben, bortset fra bagladevåben til enhedspatroner, er undtaget fra forbudet i stk 1, nr 1, (10)

□ Sik 4. (11) Justitsministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, at forbudet i stk 1 også skal gælde for andre luft- og fjederbøsser end armbrøster og slangebøsser. Justitsministeren kan samtidig fastsætte særlige bestemmelser for medlemmer af skytteforeninger og andre foreninger og for foreningerne som sådan.

§ 2. (12) Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, ved overdragelse at erhverve

omtalt i note ad § 2 e.

Såkaldte farvemærkepistoler er efter Justitsministeriets opfattelse omfattet af våbenlovens kontrolordning, se endvidere om trykluftharpuner cirk 1988 86 § 4 og note ad § 1, stk 2, a. Derimod er bue og pil ikke omfattet af kontrolordningen.

Er et våben ubrugbart på en sådan måde, at det ikke kan benyttes til skydning eller ved konstruktive ændringer påny gøres anvendeligt hertil, betragtes det ikke som et skydevåben. Efter Justitsministeriets praksis kræves ubrugbargørelse i form af gennemsavning på langs for at undtage et ellers omfattet våben fra kontrolordningen.

Våben, der stammer fra besættelsestiden, kan være undergivet statens ejendomsret, jf cirk 1988 86 § 12.

(4) Et haglgeværs baskyle indeholder aflyringsmekanismen og har iøvrigt i det væsentlige samme funktion som en låsestol har for andre skydevåben.

(5) Tilladelse til genopladning af ammunition til eget brug meddeles af politimesteren (politidirektøren), jf bkg 1988 438 § 2, stk 1, nr 6 og cirk 1988 86 § 8. Tilladelse til genopladning af ammunition til andet brug meddeles af Justitsministeriet, jf cirk 1988 86 § 8, stk 3. Tilladelse til genopladning er afgiftsfri efter § 6 b, stk 1, nr 4 og meddeles for 5 år, jf § 6 d, stk 4.

(6) Spraydåser til selvforsvarsbrug indeholdende pebereksakt eller andre, bl.a. for øjnene, irriterende stoffer er efter Justitsministeriets praksis omfattet af bestemmelsen, smh bkg 1988 438 § 9, stk 1, nr 9. Det samme gælder gaspatroner og rene gaspistoler.

Ammunition til rene losskudspistoler er ikke omfattet af våbenloven men derimod af fyrværkerilovgivningen. Indkøb af losskudspatroner kræver således polititilladelse efter fyrværkeriloven.

Kulsyrepatroner er ikke ammunition i våbenlovens forstand, jf cirkskr 1966 37.

(7) Tilladelse til tilvirkning, forhandling, indførsel og opbevaring af sprængstof meddeles efter sprængstoffloven af Justitsministeriet. Om opbevaring af sortkrudt se An 1920 666 om opbevaring af de i lov om sprængstoffer § 9 omhandlede krudtsorter og genstande, som ændret ved bkg 1970-04-13.

(8) L 1987 861 inddrager armbrøster og slangebøsser under våbenlovens kontrolordning, dvs at indførsel, erhvervelse, besiddelse, anvendelse mv af disse våben kræver politiets tilladelse. Om betingelserne for tilladelse se cirk 1988 86 §§ 5 og 6.

Efter Justitsministeriets opfattelse må såkaldte maddings-slynger anses for omfattet af bestemmelsen.

Da der ikke er fastsat nogen særlig overgangsordning, er det efter lovens ikrafttræden ulovligt at besidde sådanne våben uden tilladelse.

(9) Herunder hører harpunvåben, der gøres klar til skud ved en mekanisk påvirkning (luftfjederprincippet, fjederprincippet og gummistringsprincippet). Derimod er egentlige trykluftharpuner med indbygget kulsyrepatron omfattet af § 1, stk 1, nr 1.

(10) Bkg 1988 438 § 1 og note ad § 1, stk 1, nr 1.

Hermed er det fastslået, at efterligninger (replikaer) af sådanne våben er omfattet af våbenlovens almindelige kontrolordning. Se cirk 1988 86 § 11 om tilladelse til samling af visse ældre våben, som er omfattet af våbenlovens kontrolordning.

(11) § 1, stk 4 er indføjet ved L 1987 861. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

(12) De nærmere regler om våbentilladelser findes i bkg 1988 438, bkg 1992 972 og i cirk 1988 86 kap I-V. Om tilladelsernes gyldighedstid, se § 6 d.

Se endvidere cirkskr 1989-05-05 om tilladelse til medlemmer af fugleskydningsforeninger mv. En våbentilladelse meddeles af poli-

genstande eller stoffer, der er omfattet af forbudet i § 1, eller at besidde, bære eller anvende sådanne genstande eller stoffer. (13) Det samme gælder for personer under 18 år (14) med hensyn til de genstande, der er omfattet af § 1, stk 2, litra a og b.

□ Stk 2. I tilfælde, hvor der efter stk 1 gælder krav om tilladelse eller alder for at erhverve eller besidde genstande eller stoffer, er der forbudt at overdrage eller overlade andre besiddelsen af disse, medmindre erhververen eller modtageren foreviser den fornødne tilladelse eller godtgør at være fyldt 18 år. Justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser herom. (15)

□ Stk 3. Foranstående bestemmelser skal dog ikke være til hinder for, at et skydevåbens pipe- eller låselede eller dele af baskyler ved istandsættelse fornyes.

■ § 2 a. (16) Indehavere af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der har en våbenpåtegning til glatlobede haglgeværer på medlemsbeviset, kan uanset forbudet i § 2, stk 1, (17) til eget brug erhverve, besidde, bære og anvende følgende genstande: (18)

1. Glatlobede haglgeværer med en pipe-længde på mindst 55 cm, der højst er af kaliber 12, og som ikke kan indeholde mere end 2 haglpatroner,

2. pipe og baskyler til de haglgeværer, der er nævnt i nr 1,

3. (19) færdigladede haglpatroner til de haglgeværer, der er nævnt i nr 1, såfremt haglene er løstliggende og har en diameter på højst 3,5 mm, samt omladehætter og halvlatte eller tomme patronhylstre til de nævnte haglpatroner.

□ Stk 2. Indehavere af jagttegn og medlemmer af skytteforeninger, der har en våbenpåtegning efter stk 1 på medlemsbeviset, kan endvidere til eget brug erhverve og besidde (20) andre glatlobede haglgeværer med en pipe-længde på mindst 55 cm.

□ Stk 3. De genstande, der er nævnt i stk 1 eller stk 2, må ikke overdrages eller overlades til andre, medmindre erhververen eller modtageren foreviser fornøden tilladelse, jagttegn eller medlemsbevis til en skytteforening med en våbenpåtegning efter stk 1 og godtgør, at det tilhører den pågældende. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom. (21)

□ Stk 4. Tidligere indehavere af jagttegn, der opfylder betingelserne for at erhverve jagttegn, kan fortsat besidde (22) de genstande, der er nævnt i stk 1, nr 1 og 2, og stk 2.

Politiets (politidirektøren) i den politikreds, hvor ansøgeren har bopæl. Tilladelse kan kun meddeles, hvis ansøgeren har et tilstrækkeligt behov herfor (cirk 1988 86 § 3), og det i øvrigt må anses for ubæneligt bl a under hensyn til ansøgerens personlige forhold og hidtidigeandel. Denne undersøgelse forudsætter, at ansøgeren har givet tilladelse hertil efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 29, stk 2, nr 1.

Ved vurdering af ansøgerens personlige forhold og hidtidigeandel må der lægges vægt på, om den pågældende har haft sager om drab, vold, røveri, voldtägt, ulovlig tvang, frihedsberøvelse, overtrædelse af strfl §§ 252 og 265 mv samt overtrædelser af våbenlovgivningen. Det er umiddelbart klart, at våbentilladelse skal afslås, hvis der foreligger begrundet risiko for, at våbnet vil blive misbrugt. Det samme gælder, hvor skodesløshed i omgang med skydevåben er særligt indiceret. Endvidere må udgangspunktet i tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, at våbnet ikke vil blive misbrugt, være, at en våbentilladelse nægtes, jf bot 1982 966. Se endvidere jagtlovens § 52 om domstolens mulighed for ved overtrædelse af jagtloven at frakende retten til at have eller erhverve jagttegn. Efter bkg 1988 438 § 11 kan vildtforvaltningskonsulenter og lærere ved visse jagtkurser og -prover uden tilladelse overlade jagtvåben til kursister og jagtprøveaspiranter.

(13) En våbentilladelse til andre skydevåben end glatlobede haglgeværer med en pipe-længde på mindst 55 cm og visse ældre våben jf § 6 b, stk 3, og bkg 1988 438 § 21, stk 2, som ændret ved bkg 1990 63 kan kun omfatte et våben. Udskiftes våbnet med et andet, er en ny tilladelse nødvendig, jf § 6 b, stk 4.

Tilladelse til pistoler og revolvere meddeles kun under ganske særlige omstændigheder, jf cirk 1988 86 §§ 14-16 og cirkskr 1990-10-09 om transporttilladelser til pistoler.

(14) Se cirk 1988 86 § 13 om betingelserne for våbentilladelse til personer under 18 år.

(15) Bkg 1988 438 § 10. Herved er salg af våben pr postordre i praksis umuligt.

(16) § 2 a og § 2 b indeholder de centrale bestemmelser om kontrolordningen for glatlobede haglgeværer, der blev gennemført ved L 1984 297 og trådte i kraft 1986-01-01, medens våbenpåtegning efter § 2 c vedrører andre våben end glatlobede haglgeværer med en pipe-længde på mindst 55 cm. Uden for området af § 2 a kræves en egentlig våbentilladelse også til glatlobede haglgeværer. Se desuden bkg 1992 972 (EF-borgere).

(17) Altså uden en egentlig våbentilladelse.

(18) Uden nogen antalsmæssig begrænsning, bkg 1988 438 § 21, stk 1 som ændret ved bkg 1990 63 og bkg 1992 432.

(19) Bestemmelsen giver efter Justitsministeriets opfattelse ikke

□ Stk 5. Efter regler, der fastsættes af justitsministeren, kan skytteforeninger give våbenpåtegning efter stk 1 på medlemsbeviser. (23)

■ § 2 b. Jagttegn kan kun udstedes med samtykke fra justitsministeren eller den, han bemyndiger hertil. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af sager om samtykke til udstedelse af jagttegn. (24)

■ § 2 c. (25) Justitsministeren kan fastsætte regler om, at skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe, skytteforeninger under Dansk Skytte Union og skytteforeninger under Dansk Firmaidrætsforbund kan give våbenpåtegning på foreningens medlemsbeviser til skydevåben, der er optaget på Skyttegruppens, Unionens eller Firmaidrætsforbundets skydeprogrammer.

□ Stk 2. Medlemmer af skytteforeninger, der har våbenpåtegning på medlemsbeviset efter stk 1, kan uanset forbudet i § 2, stk 1, til eget brug erhverve, besidde, bære og anvende de skydevåben, der er nævnt i våbenpåtegningen, samt pipe og låselede til de nævnte skydevåben og ammunition dertil.

□ Stk 3. De genstande, der er nævnt i stk 2, må ikke overdrages eller overlades til andre, medmindre erhververen eller modtageren foreviser fornøden tilladelse eller medlemsbevis til en skytteforening med en våbenpåtegning efter stk 1 og godtgør, at det tilhører den pågældende. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom. (26)

■ § 2 d. (27) Den tilladelse, der er nævnt i § 2, stk 1, jagttegn eller medlemsbevis til en skytteforening med våbenpåtegning, jf § 2 a, stk 1, eller § 2 c, skal medbringes, når våbnet bæres, og på forlangende forevises for politiet. Sammen med jagttegn eller et medlemsbevis som nævnt i 1. pkt skal indehaveren endvidere medbringe yderligere legitimation, f eks kørekort eller ID-kort, og på forlangende forevises den for politiet.

■ § 2 e. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, at bære eller anvende signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben. (28)

□ Stk 2. Uanset forbudet i stk 1 kun signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben bæres og anvendes, såfremt den pågældende af politiet har fået tilladelse til indkøb af ammunition til våbnet efter loven om fyrværkeri, og våbnet anvendes til det i tilladelsen anførte

hjemmel til haglpatronsamlinger.

(20) Men altså ikke bære og anvende.

(21) Bkg 1988 438 § 10.

(22) Men ikke erhverve, bære eller anvende.

(23) Bkg 1988 438 § 4 og cirk 1988 86 § 26 og §§ 28-30. Det er en betingelse for våbenpåtegning, at politiets samtykke foreligger. Samtykke meddeles for 5 år, jf bkg 1988 438 § 20, stk 4. Se om vandel og personlige forhold note ad § 2.

(24) Bkg 1988 438 § 3, cirk 1988 86 § 1, stk 4 og §§ 27-29. Politimesteren (politidirektøren) meddeler samtykke til jagttegn. Se om vandel og personlige forhold note ad § 2. Om samtykkes tidsrum, se § 6 d, stk 3. Se desuden om EF-borgere bkg 1992 972.

(25) Bestemmelsen i § 2 c, er indføjet ved L 1987 861 og vedrører andre våben end glatlobede haglgeværer med en pipe-længde på mindst 55 cm. Ved lov om krigsmateriel mv er skytteforeninger under Dansk Firmaidrætsforbund indføjet i opregningen. Det samme gælder bestemmelser i § 3, stk 4, 2. pkt, og § 9, stk 2.

Hjemmelen er udnyttet ved bkg 1988 438 §§ 5-7 som ændret ved bkg 1990 839 og cirk 1988 86 § 2 og kap VII. Våbenpåtegning kan kun meddeles efter indhentet samtykke hos politimesteren (politidirektøren). Om vandel og personlige forhold se note ad § 2.

Skytteforeningernes medvirken ved administration af våbenpåtegnirne berører ikke politiets kontrol med området. Politiet kan således fortsat give våbentilladelse til personer, der søger herom, og politiet kan fortsat tilbagekalde våbentilladelser, herunder våbenpåtegnir, såfremt forholdene tilsiger det, jf § 2 f.

Reglerne gælder også for pistoler og revolvere, jf cirk 1988 86 §§ 15-16. Om EF-borgere, se bkg 1992 972.

(26) Bkg 1988 438 § 10.

(27) Efter bestemmelsen i § 2 d som ændret ved L 1987 861 skal medlemsbeviser til en skytteforening med våbenpåtegning på samme måde som andre tilladelser efter våbenloven, jagttegn og medlemsbeviser efter § 2 a - medbringes, når våbnet bæres, og på forlangende forevises for politiet.

(28) Men det kræver altså ikke tilladelse at erhverve og besidde de pågældende våben, uanset alder. Tilladelsens gyldighedstid er 5 år, henholdsvis 2 år for pistoler, jf § 6 d, stk 1. Se endvidere bkg 1988 438 § 2, stk 3 og cirk 1988 86 § 7. Ifølge U 1989 773, var en salutkanon ikke omfattet af våbenlovens regler om signalvåben, idet den ville kunne afgive skud med skarp ammunition. Da salutkanonen ej heller var omfattet af de nærmere opregnede undtagelser i § 1, stk 2, krævede besiddelsen våbentilladelse. Straffen for overtrædelse af våbenloven bortfaldt i medfør af straffl § 84, stk 2, jf stk 1, nr 3. Salutkanonen blev konfiskeret i medfør af straffl § 75, stk 2, nr 1. Om EF-borgernes våben, se bkg 1992 972.

formål.

■ § 2 f. Tilladelser og samtykker efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udsædiget i medfør af loven, kan til enhver tid tilbagekaldes.(29)

■ § 3. Justitsministeren kan, såfremt han finder det påkrævet, påbyde, at enhver, der er i besiddelse af genstande, der omfattes af forbuddet i § 1, skal gøre anmeldelse derom efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler.(30)

□ Stk 2. Justitsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser vedrørende opbevaringen af og rådigheden over de i § 1 nævnte genstande og stoffer, som er påkrævet af hensyn til sikkerheden.(31)

□ Stk 3.(31 a) Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til kontrol af:

1) Våbensamlinger.

2) Våbenlagre og våbenbøger hos våbenhandlere.

3) Krudtoplaget hos personer, der har tilladelse til genopladning af ammunition eller til køb af sortkrudt, fængelhætter mv.

□ Stk 4.(31 b) Såfremt det under særlige omstændigheder er påkrævet af hensyn til den offentlige sikkerhed, kan justitsministeren bestemme, at genstande eller stoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, skal afstås til det offentlige mod fuld erstatning eller deponeres. Forinden der fastsættes sådanne bestemmelser vedrørende skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gynnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe, skytteforeninger under Dansk Skytte Union og skytteforeninger under Dansk Firmaidrætsforbund, skal der så vidt muligt forhandles med Skyttegruppen, Unionen og Firmaidrætsforbundet.

□ Stk 5. I tilfælde, hvor der skal ydes erstatning i anledning af foranstaltninger efter stk 3, fastsættes erstatningen i mangel af mindelig overenskomst af en for hele landet nedsat vurderingskommission, bestående af 4 medlemmer, nemlig et af præsidenten for Københavns byret udpeget medlem af nævnte ret som formand og

(29) F eks på grund af personlige forhold og vandel, se herom note ad § 2. Tilbagekaldes en tilladelse vil der i nogle tilfælde kunne gives en frist til afhændelse af våbnene.

(30) Ingen regler fastsat.

(31) Bkg 1988 438 §§ 13 og 14.

(31a) Bestemmelsen i stk 3 er indføjet ved L 1990 400. Der er ikke tale om, at politiet i videre udstrækning end hidtil skal have mulighed for at foretage husundersøgelse, men der er alene tale om en præcisering af hjemmelen.

(31b) Skytteforeninger under Dansk Firmaidrætsforbund er medtaget i opregningen ved lov om krigsmateriel mv.

(32) Efter bestemmelsen i § 4, stk 1, indføjet ved L 1987 er det forbudt at gå med kniv, hvis den bæres blot til pynt eller lignende, eller den ikke skal bruges til noget bestemt. Det vil heller ikke være tilladt at bære kniv f eks med henblik på at kunne foresvare sig eller andre, hvis der eventuelt skulle opstå en truende situation. Skal kniven derimod anvendes som værktøj i (lovligt) erhverv eller bruges i forbindelse med jagt, lystfiskeri og sportsudøvelse, er det tilladt at bære den på offentligt sted. Det gælder også, når kniven bæres, mens den pågældende person er på vej direkte til eller fra den pågældende aktivitet. Opregningen i loven er ikke udtømmende. Jf ordene »eller andet lignende anerkendelsesværdigt formål«. Således vil kniv også kunne bæres som led i anden lovlig fritidsaktivitet. Dette vil f eks gælde for spejdere og andre, der dyrker friluftsvirksomhed og i den forbindelse anvender kniv.

Herudover vil der være en række andre tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen vil være tilladt at bære kniv på offentligt sted. Her tænkes navnlig på situationer, hvor det i forbindelse med transport af en kniv fra ét sted til et andet ikke kan undgås, at kniven medbringes på (passerer) offentligt område. Kniven er f eks købt i en forretning og skal bringes hjem til bopælen.

Med hensyn til beviset for, om hestemmelsen er overtrådt, må udgangspunktet tages i den almindelige processuelle grundsætning, at anklagemyndigheden har bevisbyrden. Det er således ikke tiltalte, der selv skal bevise, at kniven bæres som led i erhverv mv. Noget andet er, at sigtede/tiltalte for at kunne unddrage sig strafansvar i praksis i almindelighed ikke vil kunne nøjes med at hævde, at kniven skal bruges til et af de formål, der fritager for straf, hvis der ikke samtidig foreligger omstændigheder f eks med hensyn til påklædning, tid og sted, måden kniven bæres på, knivens art mv, der underbygger denne påstand. Denne samlede bedømmelse vil medføre, at der forekommer en række situationer, hvor personer normalt aldrig lovligt vil kunne bære kniv. Det vil f eks gælde tilskuere til sportkampe, gæster på værtshuse og personer, der går »i byen for at more sig«.

Offentligt sted beskrives i loven som steder, hvortil der er almindelig adgang, dvs veje, parker og f eks jernbanestationer, offentlige befordringsmidler, herunder hyrevogne, forlystelsessteder samt i åbningstiden butikker, butikcentre og offentlige kontorer. Områ-

tre våbenkyndige medlemmer, hvoraf et udnævnes af justitsministeren, et udpeges af »De danske Handelsforeningers Fællesorganisation« og et udpeges af »Dansk Jagtforening« og »Landsjagtforeningen af 1923« i forening. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

■ § 4. På steder, hvortil der er almindelig adgang, er det forbudt at bære kniv eller dolk, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål.(32) Forbuddet omfatter dog ikke foldekniive med en klinge på højst 7 cm.

□ Stk 2.(33) Justitsministeren kan udstede forbud mod at indføre, ved overdragelse at erhverve, at besidde, bære eller anvende, at overdrage eller at overlade andre besiddelsen af:

1) Skarpe våben, hvis klinge overstiger 12 cm, springknive, springstiletter, faldknive, faldstiletter og lignende samt kårdestokke og andre tilsvarende skjulte våben.(34)

2) Slag- eller stødvåben, derunder knojern, totenschlægere, gummi knipler o lign.(35)

3) Kastestjerner, kasteknive og lignende.

4) Genstande, der uden at fremtræde som våben eller ammunition er egnede til at anvendes på lignende måde som de i § 1, nr 4, nævnte genstande.

5) Stoffer, der kan anvendes til fremstilling af sprængstoffer eller til indfyldning i de i § 1, nr 4, nævnte genstande.

■ § 4 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om forbud mod annoncering med salg af våben, som ikke må besiddes uden tilladelse. Dette gælder dog ikke jagt- og konkurrencevåben.(36)

■ § 5. Det er forbudt uden justitsministerens tilladelse at tilvirke faste stoffer, væsker eller luftarter, som ved spredning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende. Justitsministeren kan fastsætte regler for opbevaring af sådanne stoffer.(37)

■ § 6. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde(38) at udføre:

det svarer til det område, der er omfattet af normalpolitivedtægts § 3.

Ordet »bære« omfatter - som i våbenlovgivningen i øvrigt - også det tilfælde, hvor kniven medbringes i en taske eller anden håndbagage. Efter Justitsministeriets opfattelse bør normaltaksten for overtrædelse af knivforbuddet være en bøde på 1.000 kr i førstegangstilfælde. Samtidig forudsættes det, at der i almindelighed sker konfiskation af kniven i medfør af strfl § 75, stk 2.

Våbenlovgivningens forbud mod knive med en klingelængde på over 12 cm er opretholdt, jfr § 4, stk 2. Det samme gælder undtagelsen for knive og dolke, der almindeligt anvendes som værktøj i et erhverv, til husholdningsbrug eller til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsdykning, jf bkg 1988 438 § 9, stk 3. Disse regler gælder både på privat og offentligt område og vil således i visse tilfælde supplere det generelle knivforbud på offentligt sted. F eks vil en spejder ikke på offentligt område kunne bære kniv, hvis klinge overstiger 12 cm.

Ifølge utrykt OLD 1984-03-16, 10. afd a s nr 348/1983 måles et skarpt våbens klingelængde fra skæftet, således at man medregner et eventuelt krummende, uslebent stykke af bladet til klinge, idet et sådant stykke ved knivens anvendelse som stikvåben fungerer som en del af klingen.

(33) Bkg 1988 438 § 9 og cirk 1988 86 § 10. Det kræver således ikke særskilt tilladelse at fremstille blankvåben, men tilladelse at besidde etc.

(34) Herved tænkes bla på de såkaldte butterfly-knive, Batangaknive eller Balisong-knive. Disse knive er kendetegnet ved, at klingen er anbragt i et todelt skæfte, der ved at blive foldet til hver side - eventuelt ved en hurtig håndbevægelse bringer klingen frem. Forbuddet i bkg 1988 438 § 9 omfatter kun butterflyknive, hvis klinge kan foldes ud med én hånd.

(35) Ifølge U 1989 181 var ringe efter deres særegne form, vægt, tykkelse, talrige fremspring og skarpe kanter at betegne som knojern. Se derimod OLD 1989-09-12, anført i Fm 1989 120, hvor to ornamentringe, båret med én på hver hånd, ikke kunne betegnes som knojern. U 1991 119: Ornamentringe af metal, udformet som hoveder med skarpe kanter og båret på højre hånds lille- og ringfinger, ikke anset som slag- eller stødvåben.

Efter Justitsministeriets opfattelse er såkaldte saistål, gummi knive, træsværd og træstokke som udgangspunkt ikke omfattet af våbenloven. Besiddelse og anvendelse kan dog efter en konkret vurdering være omfattet af våbenlovens § 4, stk 2, nr 2, såfremt de besiddes i situationer, der ikke har tilknytning til udøvelsen af den kampsport, til hvilken de er særligt udformede.

(36) Bkg 1988 438 § 18. Ved jagtvåben forstås både glatløbende haglgeværer med en pibellængde på mindst 55 cm og jagtriffler.

(37) Jf bkg 1944 305 om opbevaring af transportable beholdere med sammentrykkede, fordråbete eller under tryk opløste luftarter, som ændret ved bkg 1959 48 og bkg 1965 275 § 44 (flaskegas).

(38) Særskilt udsørelstilladelse kræves også i tilfælde, hvor produ-

- 1) Våben af enhver art (39) med undtagelse af jagtvåben, (40)
- 2) ammunition med undtagelse af ammunition til jagtvåben, (41)
- 3) materiel til land-, sø- eller luftkrig, (42)
- 4) maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, samt dele og tilbehør til sådanne produktionsmidler, (43)
- 5) sprængstoffer, derunder krudt, samt råmateriale til fremstilling heraf.

□ Stk 2. Justitsministeren kan udstede forbud mod, at der udføres våben og ammunition af nogen art. (44)

■ § 6 a. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter personer, der indrejser til landet for at deltage i jagt eller skydekongurrence, eller som udrejser herfra med sådant formål, uden tilladelse kan medføre jagt- og konkurrencevåben samt ammunition hertil. (45)

■ § 6 b. (46) For indgivelse af ansøgning om tilladelse efter denne lov betales 840 kr. For følgende tilladelser betales dog ikke:

- 1) Tilladelser til indkøb af ammunition.
- 2) Tilladelser til piber, låsestole og baskylar.
- 3) Ind- og udførselstilladelser.
- 4) Tilladelser til genopladning.
- 5) Tilladelser vedrørende sprængstoffer.
- 6) Tilladelser til blankvåben.
- 7) Tilladelser til handelnde.

□ Stk 2. Afgiften nedsættes til det halve, hvis ansøgeren i forvejen har en våbentilladelse, for hvilken der er betalt fuld afgift.

□ Stk 3. En våben tilladelse kan kun omfatte ét våben. Justitsministeren kan dog fastsætte regler om, at visse tilladelser kan omfatte flere våben. (46 a)

□ Stk 4. Såfremt indehaveren af en våbentilladelse til et bestemt våben udskifter våbenet, skal der udstedes ny tilladelse.

□ Stk 5. Skifter indehaveren af en våbentilladelse navn, adresse eller skytteforening, kan der afgiftsfrit udstedes ny våbentilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse.

centen har produktionstilladelse fra Justitsministeriet i henhold til lov om krigsmateriel mv. Udførselstilladelse kan efter praksis normalt ikke forventes til lande, der er inddraget i krig eller krigslignende begivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller usikre, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter. Der kan ikke meddeles tilladelse til udførelse af våben m m til Sydafrika, jf lov om forholdsregler iht FN-pagten, og An 1978 40 som ændret ved An 1982 143 og An 1986 489.

(39) Herunder således også luftvåben og blanke våben, f.eks bajonetter, jf dog § 6 a og bkg 1988 438 § 17.

(40) Jagtvåben og ammunition hertil er i henhold til stk 2, jf bkg 1988 438 § 15 som ændret ved bkg 1990 63 inddraget under udførselsforbuddet. Politimesteren (politidirektøren) meddeler tilladelse til udførsel af jagtvåben og ammunition hertil til Færøerne og Grønland samt til Finland, Island, Norge og Sverige og lande, der er medlem af EF.

(41) Se note ad § 6, stk 1, nr 1, ad jagtvåben.

(42) Justitsministeriet afgiver på begæring i særlige tilfælde en forhåndsudtalelse om, hvorvidt udførsel af et bestemt produkt kræver tilladelse i henhold til våbenlovens § 6.

(43) Råvarer til produktionsmidler og know-how er således ikke omfattet af forbudet.

(44) Efter bkg 1988 438 § 15, jf dog § 16 som ændret ved bkg 1990 63, er det forbudt uden tilladelse at udføre våben og ammunition af nogen art. Se endvidere cirk 1988 86 § 21 og - om EF-borgere - bkg 1992 972.

(45) jf §§ 16 og 17 i bkg 1988 438 og bkg 1992 972.

(46) Stk 1 som affattet senest ved L 1992 386, jf indledningsnoten. Under folketingsbehandlingen af L 1990 62 forhøjedes afgiften fra 750 kr til 840 kr. Der er ikke i henhold til våbenloven fastsat særskilt gebyr for meddelelse af samtykke til udstedelse af jagttegn eller til våbenpåtegning på et skytteforeningsmedlemsbevis efter § 6 c. Afgiften er knyttet til indgivelse af ansøgningen, og der skal således betales ny afgift, såfremt man ved tab ønsker udstedt en erstatningstilladelse.

(46a) Bkg 1988 438 § 21 som ændret ved bkg 1990 63 og bkg 1992 432.

(46b) Indsat ved L 1991 351 (i kraft 1992-01-01).

(47) Jf bkg 1950 203 om indretning af skydebaner og feltskydnings-terræner ændret ved bkg 1960 193 og bkg 1972 390, jf cirk 1950 113 om godkendelse af skydebaner mv som ændret senest ved cirk 1989-09-20, jf skr 1941 184: bueskydningsbaner omfattes ikke af bkg. Ved administrationen af bekendtgørelsen kan ikke tages hensyn til støjgener fra skydebaner. Anlæggelse af skydebaner kræver tilladelse i henhold til § 35 i bkg 1985 85 om miljøbeskyttelse.

(48) Herunder hjemmeværnet, jf lov om hjemmeværnet.

Militærpersoners anvendelse, besiddelse etc af våben i privat

■ § 6 c. Justitsministeren kan fastsætte regler om gebyr for meddelelse af samtykke efter loven eller de i medfør af denne udtærdigede bestemmelser.

■ § 6 d. (46b) Tilladelse i henhold til lovens § 2, stk 1, og § 2 c, stk 1, udstedes med en gyldighedstid på 5 år. Vedrørende tilladelse til pistol er gyldighedstiden dog kun 2 år.

□ Stk 2. Tilladelser til våbensamlere og til riflede jagtvåben til jægere udstedes dog med en gyldighedstid på 10 år.

□ Stk 3. Samtykke til udstedelse af jagttegn meddeles for et tidsrum svarende til jagttegnets gyldighedsperiode.

□ Stk 4. Tilladelser til genopladning og tilladelse til indkøb af sortkrudt meddeles for 5 år.

■ § 7. (47) Indretning og anlæggelse af skydebaner skal, af hensyn til almensikkerheden, godkendes af politiet.

■ § 8. § 1, § 2, stk 1, § 2 c og §§ 3, 4, 5 og 7 gælder ikke for militære myndigheder. (48)

■ § 9. § 2, stk 1, § 2 e, § 3, stk 1, og § 4 gælder ikke for civile statsmyndigheder. For kommunale myndigheds vedkommende skal der ikke søges om tilladelse, for så vidt angår indkøb og benyttelse af sprængstoffer til anvendelse ved vejarbejder o lign.

□ Stk 2. Skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe, skytteforeninger under Dansk Skytte Union og skytteforeninger under Dansk Firmidrætsforbund kan uanset § 2, stk 1, anskaffe og besidde våben, der er optaget på Skyttegruppens, Unionens eller Firmidrætsforbundets skydeprogrammer, samt piber, låsestole og baskylar til de nævnte våben og ammunition hertil. Justitsministeren kan fastsætte regler herom samt om registrering af de nævnte våben mv. (49)

□ Stk 3. Under særlige omstændigheder kan Justitsministeren midlertidigt ophæve stk 1 og 2 og træffe bestemmelse om, at forbudet i § 1 og reglerne i § 2 og § 3, stk 1 og 3-4, tillige skal omfatte de i § 1, stk 2, nævnte våben mv.

■ § 10. Med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder §§ 1-2 a, § 2 c-e, § 4, stk 1, § 5, § 6, stk 1, og § 7. (50)

øjemed kræver tilladelse efter våbenlovens almindelige regler.

(49) Ved lov om krigsmateriel mv er skytteforeninger under Dansk Firmidrætsforbund medtaget i opregningen. Bkg 1988 438 § 8 som ændret ved bkg 1990 839. Efter bestemmelsen kan Justitsministeren i givet fald tillige fastsætte regler om, at visse våben ikke kan besiddes af foreningerne. Endvidere kan der bl.a. fastsættes regler om, at kun personer, der er godkendt dertil af politiet, må bære våben på steder, hvortil der er almindelig adgang (offentligt sted). I øvrigt kan der efter § 3, stk 2, fastsættes bestemmelser om opbevaring af våben, herunder våben, der ejes af skytteforeningerne.

(50) U 1964 314 V: bestemmelsen hjemler ikke objektivt strafansvar. U 1973 237, U 1974 791 og U 1974 1041 vedrører alle besiddelser af håndskydevåben. Alle afgjort med bøde på 1.000 kr. U 1974 1048: Uden tilladelse fremstillet en tromlerevolver, benyttet den til skydning på havneplads - overladt revolveren til en anden, som samme sted affyrede skud med den - hhv bøde på 1.000 kr og 400 kr (Underretten: hæfte i hhv 40 og 10 dage). U 1975 531 H: Uden tilladelse købt og været i besiddelse af 2 pistoler samt dele hertil og ammunition. Endvidere i beruset tilstand på en restaurant, hvor servitricen ikke ville servere for ham, taget pistol frem og holdt den på en sådan måde, at den pegede mod servitricen. Hæfte i 10 dage i medfør af våbenloven og strfl § 266 U 1975 533 H: Uden tilladelse været i besiddelse af en pistol og patroner, som ikke blev opbevaret forsvarligt, samt en hjemmelavet knippel. Bøde på 2.000 kr, subsidiært hæfte i 10 dage. Ved meddelelse 1975-06-18 nr 3, jf meddelelse 1983-04-20 nr 1, (utr) har rigsadvokaten tilkendegivet, at anklagemyndighedens valg mellem påstand om ubetinget frihedsstraf og bøde træffes under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder. Påstand om ubetinget frihedsstraf bør navnlig nedlægges i sager, hvor håndskydevåben har været anvendt, eller hvor gerningsmandens besiddelse af håndskydevåben rummer en særlig fare. Der nedlægges påstand om frihedsstraf i sager om uautoriseret våbenhandel.

U 1976 615: Uden tilladelse indført kårdestokke med klingelængde på ca 58 cm, af hvilke 10 stk videresolgte til en antikvitetshandler, uagtet denne ikke havde tilladelse til at besidde våben. Bøde 1.000 kr for overtrædelse af våbenloven samt plakat 1823-12-24 (ophævet ved L 1987 861) om forbud mod at bære kårdestokke eller andre skjulte våben. U 1978 255: En 21-årig person havde under trussel med en gaspistol tiltvinget sig samleje med en ham ukendt 19-årig kvinde. Tiltalte, der havde befundet sig i en tilstand som omhandlet i strfl § 69, stk 1, blev for overtrædelse af strfl § 216 og bl.a. våbenlovgivningen idømt fængsel i 3 år. U 1980 466 og 821: Sprængning af henholdsvis en hjemmelavet rorbombe på en bar og nogle gram hjemmelavet sprængstof. Hæfte i henholdsvis 40 dage og 14 dage i medfør af våbenloven og strfl § 252. U 1983 412 H: Ud over en so afprovet en maskinpistol, der var glemt af en gæst, som

□ Stk 2. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. (51)

□ Stk 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, andelselskab, anpartsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bodeansvar.

□ Stk 4. Sagerne behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 om ransagning kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

■ § 11. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne. (52) træder straks i kraft. Samtidig ophæves lov nr 246 af 10. maj 1940 om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben mv, jfr lov nr 477 af 1. oktober 1945 om ændring i samme lov.

§§ 2-3 i lov nr 217 af 31. maj 1963 om ændringer i lov om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben mv indeholder følgende bestemmelser:

■ § 2. Personer, der ved lovens ikrafttræden er i besiddelse af ikke-automatiske salongeværer af kaliber ikke over .22 eller ammunition hertil, kan fortsat besidde de nævnte våben mv, men må ikke bære eller anvende dem uden tilladelse.

□ Stk 2. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse med hensyn til de personer under 18 år, der ved lovens ikrafttræden er i besiddelse af de i våbenlovens § 1, stk 2, a-c, nævnte våben mv.

■ § 3. Loven træder i kraft den 1. juli 1963.

§§ 3 og 4 i lov nr 297 af 6. juni 1984 om ændring af våbenloven og om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning (Kontrolordning for glatløbede haglgeværer mv) indeholder følgende bestemmelser:

■ § 3. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med landbrugsministeren tidspunktet for lovens ikrafttræden. (53)

■ § 4. Personer, der ved lovens ikrafttræden er i besiddelse af glatløbede haglgeværer med en pipe-længde på mindst 55 cm, pipe eller baskyl til sådanne glatløbede haglgeværer, har ret til (54) fortsat at besidde (55) disse genstande, hvis besiddelsen anmeldes til politimesteren eller politidirektøren senest 1 år efter lovens ikrafttræden. (56)

k 2. Justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om anmeldelsesordningen efter stk 1. (57) herunder om anmeldelsens form og indhold, og kan fastsætte regler om gebyr for behandlingen af anmeldelsen.

§ 2 i lov nr 861 af 23. december 1987 (kurve, slangebøsser mv) indeholder følgende bestemmelser:

■ § 2. Loven træder i kraft den 1. februar 1988. Samtidig ophæves plakat af 24. december 1823 angående forbud mod at bære

var officer i hjemmerværnet, og i ca 2 uger opbevaret våbnet tillige med ammunition i sin bils udlåste bagagerum. Bøde på 10.000 kr uanset våbnets farlighed. (Dissens for hæftestraft). U 1983 413 H: Under et oprin uden for sit hjem rettet en skarpladt pistol, erhvervet under uddannelse i USA, mod en andens usigt. Hæfte i 7 dage for overtrædelse af våbenloven og strff § 266 (Dissens for hæfte i 10 dage). U 1985 456: Våbenhandler havde uden fornøden tilladelse købt og besiddet 1 revolver, 4 pistoler, 1 Bochsüchflinte, 2 jagtriffler, 13 gaspatroner og 8 skarpe patroner samt uden tilladelse indført 6 springknive og 500 gaspatroner, hvoraf han videresolgte 130 til personer, som han vidste ikke havde tilladelse til at besidde disse. Hæfte i 30 dage og tillægsbøde 5.000 kr. U 1985 911 H: Med et oversavet jagtgevær affyrede flere skud med haglpatroner ud over Christianshavns Voldgrav i København. Hæfte i 10 dage, idet skydningen med det farlige våben var sket på alment tilgængeligt område. U 1987 46: 5 gange tidligere straffet for ulovlig besiddelse af skudklare våben, nu påny været i besiddelse af en skudklar pistol (samt 365 g hash til eget forbrug). - Efter den udvikling, der har

et sted med hensyn til anvendelse af skydevåben i kriminell brynd, herunder indbyrdes opgør mellem rockergrupper, var det påkrævet, at der skete en vis skærpende af straffen for ulovlig besiddelse af skudklare våben. Fængsel i 4 måneder. - U 1987 607: Frii for overtrædelse af våbenloven, da tilladelsen efter sin ordlyd ikke klart var begrænset, således at den udelukkede køb fra private personer uden våbentilladelse. VLD 1987-09-10, anført i Fm 1988 4: Udenfor restaurant truet kontroller og hyrevognschauffør med en oversavet salonriffel, der ikke var skarpladt. Endvidere fundet i besiddelse af 47 patroner og en dolk med en klinglængde på 15,2 cm, samt på bopælen en defekt tromlerrevolver og 7 patroner. Hæfte i 20 dage for overtrædelse af våbenloven og strff § 266. U 1989 181: Besiddelse af ringe, der efter deres særegne form, vægt, tykkelse og talrige fremspring og skarpe kanter måtte betegnes som knojern. Bøde 600 kr. U 1989 416: I »selvforsvar« medbragt et skarpladt, oversavet jagtgevær på offentlig gade. Hæfte i 7 dage. U 1989 773 se note ad § 2 e.

(51) Bkg 1988 438 § 22.

(52) Loven gælder heller ikke for Grønland, se i stedet bkg 1953 305

kårdestokke og andre deslige skjulte våben.

□ Stk 2. I de regler, der fastsættes i medfør af § 1, nr 3, kan det bestemmes, at personer, der ved reglernes ikrafttræden besidder våben, hvortil der efter de ændrede regler kræves tilladelse til besiddelse, har ret til fortsat at besidde disse våben, hvis besiddelsen anmeldes til politimesteren eller politidirektøren senest 1 år efter reglernes ikrafttræden. (58)

§ 5 i lov nr 62 af 7. februar 1990 (Brugerbetaling for visse forvaltningsafgørelser inden for Justitsministeriets område) indeholder følgende bestemmelse:

■ § 5. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. (59)

§ 19 i lov nr 400 af 13. juni 1990 om krigsmateriel mv indeholder følgende bestemmelse:

■ § 19. Loven træder i kraft den 1. oktober 1990.

□ Stk 2. (Udelades).

□ Stk 3. (Udelades).

Bekendtgørelse 1988-07-19 nr 438

om våben, som ændret ved bkg 1990-02-07 nr 63,

bkg 1990-12-12 nr 839, bkg 1992-06-01 nr 432

og bkg 1992-12-09 nr 973*)

I medfør af våbenlovens § 1, stk 1 og 3, § 2, stk 1 og 2, § 2 a, stk 3 og 5, § 2 b, § 2 c, § 2 e, stk 1, § 3, stk 2, § 4, stk 2, § 4 a, § 6, stk 2, § 6 a, § 6 b, § 9, stk 2, og § 10, stk 2, jf lov bekendtgørelse nr 529 af 11. december 1985 som ændret ved lov nr 861 af 23. december 1987 (1) samt i henhold til § 4, stk 2, i lov nr 297 af 6. juni 1984 om ændring af våbenloven og om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning fastsættes:

■ § 1. Følgende våben undtages fra forbudet i våbenlovens § 1, stk 1, nr 1:

1) Forladevåben, der er fremstillet før 1870.

2) Bagladevåben, der er fremstillet før 1870, og som ikke kan anvende enhedspatroner.

■ § 2. Politimesteren (politidirektøren) meddeler tilladelse efter våbenlovens § 1 og § 2, jf dog nedenfor stk 2 og stk 4, hvis tilladelsen vedrører:

1) håndskydevåben og ammunition hertil,

2) de dele til håndskydevåben og til ammunition, som er nævnt i våbenlovens § 1, stk 1, nr 1 og 2,

3) armbroster,

4) slangebøsser,

for Grønland om forbud mod erhvervelse eller overdragelse af pistoler mv.

(53) Loven trådte i kraft 1986-01-01, jf bkg 1985 528.

(54) Det er således ikke en betingelse, at besidderen opfylder de sædvanlige betingelser om jagttegn, skytteforeningsmedlemsbevis med våbenpåtegning eller våbentilladelse.

(55) Men ikke erhverve, bære eller anvende. Overgangsordningen var begrænset til de konkrete våben og våbendele, som den pgl var i besiddelse af ved lovens ikrafttræden. Udskiftninger, herunder bytte, forudsætter således, at den pgl opfylder lovens sædvanlige betingelser for at erhverve det nye våben. Overgangsordningen indebar ikke ret til at besidde ammunition til de omhandlede våben.

(56) Fortsat besiddelse uden anmeldelse kan foruden til straf efter omstændighederne føre til konfiskation, se herom FT 1983-84 (2. samling). B 1103 (Retsudvalgets tillægsbetænkning).

(57) Jf bkg 1988 438 § 19.

(58) Sådanne regler er fastsat ved bkg 1988 438 § 23. Genpart af anmeldelsen skal opbevares sammen med våbnet, jf bkg 1988 438 § 19.

(59) Dvs 1990-02-09.

Ad bkg 1988 nr 438:

*) Ved bkg 1990 63 ændredes § 7, stk 1, 1. pkt, § 15, stk 2, og § 21: ændringerne trådte i kraft 1990-02-09.

Ved bkg 1990 839 ændredes § 5, stk 1, og § 8, 1. pkt, til også at omfatte Dansk Firmaidrætsforbund; ændringerne trådte i kraft 1991-01-01.

Ved bkg 1992 432 ophævedes fra 1992-06-09 det tidligere stk 1 i § 21, der indeholdt bestemmelser om fritagelse for afgift ved meddelelse af visse tilladelser efter våbenloven. Det tidligere stk 1 ophævedes som følge af den ved L 1992 386 indførte bestemmelse i lovens § 6 b, stk 1, om betaling for våbentilladelser og fritagelse for afgift for visse særligt opregnede våbentilladelser. Ved bkg 1992 973 er bekendtgørelsen ændret, således at ind- og udførsel af jagt- og konkurrenceskydevåben for personer bosiddende i et EF-land fra 1993-01-01 reguleres ved bkg 1992 972.

(1) Våbenloven er efterfølgende ændret ved L 1990 62, L 1990 400, L 1991 351 og L 1992 386.

5) erhvervelse og anvendelse af de sprængstoffer mv, som er nævnt i våbenlovens § 1, stk 1, nr 5, eller

6) genopladdning af ammunition til eget brug og fremstilling af de nødvendige projektiler hertil.

□ Stk 2. Tilladelse til fremstilling af de våben mv, der er nævnt i stk 1, nr 1-4, meddeles af justitsministeren.

□ Stk 3. Politimesteren (politidirektøren) meddeler tilladelse efter våbenlovens § 2 e, stk 1.

□ Stk 4. Politimesteren (politidirektøren) kan ikke give tilladelse til at indføre, erhverve, besidde, bære eller anvende maskinpistoler og maskingeværer og dele og ammunition hertil omfattet af våbenlovens § 1, stk 1, nr 1 og 2.

■ § 3. Jagttegn kan kun udstedes med samtykke fra politiet. Anmodning om udstedelse af jagttegn skal rettes til Landbrugsministeriets Vildtforvaltning.

■ § 4. Politimesteren (politidirektøren) kan godkende, at skytteforeninger, der har flugtskydning på programmet, kan give våbenpåtegning til glatløbede haglgeværer på foreningens medlemsbeviser.

□ Stk 2. En våbenpåtegning efter stk 1 på et medlemsbevis kan kun gives efter forud indhentet samtykke fra politimesteren (politidirektøren).

□ Stk 3. En våbenpåtegning bortfalder, når medlemskabet af foreningen ophører, eller hvis foreningens godkendelse efter stk 1 bortfalder. Skytteforeningen kan på ethvert tidspunkt tilbagekalde en våbenpåtegning. Skytteforeningen skal underrette politimesteren (politidirektøren), når en våbenpåtegning tilbagekaldes eller bortfalder, og skal samtidig slette denne.

■ § 5. Politimesteren (politidirektøren) kan godkende, at skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe, skytteforeninger under Dansk Skytte Union og skytteforeninger under Dansk Firmaidrætsforbund kan give våbenpåtegning på foreningens medlemsbeviser til skydevåben, der er omfattet af Skyttegruppens, Unionens eller Firmaidrætsforbundets skydeprogrammer.

■ § 6. En våbenpåtegning efter § 5 på et medlemsbevis kan kun gives efter forud indhentet samtykke fra politimesteren (politidirektøren).

□ Stk 2. Ansøgning om samtykke til våbenpåtegning indgives på en særlig blanket. Ansøgningen sendes til politimesteren (politidirektøren) forsynet med en påtegning fra skytteforeningens hovedorganisation om, at det våben, ansøgningen vedrører, er omfattet af organisationens skydeprogrammer.

□ Stk 3. Samtykke til våbenpåtegning kan kun meddeles, hvis ansøgeren godtgør, hvor våbnet stammer fra.

□ Stk 4. § 4, stk 3, finder tilsvarende anvendelse på våbenpåtegninger efter denne bestemmelse.

■ § 7. Et bestyrelsesmedlem for en skytteforening kan tillade, at medlemmer af foreningen transporterer våben til brug ved nærmere angivne skydekurrencer og øvelsesskydninger. Det er dog en betingelse, at bestyrelsesmedlemmet og medlemmet af foreningen er godkendt hertil af politimesteren (politidirektøren) eller har våbenpåtegning.

□ Stk 2. En tilladelse efter stk 1 skal gives på en særlig blanket. Den skal angive udstedelsesdato, formål og udløbsdato.

□ Stk 3. En skytteforening må kun give tilladelse efter stk 1, hvis den løbende holder politimesteren (politidirektøren) underrettet om bestyrelsens sammensætning og foreningens hjemsted.

■ § 8. Våben, som skytteforeninger anskaffer eller besidder efter våbenlovens § 9, stk 2, registreres af De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe, Dansk Skytte Union og Dansk Firmaidrætsforbund, som løbende underretter Rigspolitichefen herom. Politiet har adgang til kontrol af skytteforeningernes våben efter nærmere aftale med de nævnte organisationer.

■ § 9. Det er forbudt uden tilladelse fra politimesteren (politidirektøren) at erhverve, besidde, bære eller anvende:

- 1) Skarpe våben, hvis klinge overstiger 12 cm,
- 2) springknive og springstiletter,
- 3) faldknive og faldstiletter,
- 4) foldeknive med todelt skæfte, hvis klinge kan foldes ud ved brug af én hånd (butterflyknive),
- 5) kårdestykker og andre tilsvarende skjulte våben,
- 6) slag- eller stød våben, herunder knøjern, totenschlagere, gummi knipler og lignende,
- 7) våben, der er beregnet til at virke lammende, bedøvende eller bløddende ved udladning af elektrisk strøm,
- 8) kastestjerner, kasteknive og lignende og
- 9) tåregasampuller, spraydåser og patroner.

□ Stk 2. De våben mv, der er nævnt i stk 1, må kun overdrages til andre eller overlades i andres besiddelse, hvis erhververen eller modtageren foreviser fornøden tilladelse fra politimesteren (politidirektøren).

□ Stk 3. Dolke og knive kan uanset stk 1, nr 1, uden tilladelse anvendes i erhverv, til husholdningsbrug eller ved jagt, lystfiskeri eller sportsdykning, hvis de er udformet hertil. De nævnte dolke og

knive kan erhverves, besiddes og bæres til den nævnte brug. De kan endvidere overdrages eller overlades til andres besiddelse, såfremt det må antages, at erhververen eller modtageren kun vil anvende dem som anført.

□ Stk 4. De våben mv, der er nævnt i stk 1, må kun indføres med tilladelse fra politimesteren (politidirektøren). Dolke og knive, der er nævnt i stk 3, kan dog indføres uden tilladelse.

■ § 10. Genstande eller stoffer, der er omfattet af forbudet i våbenlovens § 1, må kun overdrages eller overlades til andre, hvis erhververen eller modtageren foreviser fornøden våbentilladelse, jagttegn eller medlemsbevis med våbenpåtegning. Erhververen eller modtageren skal endvidere godtgøre, at tilladelsen, jagttegnet eller våbenpåtegningen vedrører den pågældende ved forevisning af pas, korekort, ID-kort eller på tilsvarende betryggende måde.

□ Stk 2. De genstande, der er omfattet af våbenlovens § 1, stk 2, litra a og b, må kun overdrages eller overlades til personer, der godtgør at være fyldt 18 år ved forevisning af legitimation med billede og fødselstidspunkt eller på tilsvarende betryggende måde. Dette gælder dog ikke, hvis det er åbenbart, at erhververen eller modtageren er fyldt 18 år.

■ § 11. Vildtforvaltningskonsulenter kan uden tilladelse overlade jagtvåben til personer i forbindelse med

- 1) aflæggelse af den obligatoriske jagtprøve eller
- 2) deltagelse i Vildtforvaltningens instruktionskurser.

□ Stk 2. Lærere, der underviser ved kurser tilrettelagt af landsdækkende jagt- og flugtskydningsorganisationer eller kurser tilrettelagt af oplysningsforbund og ungdomsskoler, kan uden tilladelse overlade jagtvåben til jagtprovespiranter, såfremt:

- 1) læreren har deltaget i Vildtforvaltningens lærerkurser eller i kurser under Dansk Jagtforening, Landsjagtforeningen eller Dansk Strandjagtforening, hvis kurset er godkendt af Vildtforvaltningen,
- 2) skydningen finder sted på en bane, der må anvendes til skydning med det pågældende våben, og
- 3) læreren forestår undervisningen.

□ Stk 3. Skytteforeninger kan overlade skydevåben til foreningens medlemmer til brug på en skydebane.

■ § 12. Handlende, som har tilladelse til at forhandle sprængstoffer, kan indkøbe sikkerhedssprængstoffer, sortkrudt og røgsagt krudt uden særlig tilladelse hertil.

■ § 13. Våben mv, der er nævnt i våbenlovens § 1, stk 1 og 2, og i denne bekendtgørelses § 9, skal opbevares forsvarligt og så vidt muligt på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende.

□ Stk 2. De våben mv, der er omfattet af forbudet i våbenlovens § 1, stk 1, og de genstande, der er omfattet af lovens § 1, stk 2, litra b, må ikke udstilles i butiksvinduer, udstængsskabe eller lignende.

□ Stk 3. Opbevarer skydevåben ikke i et sikkert aflåst gemme, skal låsen eller bundstrykkes udtages og anbringes under lås. Glatløbede haglgeværer og skydevåben, der er omfattet af en tilladelse som nævnt i § 20, stk 2, eller § 23, stk 2, kan dog uden at være adskilt opbevares på en lokalitet, der er aflåst eller er under opsyn.

□ Stk 4. Ammunition til skydevåben skal opbevares for sig i et aflåst gemme. Det gælder dog ikke ved opbevaring i lokaler, hvor ammunition forhandles, hvis ammunitionen er anbragt på tilsvarende betryggende måde.

■ § 14. Bortkomst af de våben mv, der er nævnt i lovens § 1, stk 1, eller af de genstande, der kræver tilladelse efter § 9 i denne bekendtgørelse, skal straks anmeldes til politiet. Det samme gælder bortkomst af en gyldig våbentilladelse, et jagttegn eller et medlemsbevis til en skytteforening med våbenpåtegning.

■ § 15. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren at udføre våben og ammunition af nogen art, jf dog stk 2 og § 17.

□ Stk 2. Politimesteren (politidirektøren) meddeler tilladelse til udførsel af jagtvåben og ammunition hertil til Færøerne og Grønland samt til Finland, Island, Norge, Sverige og lande, der er medlem af EF.

■ § 16. Håndvåben til brug ved skydekurrencer, jagt eller fiskeri samt ammunition hertil i rimeligt omfang kan i forbindelse med gennemrejse eller ophold i indtil 3 måneder her i landet indføres fra lande, der ikke er medlem af EF og besiddes, bæres, anvendes og genudføres uden tilladelse.

□ Stk 2. Besidderen af våben mv som nævnt i stk 1 skal ved indrejse i landet over for toldvæsenet forevise en våbentilladelse fra hjemlandets myndigheder eller en erklæring fra hjemlandets myndigheder om, at en våbentilladelse er uforuden.

□ Stk 3. Ved indførsel af våben til brug for en konkurrence skal der endvidere forevise en indbydelse fra organisationen her i landet.

□ Stk 4. Ved indrejse skal besidderen på en særlig blanket give oplysning om

- 1) navn og adresse i hjemlandet,
- 2) eventuel adresse her i landet og
- 3) våbnets art, kaliber og fabriksnummer.

□ Stk 5. En kopi af den blanket, der er nævnt i stk 4, skal under opholdet her i landet opbevares sammen med våbnet og skal på forlangende forevises for politimesteren (politidirektøren). Ved

udrejse skal kopien af blanketten afleveres til toldvæsenet.

□ Stk 6. Stk 2 og stk 3 finder dog ikke anvendelse ved indførsel af slangebøsser, der skal anvendes til fiskeri.

■ § 17. Håndvåben til brug ved skydekurrencer, jagt eller fiskeri samt ammunition hertil i rimeligt omfang kan til brug under ophold i indtil 3 måneder i et land, der ikke er medlem af EF, udføres og genindføres. Det er dog en betingelse, at en særlig blanket afleveres til toldvæsenet ved ud- og indrejsen.

□ Stk 2. Blanketten skal indeholde oplysning om

- 1) navn, adresse og hjemstedspolitikreds her i landet,
- 2) eventuel adresse i udlandet og
- 3) våbnets art, kaliber og fabriktionsnummer.

□ Stk 3. Ind- og udførsel af håndskydevåben til brug ved deltagelse i militære skydekurrencer her i landet eller i udlandet kan ske uden de blanketter og erklæringer, der er nævnt i stk 1 og i § 16, stk 2-4. Det er dog en betingelse, at der forevises en erklæring, der er udfærdiget af Forsvarets myndigheder, og som angiver formålet med rejsen og de medbragte våben mv. Erklæringen skal forevises toldvæsenet til påtegning såvel ved indførselen som ved udførselen.

■ § 18. Der må ikke annonceres med salg af våben mv, som er omfattet af forbudet i våbenlovens § 1, stk 1, eller denne bekendtgørelses § 9, stk 1.

□ Stk 2. Stk 1 finder dog ikke anvendelse på:

- 1) våben mv, som er omfattet af lovens § 2 a, stk 1,
- 2) dolke og knive, som er omfattet af denne bekendtgørelses § 9, stk 3,
- 3) jagttriffler eller
- 4) våben, der anvendes som konkurrencevåben i skytteforeninger.

■ § 19. Personer, der efter § 23, stk 2, i denne bekendtgørelse eller efter § 6 i bekendtgørelse nr 530 af 11. december 1985 om våben har anmeldt besiddelse af våben til politimesteren (politidirektøren), skal opbevare en genpart af anmeldelsen sammen med våbnet. Genparten skal på forlangende forevises for politimesteren (politidirektøren).

■ § 20. Tilladelse i henhold til lovens § 2, stk 1, § 2 e, stk 1, og denne bekendtgørelses § 9, stk 1, udstedes med en gyldighedstid på 5 år. Vedrører tilladelsen pistoler, er gyldighedstiden dog kun 2 år.

□ Stk 2. Tilladelse til våbensamlere udstedes dog med en gyldighedstid på 10 år.

□ Stk 3. Samtykke til udstedelsen af jagttegn meddeles for et tidsrum svarende til jagttegnets gyldighedsperiode.

□ Stk 4. Samtykke til meddelelse af våbenpåtegning efter denne bekendtgørelses § 4, stk 2, eller samtykke efter § 6, stk 1, meddeles for 5 år.

□ Stk 5. Tilladelse til genopladning og tilladelse til indkøb af sortkrudt meddeles for 5 år.

□ Stk 6. Tilladelse, samtykke og godkendelse efter denne bekendtgørelse kan efter våbenlovens § 2 f til enhver tid tilbagekaldes.

■ § 21. En våbentilladelse kan kun omfatte ét våben. Tilladelse til følgende våben gives dog uden begrænsning i antal:

- 1) glatlobede haglgeværer med en pipelængde på mindst 55 cm,
- 2) blankvåben eller
- 3) skydevåben med model- eller fremstillingsår senest 1890 samt dansk pistol model 1910 og model 1910/21, marinerevolver model 1891, Schouboe-pistol model 1903 og dansk militærgevær model 1867/96 og 1867/97.

■ § 22. Med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder § 9, stk 1, stk 2, stk 3, 3. pkt. og stk 4, 1. pkt., § 10, § 13, § 14, § 15, stk 1, § 16, stk 5, 1. pkt., § 18 og § 19.

□ Stk 2. På samme måde straffes den, der overtræder et vilkår for en tilladelse, der er udfærdiget efter bekendtgørelsen.

□ Stk 3. Efter våbenlovens § 10, stk 3, kan der for overtrædelser, der begås af et aktieselskab, andelselskab, anpartsselskab eller lignende, pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

■ § 23. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. august 1988. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr 530 af 11. december 1985 om våben.

□ Stk 2. Personer, der den 31. januar 1988 var i besiddelse af skydevåben som nævnt i § 1, stk 1, i bekendtgørelse nr 530 af 11. december 1985 om våben, har ret til fortsat at besidde disse våben, hvis besiddelsen anmeldes til politimesteren (politidirektøren) senest den 31. januar 1989.

□ Stk 3. Anmeldelse skal ske på særlig blanket, der udleveres af politimesteren (politidirektøren).

Cirkulære 1988-07-19 nr 86

om våben mv*)

Kap 1. Tilladelser til privatpersoner, foreninger, museer mv

■ § 1. Efter bekendtgørelsen om våben kan politimesteren (politi-

Ad cirk 1988 nr 86:

direktøren) meddele tilladelse til nærmere angivne våben mv. Politimesteren (politidirektøren) kan endvidere give samtykke til jagttegn og våbenpåtegning på medlemsbevis samt godkende skytteforeninger til at meddele våbenpåtegning. Dette cirkulære indeholder regler om behandlingen af disse sager.

□ Stk 2. Våbentilladelse gives af politimesteren (politidirektøren) i den politikreds, hvor ansøgeren har bopæl eller hjemsted.

□ Stk 3. Våbentilladelse til ansøgere, der ikke har bopæl eller hjemsted i Danmark, gives af politimesteren (politidirektøren) i den politikreds, hvor ansøgeren har sit faste opholdssted, eller, hvis ansøgeren ikke har fast opholdssted, af politimesteren (politidirektøren) i den politikreds, hvor våbnet opbevares. Tilladelse kan kun gives, hvis ansøgeren har et tilstrækkeligt behov herfor, og det må anses for ubetænkeligt, bl a under hensyn til de sikkerhedsmæssige forhold omkring opbevaringen af våbnet.

□ Stk 4. Stk 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse for samtykke til jagttegn og til våbenpåtegning på et medlemsbevis.

■ § 2. Våbentilladelse, samtykke til våbenpåtegning og jagttegn samt andre tilladelser efter våbenloven og våbenbekendtgørelsen kan kun gives til personer, om hvis personlige forhold og hidtidige vandel der ikke foreligger oplysninger, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen.

□ Stk 2. Våbentilladelse kan endvidere gives til foreninger, private museer og lignende, hvis medlemmerne af bestyrelsen og andre ansvarlige opfylder kravet i stk 1.

■ § 3. Tilladelser efter våbenbekendtgørelsens § 2, stk 1, nr 1-2, bortset fra de våben mv, der er nævnt i dette cirkulæres §§ 14-16, kan gives til:

1) Medlemmer af skytteforeninger, som har adgang til at anvende våbnet på foreningens skydebane.

2) Skytteforeninger til brug for foreningens medlemmer. Tilladelse må kun meddeles til foreninger, der disponerer over en skydebane, hvor våbnet kan anvendes, og over sådanne lokaler, at våben og ammunition kan opbevares forsvarligt.

3) Foreninger, der arrangerer fugle- og skiveskydning. Tilladelse må kun meddeles til foreninger, der disponerer over en skydebane, hvor våbnet kan anvendes, og over sådanne lokaler, at våben og ammunition kan opbevares forsvarligt.

4) Personer, der har jagttegn, hvis våbnet skal anvendes til jagt, jf jagtlovens §§ 16 og 16 a.

5) Personer, der har brug for våbnet til erhvervsmæssige formål.

6) Museer, offentlige samlinger og lignende.

7) Personer, der har en ganske særlig interesse i at besidde jagtvåben, f eks med henblik på senere overdragelse til livsarvinger, der endnu er mindreårige.

□ Stk 2. Til skytteforeninger under Forbundet af Danske Sortkrudtskytteforeninger og til medlemmer af en sådan skytteforening kan der gives våbentilladelse til forladevåben efter reglerne i stk 1, nr 1 og 2. Tilladelse til replikaer af forladevåben kan dog kun gives, hvis våbnet er godkendt af Rigspolitichefen efter forhandling med det ovenfor nævnte forbund.

□ Stk 3. Herudover kan tilladelse kun gives i særlige tilfælde, hvor ansøgeren har en rimelig interesse i våbenbesiddelse.

■ § 4. Tilladelse til trykluftharpuner kan gives til aktive medlemmer af sportsdykkerforeninger samt til personer, der har erhvervet nordisk sportsdykkerbevis.

■ § 5. Tilladelse til armbrøster kan gives til aktive medlemmer af foreninger, der har som formål at udeve øvelses- og konkurrence-skydning med våbnet, og som har adgang til en bane, hvor våbnet kan anvendes.

■ § 6. Tilladelse til slangebøsser kan kun gives i særlige tilfælde, f eks til personer, der godtgør at have brug for våbnet til medfiskeri eller til hundetræning.

■ § 7. Tilladelse til de våben, der er nævnt i våbenlovens § 2 e, stk 1, kan kun gives i særlige tilfælde.

■ § 8. Tilladelse til genopladning af ammunition til eget brug kan kun gives til medlemmer af skytteforeninger eller personer, der er i besiddelse af gyldigt jagttegn. Det er endvidere en betingelse, at ansøgeren har gennemgået et kursus om genopladning, der er godkendt af justitsministeren. Det skal fremgå af tilladelsen, at den giver adgang til indkøb af røgsagt krudt, fænghætter og projektiler samt til fremstilling af projektiler.

□ Stk 2. Tilladelse gives på en særlig blanket, der er godkendt af justitsministeren.

□ Stk 3. Tilladelse til genopladning af ammunition, der ikke er til eget brug, gives af justitsministeren.

■ § 9. Tilladelse til indkøb af sortkrudt kan kun gives til aktivt skydende medlemmer af skytteforeninger som nævnt i § 3, stk 2. Det er endvidere en betingelse, at ansøgeren er fyldt 20 år og har været medlem af foreningen i mindst 2 år. Det skal fremgå af tilladelsen, at den tillige giver adgang til indkøb af fænghætter og fremstilling af projektiler.

*) Fra Justitsministeriet til politiet.

□ Stk 2. For en tilladelse efter stk 1 skal der fastsættes som vilkår,
1) at der ved hvert indkøb af sortkrudt skal ske afstempling af tilladelsen med angivelse af købsdato og kvantum.

2) at der ikke sker oplag af mere end 500 g sortkrudt, og

3) at politiet til enhver tid uden retskendelse har adgang til kontrol af krudtoplaget.

□ Stk 3. Til medlemmer af skytteforeninger som nævnt i § 3, stk 2, kan der meddeles særskilt tilladelse til indkøb af fræghætter og fremstilling af projektiler, uanset om ansøgeren har tilladelse til indkøb af sortkrudt efter stk 1.

□ Stk 4. Til medlemmer af bestyrelsen for en forening som nævnt i § 3, stk 2, kan der meddeles tilladelse til indkøb af sortkrudt med henblik på salg til foreningens medlemmer i forbindelse med øvelses- og konkurrenceskydning.

□ Stk 5. For en tilladelse efter stk 4 skal der fastsættes som vilkår,
1) at der ved hvert indkøb af sortkrudt skal ske afstempling af tilladelsen med angivelse af købsdato og kvantum,

2) at der ikke sker oplag af mere end 1 kg sortkrudt,

3) at salg af sortkrudt kun må ske til medlemmer af foreningen,

4) at udlevering af sortkrudt skal ske i afmålte kvanta à 1 skud, og

5) at politiet til enhver tid uden retskendelse har adgang til kontrol af krudtoplaget.

■ § 10. Tilladelser til de våben, der er omfattet af våbenbekendtgørelsens § 9, stk 1, nr 1, kan gives til:

1) Sportsforeninger til brug for foreningens medlemmer og

2) medlemmer af sportsforeninger.

□ Stk 2. Til de våben, der er omfattet af våbenbekendtgørelsens § 9, stk 1, nr 2-9, kan tilladelse kun gives indtægtsvist, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder.

■ § 11. Til personer, der godtgør at være våbensamlere, kan der meddeles tilladelse til at erhverve og besidde følgende våben:

1) Skydevåben med model- eller fremstillingsår senest 1890 samt dansk pistol model 1910 og model 1910/21, mariner-evolver model 1891, Schouboe-pistol model 1903 og dansk militærgevær model 1867/96 og 1867/97,

2) glatløbende haglgeværer med en pipelængde på mindst 55 cm,

3) andre skydevåben af særlig historisk eller teknisk interesse,

4) armbroster af særlig historisk eller teknisk interesse og

5) blankvåben.

□ Stk 2. Til blankvåben kan der endvidere meddeles tilladelse til dekorativt formål.

□ Stk 3. Til de våben, der er nævnt i stk 1, nr 1, 2 og 5, kan der til våbensamlere meddeles tilladelse uden angivelse af det enkelte våben og antallet af våben.

□ Stk 4. For en tilladelse til skydevåben efter stk 3 skal der fastsættes som vilkår,

1) at samleren fører en liste over våbensamlingen, der til enhver tid er ført à jour,

2) at listen én gang årligt samt i øvrigt på begæring skal indsendes til politiet, og

3) at politiet til enhver tid uden retskendelse har adgang til kontrol af samlingen.

■ § 12. Modtager politiet en ansøgning om tilladelse til at besidde et våben, der må formodes at hidrøre fra besættelsestiden, skal ansøgeren opfordres til at dokumentere sin adkomst til våbnet. Må det formodes, at våbnet er undergivet statens ejendomsret, skal sagen forelægges for Justitsministeriet.

■ § 13. En person under 18 år kan kun få våbentilladelse til skydevåben, hvis den pågældende

1) er medlem af en skytteforening og fyldt 16 år eller

2) har erhvervet jagttegn.

□ Stk 2. Våbentilladelse efter stk 1 kan kun gives til våben, der anvendes i skytteforeningen, eller til jagtvåben.

□ Stk 3. Tilladelse efter stk 1 må kun gives, såfremt forældremyndighedens indehavere skriftligt giver samtykke dertil og påtager sig at sørge for våbnets opbevaring. Forinden tilladelse meddeles, skal politiet sikre sig, at forældremyndighedens indehavere har erklæret sig bekendt med de rettigheder og pligter, der efter våbenloven er knyttet til en våbentilladelse.

□ Stk 4. Tilladelse efter politivedtægten til teltholdere til afholdelse af skydning ved skydeborde kan indeholde en bestemmelse om, at teltholderen kan overlade luft- og fjederbøsser til personer under 18 år, der er under stadig opsyn.

Kap 2. Bestemmelser om særligt farlige skydevåben, herunder pistoler

■ § 14. Våbentilladelse kan kun under ganske særlige omstændigheder gives til

1) glatløbende haglgeværer med en pipelængde på under 55 cm,

2) pistoler, hvorved forstås enkeltskudspistoler, selvladepistoler og revolvere,

3) fuldautomatiske geværer, og

4) andre lignende særligt farlige skydevåben.

□ Stk 2. Tilladelse efter stk 1 kan kun gives, såfremt ansøgeren er

fyldt 20 år og er kendt som en absolut pålidelig person.

□ Stk 3. Tilladelse til pistoler med større kaliber end 9,65 mm (38/100 engelsk tomme) kan kun gives efter forudgående forelæggelse for Justitsministeriet. Dette gælder dog ikke forladepistoler som nævnt i § 15, stk 4.

□ Stk 4. § 15, stk 3, nr 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på våben, der er omfattet af stk 1, nr 2.

■ § 15. Til medlemmer af en skytteforening under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe eller under Dansk Skytte Union kan der gives våbentilladelse til pistoler, hvis

1) ansøgeren er fyldt 20 år, og

2) ansøgeren i mindst 2 år har været aktivt skydende medlem af en skytteforening som nævnt ovenfor.

□ Stk 2. Formanden for ansøgerens skytteforening skal skriftligt bekræfte, at stk 1, nr 2, er opfyldt.

□ Stk 3. En tilladelse efter stk 1 kan kun angå våben,

1) der er omfattet af skydeprogrammerne for den organisation, ansøgeren tilhører,

2) som har en total længde på mindst 22 cm målt uden eventuelt ortopedisk skæfte eller afskruelige dele, og

3) som er typegodkendt af Rigspolitichefen efter forhandling med de organisationer, der er nævnt i stk 1.

□ Stk 4. Medlemmer af en skytteforening under Forbundet af Danske Sortkrudtskytteforeninger kan få våbentilladelse til forladepistoler. Stk 1, stk 2 og stk 3, nr 2, finder tilsvarende anvendelse.

■ § 16. Inden for en kvote på 350 pistoler kan der til medlemmer af de organisationer, der er nævnt i § 15, stk 1, meddeles våbentilladelse til pistol, selv om pistolen ikke opfylder kravene i § 15, stk 3, nr 2 og 3.

□ Stk 2. Organisationerne skal skriftligt bekræfte, at der kan gives tilladelse inden for kvoten.

Kap 3. Tilladelser til erhvervsmæssig handel mv

■ § 17. Erhvervsdrivende kan få stående tilladelse til med henblik på videresalg at erhverve og besidde våben og ammunition mv omfattet af våbenlovens § 1, stk 1, nr 1, 2 og 6, og våbenbekendtgørelsens § 9, stk 1, nr 1, jf dog nedenfor §§ 18 og 19, hvis den erhvervsdrivende og dennes ansatte

1) opfylder kravet i dette cirkulæres § 2, stk 1,

2) har et rimeligt kendskab til våben og våbenhandel,

3) har mulighed for at opbevare våbene på betryggende måde, jf våbenbekendtgørelsens § 13, og

4) det i øvrigt efter en konkret vurdering anses for ubetænkeligt at give tilladelse.

□ Stk 2. En tilladelse efter stk 1 kan ikke omfatte våben nævnt i § 14, stk 1.

■ § 18. En tilladelse efter § 17 skal begrænses til kun at omfatte erhvervelse fra danske fabrikanter, importører eller forhandlere af våben og ammunition. Glatløbende haglgeværer med en pipelængde på over 55 cm og de våben, der er nævnt i § 11, stk 1, nr 1, og i våbenbekendtgørelsens § 9, stk 1, nr 1, kan dog erhverves fra private.

■ § 19. I en tilladelse efter § 17 skal det fastsættes som vilkår,

1) at den erhvervsdrivende fører en våbenbog, der er godkendt af politiet, over samtlige køb og salg af våben mv omfattet af våbenlovens § 1, stk 1, nr 1 og 6,

2) at politiet til enhver tid uden retskendelse har adgang til at gennemse våbenbogen og kontrollere lageret.

3) at den erhvervsdrivende til enhver tid på begæring skal udlevere faktura eller genpart heraf vedrørende en bestemt anden erhvervsdrivende, og

4) at politiet træffer bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med våbenbøgerne, når våbentilladelsen ophører.

□ Stk 2. Der kan endvidere fastsættes sådanne vilkår, som efter politimesterens (politidirektørens) skøn er nødvendige for at sikre overholdelse af våbenloven og våbenbekendtgørelsen.

Kap 4. Bestemmelser angående indførsel og udførsel

■ § 20. Indførselstilladelse gives med en gyldighedstid på ikke over 3 måneder. For tilladelse til erhvervsdrivende kan gyldighedstiden dog være 6 måneder. Tilladelsen skal indeholde en nøjagtig angivelse af det, der skal indføres. Det skal fremgå af tilladelsen, at den skal forevises for toldvæsenet til afstempling ved indførselen.

□ Stk 2. Har ansøgeren ikke en våbentilladelse, kan indførselstilladelse kun gives, hvis ansøgeren har anmodet om våbentilladelse og opfylder betingelserne herfor. Indførselstilladelse kan dog gives på betingelse af, at våbnet deponeres hos politiet med henblik på senere udførsel eller afhændelse.

■ § 21. Tilladelse til at udføre jagtvåben og ammunition berettiget efter våbenbekendtgørelsens § 15, stk 2, kan kun meddeles, hvis ansøgeren foreviser modtagerens indførselstilladelse eller en erklæring fra modtagerlandets kompetente myndighed om, at man ikke har indvendinger imod, at danske myndigheder meddeler udførselstilladelse. Dette gælder dog ikke udførselstilladelse til Grønland.

□ Stk 2. Udførselstilladelse efter stk 1 meddeles med en gyldigheds-

tid på ikke over 6 måneder. Tilladelsen skal indeholde en nøjagtig angivelse af det, der skal udføres, og af modtageren. Det skal endvidere fremgå, at tilladelsen skal forevises for toldvæsenet til afstempling ved udførselen og senest ved gyldighedstidens udløb tilbagesendes til udstederen.

□ Stk 3. Politimesteren (politidirektøren) sender straks en genpart af tilladelsen til Rigspolitichefen, Interpol, med henblik på underretning af modtagerlandets myndigheder.

Kap 5. Tilladelsens form og indhold mv

■ § 22. Våbentilladelser skal udfærdiges skriftligt.

□ Stk 2. Det skal af tilladelsen fremgå, at den til enhver tid kan tilbagekaldes, og at den skal tilbagesendes til politimesteren (politidirektøren), såfremt den ikke længere benyttes.

□ Stk 3. Tilladelser registreres af politiet. Genpart af tilladelsen opbevares af politimesteren (politidirektøren).

■ § 23. Tilladelse til indkøb af våben gives med en gyldighedstid på ikke over 3 måneder. Det skal af tilladelsen fremgå, at vedkommende forhandler skal tilbagesende tilladelsen til politimesteren (politidirektøren), efter at den er forsynet med påtegning om de stedfundne leveringer. For skydevåben skal påtegningen angive de leverede våbens fabrikat, kaliber og fabriksnummer.

□ Stk 2. For tilladelse til indkøb af ammunition kan der fastsættes en længere gyldighedstid. Tilladelsen skal begrænses til indkøb af ammunition til eget brug.

■ § 24. En våbentilladelse kan i hvert enkelt tilfælde begrænses nærmere under hensyn til formålet med tilladelsen eller andre forhold, der taler for en begrænsning. Det skal fremgå af tilladelsen, om den tillige giver adgang til at erhverve og hesidde ammunition til våbnet.

□ Stk 2. Det skal af tilladelsen fremgå, at våbnet skal opbevares i overensstemmelse med § 13 i våbenbekendtgørelsen, og at bortkomst af våbnet eller ammunition dertil straks skal anmeldes til politiet.

Kap 6. Særlige bestemmelser om

kontrolordningen for glatlobede haglgeværer mv

■ § 25. Våbentilladelse til glatlobede haglgeværer mv til jagtbrug gives efter reglerne i kapitel 1 og 5.

■ § 26. Skytteforeninger, herunder jagtforeninger, der har flugtskydning på programmet, kan godkendes til at give våbenpåtegning efter våbenbekendtgørelsens § 4, stk 1, hvis

1) medlemmerne af bestyrelsen opfylder kravet i dette cirkulæres § 2, stk 1, og

2) det i øvrigt efter en konkret vurdering af foreningens forhold anses for ubetænkeligt at give godkendelsen.

■ § 27. Samtykke til udstedelsen af jagttegn efter våbenbekendtgørelsens § 3 gives maskinelt af Rigspolitichefen. Samtykke gives dog af politimesteren (politidirektøren), hvis ansøgeren er under 18 år, eller ansøgeren er registreret for kriminelle forhold begået efter den 1. januar 1986, der gør det tvivlsomt, om samtykke kan gives.

■ § 28. Ved vurderingen af, om en person, der ansøger om samtykke til udstedelse af jagttegn eller til våbenpåtegning på et medlemsbevis, opfylder kravet i dette cirkulæres § 2, stk 1, ses der bort fra kriminelle forhold, der er begået for den 1. januar 1986.

□ Stk 2. Politiet vejleder efter anmodning personer, der påtænker at ansøge om jagttegn eller om våbenpåtegning til glatlobede haglgeværer, om deres udsigt til at få politiets samtykke hertil.

■ § 29. § 13 finder tilsvarende anvendelse ved meddelelse af samtykke til personer under 18 år til udstedelse af jagttegn og til våbenpåtegning til glatlobede haglgeværer.

■ § 30. Samtykke til våbenpåtegning på et medlemsbevis kan gives på en særlig blanket.

Kap 7. Særlige bestemmelser om skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe og under Dansk Skytte Union

■ § 31. Skytteforeninger kan godkendes til at give våbenpåtegning efter våbenbekendtgørelsens § 6, hvis

1) medlemmerne af bestyrelsen opfylder kravet i dette cirkulæres § 2, stk 1,

2) foreningens vedtægter indeholder en bestemmelse om, at foreningen skal underrette politiet, hvis man bliver opmærksom på, at forholdene for et medlem med våbenpåtegning udvikler sig i betænkelig retning, og

3) det i øvrigt efter en konkret vurdering af foreningens forhold anses for ubetænkeligt at give godkendelsen.

■ § 32. § 13 og § 28, stk 2, finder tilsvarende anvendelse for samtykke til våbenpåtegning efter bekendtgørelsens § 6, stk 1.

Ad bkg 1992 nr 972:

*) Bekendtgørelsen er udstedt til opfyldelse af Rdir 1991 477 om erhvervelse og besiddelse af våben. (EF-KARNOV, supplement 1991-92, s 1409). I kap 2 fastsættes særlige regler i forbindelse med

■ § 33. Samtykke vedrørende pistoler kan kun meddeles, hvis betingelserne i §§ 15-16 er opfyldt.

■ § 34. Våbenpåtegning gives på en særlig blanket, der er godkendt af Rigspolitichefen.

Kap 8. Registrering og ikrafttræden mv

■ § 35. Politimesteren (politidirektøren) indsender løbende meddelelse til Rigspolitichefen om meddelte og slettede samtykker til våbenpåtegning efter våbenbekendtgørelsens § 4, stk 2, og § 6, stk 1, og om modtagne anmeldelser efter bekendtgørelsens § 23, stk 2.

■ § 36. Cirkulæret træder i kraft den 1. august 1988. Samtidig ophæves

1) cirkulæreskrivelse af 20. september 1949 om indførsel af antikke våben og våben, som er beregnet til dekorativ brug.

2) cirkulære nr 267 af 27. november 1962 om indførsel af våben mv,

3) cirkulæreskrivelse af 7. august 1970 om efterligninger af antikke skydevåben,

4) cirkulæreskrivelser af 2. juni 1972, 6. februar 1973 og 27. april 1976 om pistol- og revolvertilladelser til medlemmer af skytteforeninger,

5) cirkulæreskrivelse af 29. juni 1973 om våbentilladelser,

6) cirkulæreskrivelse af 25. november 1975 om skytteforeningsvåben,

7) cirkulæreskrivelse af 16. januar 1981 om tilladelser til medlemmer af skytteforeninger til indkøb og opbevaring af ammunition til rifler,

8) cirkulære af 11. december 1985 om våben mv,

9) cirkulæreskrivelse af 11. december 1985 om tilladelse til genopladning af ammunition,

10) cirkulæreskrivelse af 22. januar 1988 om visse ændringer af våbenlovgivningen,

11) cirkulæreskrivelse af 28. januar 1988 om handel med signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben og

12) cirkulæreskrivelse af 13. maj 1988 om forlængelse af den særlige ordning vedrørende våbentilladelser til medlemmer af skytteforeninger under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers Skyttegruppe og Dansk Skytte Union.

□ Stk 2. Tilladelser efter våbenloven, der er meddelt for 1. august 1988, skal ikke tilbagekaldes på grund af dette cirkulære.

□ Stk 3. Indtil 1. august 1989 kan skytteforeninger godkendes efter bekendtgørelsens § 5, uanset om betingelsen i dette cirkulæres § 31, nr 2, er opfyldt. Indeholder foreningens vedtægter efter 1. august 1989 ikke en bestemmelse som nævnt i § 31, nr 2, skal godkendelsen tilbagekaldes.

Bekendtgørelse 1992-12-09 nr 972

om erhvervelse, besiddelse og transport af skydevåben for personer bosiddende i et EF-land*)

I medfør af våbenlovens § 1, stk 1, § 2, stk 1 og 2, § 2 a, § 2 b, § 2 c, § 2 e, § 6, stk 2 og § 6 a, jf lovbekendtgørelse nr 529 af 11. december 1985 som ændret senest ved lov nr 351 af 6. juni 1991 og lov nr 386 af 20. maj 1992, fastsættes:

Kap 1. Anvendelsesområde mv

■ § 1. For personer, der er bosat her i landet, gælder våbenlovgivningens almindelige regler med de ændringer, der følger af reglerne i kapitel 3.

■ § 2. For personer, der er bosat i en anden medlemsstat, gælder våbenlovgivningens almindelige regler med de ændringer, der følger af reglerne i kapitel 2 og 3.

■ § 3. En person anses for bosiddende i den medlemsstat, der følger af bopælsadressen på den pågældendes pas, kørekort eller andet identitetskort, der forevises ved kontrol af erhvervelse eller besiddelse af våben.

Kap 2. Erhvervelse og besiddelse af skydevåben

■ § 4. Personer i en anden medlemsstat må ikke erhverve skydevåben her i landet, medmindre politimesteren (politidirektøren) meddeler tilladelse hertil, eller overdragelsen er omfattet af våbenlovens § 2 a. Sådant tilladelse må ikke meddeles, forinden de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende person er bosiddende, har meddelt samtykke til erhvervelsen, eller erhvervelsen af det pågældende skydevåben ikke kræver tilladelse i den pågældende medlemsstat.

■ § 5. Personer bosat i en anden medlemsstat må kun besidde skydevåben her i landet, såfremt politimesteren (politidirektøren)

tilladelse til erhvervelse og besiddelse af skydevåben for personer bosiddende i et andet EF-land end Danmark. Disse regler skal sammenholdes med våbenlovgivningens almindelige regler. Kap 3 gennemfører ordningen vedrørende europæiske våbenpas.

indførte ligestilling mellem valgte og beskikkede forsvarere, især vedrørende fuld aktindsigt under efterforskningen; jfr. Bet. 622/1971, s. 10ff og 39; FT 1977-78, tillæg A, sp. 2380ff.

Jfr. § 733, note 4-8. Se endvidere §§ 736, stk. 2 og 737.

U 1987. 440 HK: Tiltaltes valg af forsvarer var blevet forkastet, idet den valgte advokat ikke kunne påtage sig forsvaret inden for en rimelig tid: da tiltalte ikke havde peget på andre advokater, var der ikke grundlag for at ophæve landsretspræsidentens beslutning om at beskikke to advokater, der var antaget til udførelse af offentlige og beneficerede sager.

[7] Jfr. Straffeprocessudkast 1875, mot. 42: Bestemmelsen begrundes dels ved det uhensigtsmæssige for sagens forhandling i en sådan dobbeltstilling, dels ved det misbrug, der ellers kunne finde sted på grund af reglen om forsvarers udelukkelse fra vidnepligt, jfr. § 170; se herved U 1924. 775 HK: En advokat kunne ikke nægte vidneforklaring under henvisning til, at han af sigtede var udset til at være dennes forsvarer, da han som hidkaldt vidne var udelukket fra at fungere som forsvarer; cfr. U 1925. 898 ØLK, der med tvivlsom føje afviste anklagemyndighe-

dens protest mod, at en overretssagfører, der ønskedes afhørt som vidne i en sag, gav møde for den beskikkede forsvarer i samme sag.

[8] De for beskikkede forsvarere givne videregående inhabilitetsregler i § 734 gælder ikke for valgte forsvarere.

I praksis har man imidlertid antaget en videregående inhabilitet, jfr. U 1929. 428 VLK, der fandt det »stridende med retsplejelovens ånd og grundsætninger«, at en advokat, der efter det foreliggende ikke uden føje sigtedes for bedragerisk forhold, gav møde i retten som valgt forsvarer. Efter at vedkommende advokat var frifundet ved byretten, fandtes han dog ikke at kunne udelukkes fra at optræde som valgt forsvarer, medens frifindelsesdommen var under påanke, U 1930. 565 VLK. Jfr. nærmere Hurwitz, Strfpl. 2. udg., s. 257, note 7. – Se nu § 730, stk. 3, jfr. § 733, stk. 2.

U 1953. 708 HK: Den valgte forsvarer for en for manddrab sigtet A fandtes efter krav fra en medsigtet B at burde fratræde, fordi B, hvis interesse under sagen var i skarp modstrid med A's, inden sin fængsling havde henvendt sig til forsvareren og droftet sagen med ham, der på det tidspunkt ikke var forsvarer for A.

§ 731[1]

Stk. 1. Offentlig forsvarer bliver, for så vidt sigtede[2] ikke selv har valgt en forsvarer, eller den valgte forsvarer udebliver, at beskikke[3],

- når sigtede fremstilles for retten med henblik på varetægtsfængsling eller opretholdelse af anholdelsen[4],
- når der, forinden tiltale er rejst, skal afhøres vidner, eller besigtigelse skal ske eller syn eller skøn afgives til brug under domsforhandling[5], dog at retshandlingen ej bliver at udsætte efter forsvarers tilstedekomst, når det må befrygtes, at beviset derved ville spildes,
- når der er spørgsmål om at lægge beslag på sigtedes formue i henhold til § 801[6],
- når tiltale er rejst i sager, der skal behandles under medvirken af domsmænd[7],
- når tiltale er rejst i politisager, i hvilke der skønnes at blive spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde og hæfte[8],
- når der i anledning af indankning[9] eller begæring om genoptagelse[10] af en sag eller undtagelsesvis i anledning af kære, jfr. § 972, stk. 2, skal finde mundtlig forhandling sted for retten,

48 *Betyder at der ikke kun indføres gædsel og hæfte
når i ikke kun få beskikket en forsvarer*

g) når vidners e
under en i udl
h) i alle tilfælde,
afhørelse skal
Stk. 2. I det und
offentlig forsvarer
Herom skal der g

[1] Som ændret ved lov nr. 209 af 23. juni 1936, lov nr. 88 af 15. maj 1961, lov nr. 298 af 6. juni 1981

[2] Se § 732, note 5

[3] Bestemmelsen om gatoriske forsvarere, dersom han ikke lægger – har krav på, at cfr. § 732 om den s. beskikkelse, der be gatoriske forsvarer som »nødvendigt« ønske, men er dog i § 731, stk. 2 og § Koktvedgaard og C

Om forsvarerbevelse eller ændring i henhold til Strfl. august 1935, der he beskikkelse, hvis a ter sig ophævelse e anstaltninger elle ændring af foranstning; jfr. Victor H dersen, J 1971, s. 2

Om forsvarerbe 78, stk. 3 om udel hed, der kræver sa godkendelse, jfr. §

Uden for retsple gatorisk forsvarer (lov nr. 249 af 9. februar 1960) og i 462 af 26. juni 198 i skatte- og afgifts

g) når vidners eller syns- eller skønsmands beedigede forklaring[11] begæres til brug under en i udlandet indledet straffesag[12],

h) i alle tilfælde, hvor retten i medfør af § 29 stk. 2 og stk. 4, nr. 1, beslutter, at sigtedes afhørelse skal foregå for lukkede døre.

Stk. 2. I det under litra e) nævnte tilfælde og i det i § 925, stk. 3, nævnte tilfælde bliver offentlig forsvarer kun at beskikke, når den sigtede (eller hans værge)[13] begærer det[14]. Herom skal der gives sigtede lejlighed til at udtale sig.

[1] Som ændret ved lov nr. 325 af 3. juni 1919, lov nr. 209 af 23. juli 1932, lov nr. 112 af 7. april 1936, lov nr. 88 af 15. marts 1939, § 11, lov nr. 164 af 31. maj 1961, lov nr. 243 af 8. juni 1978 og lov nr. 298 af 6. juni 1984.

[2] Se § 732, note 5.

[3] Bestemmelsen omhandler den såkaldte obligatoriske forsvarerbeskikkelse, hvor sigtede – dersom han ikke lader sig bistå af en valgt forsvarer – har krav på, at en forsvarer beskikkes ham; cfr. § 732 om den såkaldte fakultative forsvarerbeskikkelse, der beror på rettens skøn. Det obligatoriske forsvar er som hovedregel foreskrevet som »nødvendigt«, d.v.s. uafhængigt af sigtedes ønske, men er dog undtagelsesvis »frivilligt«, jfr. § 731, stk. 2 og § 684, stk. 2. – Se nærmere Koktvedgaard og Gammeltoft-Hansen, s. 159ff.

Om forsvarerbeskikkelse i sager om ophævelse eller ændring af sikkerhedsforanstaltninger i henhold til Strfl. § 72, jfr. jmeirk. nr. 120 af 7. august 1935, der henstiller, at der sker forsvarerbeskikkelse, hvis anklagemyndigheden modsætter sig ophævelse eller lempelse af de trufne foranstaltninger eller nedlægger påstand om ændring af foranstaltningerne i skærpende retning; jfr. Victor Hansen, s. 36; Jens Anker Andersen, J 1971, s. 234f.

Om forsvarerbeskikkelse i sager efter Strfl. § 78, stk. 3 om udelukkelse fra at udøve virksomhed, der kræver særlig offentlig autorisation eller godkendelse, jfr. § 684, stk. 2.

Uden for retsplejeloven findes regler om obligatorisk forsvarerbeskikkelse i udleveringsloven (lov nr. 249 af 9. juni 1967 og lov nr. 27 af 3. februar 1960) og i udlændingeloven (lbekg. nr. 462 af 26. juni 1987). – Om forsvarerbeskikkelse i skatte- og afgiftssager, se lbekg. nr. 489 af 19.

september 1984 og bekg. nr. 500 af 1. oktober 1984.

Som det fremgår af indledningen til stk. 1, er det beskikkede eller »offentlige« forsvar altid subsidiært i forhold til det valgte eller »private« forsvar, idet der ikke kan påtvinges den sigtede en offentlig forsvarer, dersom han selv sørger for sit forsvar; jfr. § 730, stk. 1.

Forsvarerbeskikkelsen er uafhængig af, om sigtede er ubemidlet eller ej, jfr. RU 105 i U 1922 B, s. 22. – Om sigtedes pligt til at godtgøre udgifterne til forsvarer jfr. § 1008, stk. 1.

Hvis forsvarerbeskikkelse er undladt i strid med reglerne i § 731 eller § 925, stk. 2 og 3, bør dette medføre annullation af en fældende dom, jfr. VLT 1934, 156 (§ 925-sag), U 1955, 542 V og U 1985, 986 Ø (refereret nedenfor i note 7); cfr. derimod U 1935, 645 Ø (§ 925-sag) og VLT 1947, 38. Se i øvrigt § 946, note 2, og VLT 1956, 31.

I øvrigt henvises til den udførlige fremstilling af de om det beskikkede forsvar gældende regler hos Hurwitz, Strfpl., s. 150ff; angående spørgsmålet om beskikkelsens omfang, jfr. samme Strfpl. 2. udg., s. 230f. – Om nogle (tildels ulovbestemte) spørgsmål vedrørende beskikkelsens omfang og konsekvenser, se Elsebeth Rasmussen, Adv. 1986, s. 138ff.

[4] Jfr. §§ 760 og 764 samt 925, stk. 2.

Bestemmelsen har fået sin nuværende udformning ved lov nr. 243 af 8. juni 1978; jfr. Bet. 830/1978, s. 17ff.

Kontakten med forsvareren forudsættes etableret allerede inden fremstillingen og den formelle beskikkelse, jfr. § 764, stk. 3 med note 9.

[5] Bestemmelsen omhandler anteciperet bevisførelse jfr. §§ 747 (om adgangen til sådan bevis-

forelse) og 745, stk. 3 (om forsvarerens tilstedeværelse) med henvisninger.

[6] Bestemmelsen angår efter ordene kun formuebeslag i henhold til § 801, ikke formuebeslag over for domfældte personer i henhold til § 1002, stk. 2, men den må formentlig finde tilsvarende anvendelse på de sidstnævnte sager. – Cfr. for så vidt angår beslag efter § 804 til sikkerhed for sagsomkostninger og erstatningsansvar U 1978. 250 ØLK (refereret § 804, note 3).

[7] Bestemmelsen er indført ved lov nr. 298 af 6. juni 1984 med det formål at sikre, at der altid sker forsvarerbeskikkelse i domsmandssager; jfr. § 688, stk. 2 og § 692, stk. 2 – U 1985. 986 Ø: T. der erkendte sig skyldig i overtrædelse af toldlovens § 117 og færdselslovens § 117, stk. 5, blev ved byretten straffet med hæfte i 30 dage. Landsretten hjemviste sagen til fornyet behandling, idet T. under byretsbehandlingen ikke var gjort bekendt med, at han kunne få sagen afgjort under medvirken af domsmænd, og sagen alligevel var fremmet uden domsmænd og uden beskikkelse af forsvarer.

Selv om det ikke fremgår udtrykkeligt, omfatter bestemmelsen også sager, der skal behandles under medvirken af nævninger.

Kun den, over for hvem tiltale er rejst, er omfattet af bestemmelsen. Se U 1988. 316 HK: S. der sammen med andre var sigtet for overtrædelse af Strfl. § 191 ved at have indført heroin – og over for hvem, der var afsagt fængslingskendelse in absentia – blev på grund af sit fravær fra landet ikke inddraget under tiltalen mod 4 andre sigtede. Under nævningesagen rejste S's forsvarer fra fængslingssagen spørgsmål om beskikkelse som forsvarer for S, der i anklageskriftet var nævnt som medvirkende. Hverken landsret-

ten eller Højesteret fandt grundlag for en sådan beskikkelse.

[8] Litra e) er indsat ved lov nr. 164 af 31. maj 1961. Beskikkelsen af forsvarer er i dette tilfælde frivillig, jfr. stk. 2. Efter at litra d) er ændret til at omfatte samtlige domsmandssager (jfr. ovenfor note 7), er der kun et meget begrænset anvendelsesområde for litra e); selvstændig betydning har litra e) kun i de særlige sagstyper, der er omtalt i undtagelsesbestemmelsen i § 688, stk. 3, og kun såfremt der i disse sager bliver spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde eller hæfte.

[9] Jfr. §§ 953, 954, 957 og 964-965a, hvorefter ankesagen, bortset fra forhåndsafvisning, behandles mundtligt. Ved affattelsen og indgivelsen af selve anken meddelelsen er forsvareren i underinstansen pligtig at yde bistand, se § 941, stk. 2, jfr. § 963, stk. 3.

Reglen om forsvarerbeskikkelse i ankesager gælder også for politisager og uafhængigt af sigtedes ønske, jfr. U 1936. 648 Ø.

U 1957. 447 Ø: Udtalt, at der under afhøring ved et vidnes hjemtjening til brug under anken af en politisag burde have været beskikket en forsvarer for tiltalte.

[10] Vedrørende mundtlig forhandling i genoptagelsessager, jfr. § 980, stk. 2.

[11] Sådanne forklaringer anvendes ikke mere; se Bet. 316/1962, s. 75ff.

[12] Jfr. herved § 190 med henvisninger.

[13] Jfr. § 730, note 4.

[14] Jfr. ovenfor note 3 om »frivilligt« forvar.

§ 732[1]

Stk. 1. I andre tilfælde end de i § 731 nævnte kan [2] der, såvel før [3] som efter [4] at tiltale er rejst, beskikkes sigtede [5] offentlig forsvarer, når retten efter sagens beskaffenhed [6], sigtedes person [7] eller omstændighederne i øvrigt [8] anser det for ønskeligt [9], og sigtede ikke selv [10] har skaffet sig bistand af en forsvarer.

Stk. 2. Begærte [11] som afdgangen til at den sigtede har let indbringes. Stk. 3. Beslutning imod beslutningsted [16].

[1] Som affattet: Se Bet. 830/1977 under efterforsk-

[2] Forsvarerbeskikkelse. Normalt vil beskikkelse være frivillig for sigtede, udtrykkelige begærte. Bet. 830/1977, s. 63ff. sjældne tilfælde beror på sigtede, nødvendig beskikkelse af sigtede, egne tilfælde kan at der beskikke-

[3] Den ændrede 243 af 8. juni 1984 udvidet grundlag efterforskninger henvisninger. (Cfr. afgørelser om til note 7.

[4] Det praktiske hensende til beskikkelse; besikket; politisager (f.eks. hasardspil) som hvor den for bøde eller hæfte jfr. Bet. 830/1977 (beskikkelse af sigtede af politikeret § 731, note 63ff.

[5] Retsplejelov om beskikkelse af

Stk. 2. Begæring om beskikkelse af en offentlig forsvarer kan fremsættes såvel af sigtede[11] som af politiet[12]. Justitsministeren fastsætter regler om vejledning af sigtede om adgangen til at begære en forsvarer beskikket[13]. Det skal af politirapporten fremgå, at den sigtede har modtaget behørig vejledning[14]. Politiet drager omsorg for, at spørgsmålet indbringes for retten[15].

Stk. 3. Beslutninger, hvorefter forsvarer skal beskikkes, kan ikke påklages for højere ret. Imod beslutninger, hvorved beskikkelse af forsvarer nægtes, kan kære til højere ret finde sted[16].

[1] Som affattet ved lov nr. 243 af 8. juni 1978. – Se Bet. 830/1977 om beskikkelse af forsvarer under efterforskningen.

[2] Forsvarerbeskikkelsen er altid fakultativ. Normalt vil beskikkelse i medfør af § 732 også være frivillig for sigtede, oftest betinget af hans udtrykkelige begæring herom; jfr. § 731, note 3 I Bet. 830/1977, s. 21. anføres der dog, at der i sjældne tilfælde – især hvor beskikkelsesgrunden beror på sigtedes person – kan være behov for nødvendig beskikkelse, ligesom politiet i særegne tilfælde kan have en selvstændig interesse i, at der beskikkes en forsvarer.

[3] Den ændrede udformning af § 732 ved lov nr. 243 af 8. juni 1978, tog sigte på at etablere et udvidet grundlag for forsvarerbeskikkelse under efterforskningen. Jfr. §§ 745 og 748, stk. 2 med henvisninger. Om beskikkelse i forbindelse med afgørelser om tiltalefrafald med vilkår, se § 723a, note 7.

[4] Det praktiske anvendelsesområde for § 732 i henseende til beskikkelse efter tiltalerejsning er beskedent; beskikkelse vil kunne ske i visse politisager (f.eks. sager om dusør i lejeforhold, om hasardspil samt visse indviklede skattesager), hvor den forventede sanktion ikke overstiger bøde eller hæfte (cfr. § 731, stk. 1, litra d og e); jfr. Bet. 830/1977, s. 7. Se U 1979. 258 ØLK (beskikkelse afslået i en sag vedrørende overtrædelse af politivedtægten). U 1988. 316 HK (refereret § 731, note 7), og Hagens, Advbl. 1979, s. 63ff.

[5] Retsplejeloven indeholder ikke hjemmel til beskikkelse af forsvarer for personer, der ikke er

sigtede; jfr. U 1965. 730 ØLK: En varetægtsarrestant havde anmeldt, at han var blevet udsat for vold fra fængselspersonalets side. Til oplysning af sagen afholdtes indenretligt efterforskningsforhør, hvorunder medlemmer af personalet ønskedes afhørt. Arrestantens beskikkede forsvarer i den straffesag, i hvilken han var fængslet, mødte og begærede sig beskikket for arrestanten også under afhøringerne vedrørende voldsanmeldelsen. Begæringen blev afslået under henvisning til, at arrestanten i denne sag var anmelder, ikke sigtet.

Om beskikkelse af advokater i sager, der behandles i strafferetsplejens former, se §§ 741a, 995a og 1018f, stk. 2.

[6] Der sigtes herved til sagens særligt komplicerede karakter. Komplikationen kan bero på sagens faktiske beskaffenhed (f.eks. ved visse former for bedrageri, underslæb, skyldnersvig, mandatsvig m.v. samt skattesager og toldsager – de såkaldte »regnskabssager«) eller på sagens retlige karakter (f.eks. subsumptionstvivl ved spørgsmål om drab over for vold med døden til følge, eller tvivl om strafbarhed ved visse former for økonomisk kriminalitet og overtrædelser af miljølovgivningen); jfr. Bet. 830/1977, s. 18.

U 1985. 434 VLK: Forsvarerbeskikkelse efter § 732, stk. 1 bør ske på grundlag af en samlet bedømmelse, herunder også der hensigtsmæssige i, at en tiltalt under en politisag, hvorunder der skal ske afhøring af vidner, og hvori der kan opstå bevis- eller subsumptionstvivl m.v., har bistand af en forsvarer; endvidere udtalt, at der ved afgørelsen ikke bør anlægges noget snævert skøn.

[7] F.eks. på grund af sigtedes alder eller et psy-

kisk – eller fysisk (stumhed, døvhed) – handicap. Også hvis sigtede er udlænding, kan forsvarerbeskikkelse være indiceret; særlige regler om advokatbeskikkelse under efterforskningslignende undersøgelser i forbindelse med udleveringssager findes i lov nr. 27 af 3. februar 1960, § 12 og lov nr. 249 af 9. juni 1967, § 14, se også lov nr. 323 af 4. juni 1986 om international fuldbyrdelse af straf, § 7, stk. 3, og udlændingeloven (lbekg. nr. 462 af 26. juni 1987, §§ 37, stk. 2, 49, stk. 3, 52, stk. 4, 55).

[8] Ifølge Bet. 830/1977, s. 18, tænkes der her ved navnlig på situationer, hvor der er opstået et særligt modsætningsforhold mellem sigtede og politiet.

[9] Ordet »ønskeligt« erstatte det tidligere anvendte udtryk, »fornødent«; jfr. ovenfor note 3.

[10] Jfr. § 730, om valgt forsvarer.

[11] Det er tilstrækkeligt, at sigtede fremsætter sin begæring om forsvarerbeskikkelse over for politiet, jfr. § 732, stk. 2, sidste pkt.

[12] Jfr. ovenfor note 2 og 8. Om salær til advokat, der under efterforskningen tilkaldes af politiet, men hvor retten efterfølgende afslår at beskikke den pågældende som forsvarer, se Jmskr. af 20. februar 1986, gengivet i Medd. Adv. 1986, s. 96.

[13] Justitsministeriets bekg. nr. 467 af 26. september 1978:

»§ 1. Når sigtelsen vedrører en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre højere straf end bøde, vejleder politiet sigtede om adgangen til at begære en offentlig forsvarer beskikket.

Stk. 2. Vejledning kan altid undlades, når sig-

telsen alene vedrører overtrædelse af færdselsloven.

§ 2. Vejledningen skal gives samtidig med, at sigtede gøres bekendt med, at han ikke er forpligtet til at udtale sig, jfr. retsplejelovens § 752, stk. 1. Det skal af politirapporten fremgå, at sigtede har modtaget behørig vejledning, jfr. retsplejelovens § 732, stk. 2, 3, pkt.

Stk. 2. I forbindelse med vejledningen skal sigtede gøres bekendt med, at han, såfremt han findes skyldig, er pligtig at erstatte det offentlige vederlaget til forsvareren.

§ 3. Sigtedes begæring om forsvarerbeskikkelse er ikke til hinder for, at afhøringen påbegyndes eller fortsættes uden forsvarerens tilstedeværelse, såfremt sigtede fortsat er villig til at udtale sig.

§ 4. Politiet drager omsorg for, at sigtedes begæring om forsvarerbeskikkelse indbringes for retten

Stk. 2. Såfremt en sigtet, der er anholdt, begærer forsvarer beskikket og ikke ønsker at udtale sig uden forsvarerens tilstedeværelse, kan politiet, hvis afhøringen ikke findes at kunne udsættes, tilkalde en af de i retsplejelovens § 733, stk. 1, nævnte advokater. Den tilkaldte advokat varetager hvervet som forsvarer, indtil spørgsmålet om beskikkelse er afgjort af retten.

Se Rothenborg. Advbl. 1978, s. 309f.

[14] Jfr. § 752, stk. 1.

[15] Begæring om forsvarerbeskikkelse har ikke i sig selv opsættende virkning. Sigtede kan imidlertid nægte at udtale sig, indtil beskikkelse har fundet sted, jfr. § 752.

[16] Jfr. kapitel 85 om kæremål. – Om kære af nægtelse eller tilbagekaldelse af beskikkelse vedrørende en bestemt forsvarer, se § 737 samt § 735, note 3 og § 736, note 3.

§ 733[1]

Stk. 1. Til at beskikkes som offentlige forsvarere antager justitsministeren efter overenskomst et passende antal af de til møde for vedkommende domstol berettigede advokater[2] eller, om fornødent, andre dertil egnede personer. I påtrængende tilfælde kan dog

også en advokat vedkommende advokat, der ikke mødeberettiget Stk. 2.[4] Retter som forsvarer, fremme[6], heru eller der er påvirket[8].

[1] Som ændret ved lov nr. 125 af 10. m. 1978.

[2] Om kredsen af nærmere Hurwitz, og Gammeltoft-Hu Jfr. § 336 om anrelse af beneficere.

De beskikkede f muligt at møde per juni 1971, § 6: »De ministeriet, såfremt der personligt i de h den, som han undt er fuldt kvalificeret rettet, såfremt udfu ver anledning til be præsidenternes me også Hurwitz, Strf

Jfr. Jmskr. nr. 1- udenbys boende ad skikkes, medmindr ter m.v. Under sær dog tilkendes en så seudgifter m.v.

[3] Se om de yderi kelse i den enkelte

[4] Stk. 2 er indfø 1978. Jfr. Bet. 622 tillæg A, sp. 2380ff 1403f; Per Sørense Jfr. § 730, stk. 3 ning af valgte forsv

udkast/aldning
lunget

Rådgivningsgruppen
Regnbuen,
Studerterhuset
Købmagergade 52
1150 København K
33-13.65.92

TIL
ADVOKAT CHRISTIAN HERLANG

VEDR. ADVOKATBISTAND TIL INJURIESAG INDENTOR DET RACISTISKE/-
FASCISTISKE FELT.

Vi vil bede dig om at kigge på vedlagte "Societas Montis Solis"
mhp, hvorvidt der er grundlag for en injuriersag.

Også vedlagt forløberen for dette (brev til rektor Ove Nathan),
hvor sidste side i bilag b er et slags udgangspunkt for det hele.

Vi må nævne, at vi pt ikke er i besiddelse af nogen økonomiske
midler, men vi dd. søgt hos vores fagforening Dansk Psykolog
Forening. *han*

Med venlig hilsen

pgv. cand.psych. Kalle Birck-Madsen
Bragesgade 18, 1 th
2200 København N
31-81.37.88

Debatmøde
YTRINGS-
FRIHEDENS
GRÆNSER
Dilemmaet mellem retten
til fri debat og beskyttelsen
mod diskriminerende
og krænkende udtalelser.
Tirsdag 23.6. kl. 11-13
Københavns Universitet
Konsistoriums mødesal
Nørregade 10,
Opgang C. 1.
Fri adgang
Panel:
Frances D. Souza
leder af "Article 19"
Menneskeretsorganisation
(GB)
Sigmund Stromme
forfatter
Cappelens Forlag
Medlem af norsk PEN
Christian Herlang
dansk advokat
Arr.: Dansk PEN og
Det Danske Center for
Menneskerettigheder

Lone > Johannecke

udkast / aldrig brugt

Rådgivningsgruppen
Regnbuen,
Studerterhuset
Købmagergade 52
1150 København K
33-13.65.92

2

ligge i en injuriersag, men vi kan se en stor betydning i, at få undersøgt de nærmere perspektiver i en sådan politisk sag.

Vi har derfor bedt advokat Christian Horlang om at kigge på sagen.

Med venlig hilsen

pgv.
cand.psych. Kalle Birck-Madsen
Brages_gade 18, I th
2200 København N
31-81.37.88
33-15.05.20 arb

TIL
DANSK PSYKOLOG FORENING
BJERREGÅRDS SIDEVEJ 4
2500 VALBY

ANMODNING OM STØTTE TIL ADVOKATBISTAND IFM EN INJURIESAG.

Vi vil hermed anmode Psykologforeningen om økonomisk støtte til at undersøge evt føre en injuriersag. Det drejer sig om en udløber af en snart to årig hetz mod navngivne personer - her i blandt undertegnede - og senest mod gruppen som sådan. Det er en hetz, der har mere og mere klare racistiske og fascistiske grundelementer, og som er godt krydret med anti-kommunisme.

I starten af det hele tog vi ikke den anvendte og ofte meget grove chikane for pålydende. Var nærmest tilbøjelig til at se det som udslag af social afmagt, og fokuserede derfor på, hvordan denne i fællesskab kunne overvindes. Vi forholdt os stringent fagligt ved at argumentere alene sagsligt. Senere bredte chikanen sig til de personer i Studenterhuset, der var enten kristne eller fremmede. Her førte vi en "næse" igennem til pågældende person på bestyrelsesniveau i Studenterhuset. Og da vi så senere gik imod en rehabilitering af hagekorsset i en klar overmennesketankegang, så var vi sat som klar hovedfjende med efterfølgende direkte voldstrusler.

Det har været som at være med i en overordentlig dårlig B-film. På den ene side har det været grandalvorligt, på den anden side så uhyrligt, at det har været svært at tage det passerede for pålydende.

Men med det sidste udspil, jvf brevet "Societas Montis Solis" af "Med.Aug 1992 e.v." - og et efterfølgende oplæst, men endnu ikke udleveret brev, der knytter navngivne personer fra Regnbuen sammen med bankrøverier og andre militante aktioner - så er bunden/toppen nået.

Vi ser det endvidere som en fagpsykologisk sag, idet psykologien som videnskab hetzes til fordel for indførelsen af ren okkultisme. Begmanden/begmanden for hetzen har i denne forstand været grevne (okkulter) taktikkere, idet de inden for Studenterhusets ramme har formået at splitte det altid nærværende og nødvendige samarbejde mellem et respektabelt venstre og et højre - der har forståelse for hinandens værdier, men ikke deler dem - således at enhver rationel diskurs er blevet sat ud af kraft

Det er vores opfattelse, at denne sag skriver sig ind i den nuværende stærke tendens til højredrejning, hvor der så at sige gives frit løb for hetz mod svage, samt mod de, der fastholder en socialpolitisk og kollektiv tilgang til løsning af samfundsmæssige problemer. Vi er ikke selv klar på, hvilken værdi der kan

Bilag: - det udløsende brev for injuriersag: "Societas Montis Solis".
- den forudgående og endnu ikke afgjorte sag på samme område: brevet til rektor Ove Nathan.

lavt-
delt
uden

ST. KONGENS GADE 77
POSTBOKS 9017
1022 KØBENHAVN K
POSTGIM 1 79 51 70
TELEFAX 33 93 45 40
TELEFON 33 12 45 40

IN HAVE ADVOKAT (D)
CHRISTIAN HARLANG ADVOKAT (D)
ERIK NYBORG ADVOKAT (D)
THOMAS RØRDAM ADVOKAT (D) LL.M.
LARS KJELDSEN ADVOKAT (D)
LARS LØRDAM ADVOKAT
HANS ABLESTRØM ADVOKAT

Kalle Birck-Madsen
Bragesgade 18, 1. th.
2200 København N

23. oktober 1992
PB/bs

Vedrørende eventuel injuriesag mod Per Olsen m.fl.

Kære Kalle og Anne.

I fortsættelse af vores møde af 15. oktober d.å. skal jeg herved vende tilbage til sagen.

Jeg har gennemgået det materiale, jeg har fået udleveret. Der er vist ingen tvivl om, at samarbejdsklimaet i husets bestyrelse er temmelig anstrengt, samt at dette selskab, Societas Montis Solis, eller i alt fald Per Olsen selv, står for en række uhyggelige synspunkter.

Selskabet har ved sine skrivelser af medio august 1992 og sit notat til grupperne i Studenterhuset m.fl., udtalt sig på en måde, der formentlig isoleret set vil være i strid med injurielovgivningen. Jeg tænker herved på udtryk som terrorgrupper, stalinistisk-, marxistisk-, hetz- og chikanegrupper, den berygtede propagandist George Sylvester Viereck, o.s.v.

Disse udtalelser skal imidlertid sammenholdes med de udtalelser, som I selv på andre tidspunkter har fremsat. I har blandt andet draget paralleller til den nazistiske jødeudryddelse, Stalin, udført adfærdsmæssigt nazisme/racisme m.v.

Forelægges disse udtalelser for en domstol, vil retten formentlig nå frem til, at begge parter er lige gode om den mudderkastning, der er foregået. På den baggrund er det min opfattelse, at I vil få svært ved at vinde en injuriesag mod omtalte Per Olsen m.fl.

Hvis I ønsker et møde med Christian Harlang om sagen vil dette kunne

foregå tirsdag den 27. ds. om formiddagen eller (helst) fredag den 30. ds. om formiddagen.

Kontakt venligst min sekretær Trine Jensen og oplys, om - og evt. hvornår - I ønsker et møde.

Med venlig hilsen
Christian Harlang

Peter Buhl
v/Peter Buhl
adv.fm.

- Kan godt følge ang., at den vil være
svær at vinde. Injurisagen er også om det er det værd.
Men kan alligevel et par bemærkninger
a: Uden på de politiske hemske er af at undgå
b: er det udmærket, at der deles så & und
lige på den måde, at når der ene stander
og den anden være igen, på den måde
hanskriftligt, så er begge lige gode om det
c: Formentlig kan hele tiden være at stoppe
det lidt, så man ikke er ude af sig selv med
Det synes at være sammenhæng til politisk/
kriminelt, der op. til en sluttelig anmeldelse.
Men: selv om det er stoppet, så kan
får at slippe det - så man kan holde
mod. i hverdagen

Christian Harlang

PRESSEMEDDELELSE.

**STUDENTERHUSSAGEN OG AFLYTNINGSSKANDALEN MOD
GAMMELTOFT-HANSEN.**

Pressen har indtil videre ikke beskæftiget sig med sammenhængen mellem Studenterhussagen og aflytningsskandalen mod Hans Gammeltoft-Hansen. Og dette på trods af, at hovedpersonen er den samme: fuldmægtig, jurist og kaptajn Lars-Erik Allin.

Lars-Erik Allin har også i sagen om Studenterhuset handlet på egne vegne og ulovligt - og med tætte kontakter til såvel politiet incl. efterretningstjenesterne som Ekstra Bladet. Og i begge sager findes en - foreløbig - uigennemskuelig forbindelse til højreekstreme sammenhænge.

Regnbuen politianmeldte d. 29 oktober 1993 Lars-Erik Allin til Københavns Politi, Nyropsgade 20, for overtrædelse af straffelovens § 155 om tjenestemisbrug. Begrundelsen herfor er, at Lars-Erik Allin privat og uden retslig hjemmel beslaglagde papirer fra rådgivningsgruppen Regnbuen og Studerende Mod Racisme. For rådgivningens vedkommende omhandler det bl.a. fortrolige psykologpapirer fra rådgivningsaktiviteten. Med politianmeldelsen er medsendt underskrevne erklæringer, hvori det bl.a. fremgår, at Lars-Erik Allin ved beslaglæggelsen udtalte at han skulle bruge papirerne til "en intern undersøgelse", at "politiet tager sig af de 9 slagvåben, og at han tager sig af papirerne" og at han selv udtalte, at han vidste, at det var ulovligt.

Da vi efter 10 dages arbejde på at få vores stjalne papirer udleveret endelig fik dem tilbage, kunne det konstateres, at de var blevet gransket. Enkelte papirer - omhandlende de sort-okkulte grupper i Studenterhuset - var forsvundet.

Det skal også bemærkes, at Studenterhuset blev lukket natten til onsdag d. 20. oktober - netop i ugen, hvor rektor Ove Nathan var bortrejst. Samt at Ekstra Bladet i forbindelse med deres historie om "Terrorist-rede på Universitetet" har haft adgang til Universitetets lovbeskyttede registre - gennem en kilde højt placeret i universitetsadministrationen.

Vi er desuden vidende om, at Lars-Erik Allin har arkiveret, men ikke journaliseret, et brev indeholdende beskyldninger rettet mod Regnbueaktivister for alvorlig kriminalitet. Og at han i interne forhandlinger mellem Universitetet og Studenterhusets bestyrelse forsøger at påvirke sidstnævnte med "gaver" af tysk, militaristisk art.

Yderligere har vi vidne på, at Lars-Erik Allin tidligere på året har erklæret, at han arbejder for PET. Vidnet, der er ansat højt i statsadministrationen, gjorde allerede i foråret 1993 rektor Ove Nathan bekendt med dette. Endelig har vi vidner på, at Lars-Erik Allin hævder at have tætte forbindelser til det svenske sikkerhedspoliti, SÄPO, og at sidstnævnte har forsynet ham med billeder af studenterhusaktivister på PKK-træningslejr. De billeder vil vi meget gerne se! Og vi vil også meget gerne se de billeder af PKK-folk i Studenterhuset til et anti-racistisk arrangement med bl.a. deltagelse af Enhedslisten lørdag d. 9. oktober 1993, som Lars-Erik Allin, med universitetsdirektør Peter Plenge som vidne, hævder at være i besiddelse af.

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o box 547
Nørre Allé 11A
2200 København N.
tlf: 31 39 79 48

PRESSEMEDDELELSE:

Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o Karlsminde
Søbredden 24, 2820 Gentofte
Tlf. 3168 32 66, fax: 3168 3486

Historien om Studenterhuset som "Terrorist-rede"

- eller: "De eneste, de kabler er blevet brugt imod, er Regnbuen".

For journalister er historien om "terrorister i Studenterhuset" måske ved at være udsldt. Men for os at se, er det først nu, hvor det absurde i anklager for terrorisme træder frem, at det er muligt at komme bag historien, som den hidtil er fremgået i pressen. Yderligere er der for os sket noget nyt, der gør at vi føler os nødsaget til at give yderligere informationer om, hvilken rolle de - vel nok danmarkshistoriens mest omtalte - kabelstumper har spillet i Studenterhuset. Ikke fordi denne historie for os at se væsentligt handler om de kabler - men de er blevet omdrejningspunkt i presseomtalen.

Forløbet:

Natten til onsdag d. 20 oktober stormer over 100 kampklædte betjente Studenterhuset. Med i aktionen var universitetets jurist Lars-Erik Allin - iført skudsikker vest. Studenterhuset lukkes, og både rektor Ove Nathan og EkstraBladet taler om "terrorismen".

Onsdag afholdes krisemøder i Foreningen Studenterhuset. Møderne foregår på Studenterrådet. Studenterrådet og Studenterhusets Bestyrelse vælger at afholde pressemøde. Udtalelserne herfra imødegår ikke klart terroristanklagernes udokumenterede karakter, endside berører kilden hertil. Efterfølgende nedlægges der fra bestyrelsens side forbud mod, at Regnbuen adspurgte udtaler sig direkte til pressen mod terroristanklagen. Regnbuen vælger at stå frem i TV2-Lorry, repræsenteret ved Cand.Psych. Kalle Birck-Madsen og Stud.psyk. Anne Jønsson. I udsendelsen forklarer de to, hvilken problemstilling, der ligger grund for kablernes eksistens i Studenterhuset - problemet om sikkerhed til forsvar mod racistisk og fascistisk terror.

Torsdag trækker bestyrelsen sig tilbage for låste døre, medens husaktivister, forment den fornødne information fra bestyrelsen, arbejder med Studenterhus-sagen. Bestyrelsesformanden underskriver en ansvarsoverdragelsesaftale med Universitetet, der, repræsenteret ved jurist Lars-Erik Allin, overtager kontrollen med (den selvstændige) Forening Studenterhuset økonomi. Denne underskrivelse er konsekvens af en korrespondance, hvori bl. a. følgende note fra Allin, torsdag d. 21., indgår: "Hvis ikke vi aftaler dispositionsretten over konti og rede penge vil politiet beslaglægge alt med henblik på en bedrageriundersøgelse. (underskrevet:) L.E. Allin". Yderligere oplyser Lars-Erik Allin overfor bestyrelsen, at for denne aftale er underskrevet af bestyrelsen, nægter han at lade nogen personer eller grupper få udleveret deres ejendele. Bestyrelsen får herefter lov til at afhente fornødent sekretariatsmateriale i Studenterhuset, medens Regnbuens og Studerende Mod Racismes materiale og papirer nægtes udleveret.

Efterfølgende meddeler bestyrelsen sin beslutning om suspension af grupperne Regnbuen, Studerende Mod Racisme og Yggdrasil, samt eksklusion af tre enkeltpersoner. Det drejer sig om

Anne Jønsson og Kaue Birck-Madsen - begge fra rådgivningsgruppen "Regnbuen" - med den begrundelse, at de på TV2-Lorry onsdag aften har taget ansvaret for kablernes tilstedeværelse i Studenterhuset. Den skriftlige begrundelse lyder på deres "rolle i forbindelse med opbevaring af slagvåben i Studenterhusets lokaler". Eksklusionen sker på trods af, at der i bestyrelsen og bredt i Studenterhuset eksisterer viden om kablernes årelange eksistens, samt at det ikke er på Regnbuens foranledning, at de er blevet bragt til huset. Beslutningen om eksklusion sker - for os at se - for at takkes universitetets krav om, at hvis huset igen skal åbnes, da skal det være uden grupperne Regnbuen og Studerende mod Racisme, samt for at sikre, at kriminaliseringen rammer nogle få personer - som man kan skille sig af med - fremfor at ramme hele huset. Fra bestyrelsen tales åbent om "at ofre Regnbuen". Den tredje ekskluderede person er "Pelle Buhl" alias Per Jørgensen fra gruppen Yggdrasil, grunden er hans "rolle" i sagen.

Dele af stormødet opfordrer, grundet kritik af disse beslutninger, bestyrelsen til at træde tilbage. Da bestyrelsen nægter, pålægger mødet - ud fra Studenterhusets vedtægter - bestyrelsen at indkalde til ekstraordinær generalforsamling. Samtidig vælger to bestyrelsesmedlemmer at træde ud af bestyrelsen, i protest mod disse beslutningers udemokratiske karakter.

Bestyrelsens handlinger bliver fredag bakket op af Studenterrådet, der forbyder de ekskluderede enkeltpersoner at opholde sig i sine lokaler uden skriftlig invitation fra enten bestyrelsen eller Studenterrådet og forbyder endvidere de suspenderede grupper at afholde gruppeaktiviteter på Studenterrådet. Studenterrådet informeres i denne forbindelse om præmisserne for bestyrelsens beslutningsgrundlag, men vælger alligevel at fastholde sin støtte til Studenterhusets bestyrelse. Bestyrelsen meddeler herefter stormødet, at de tilstedeværende ekskluderede enkeltpersoner - Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson - ikke længere har taleret på møderne.

I protest mod opretholdelsen af taleforbudet vælger en række aktivister lørdag at forlade Studenterrådet. Det gælder folk fra Regnbuen, Studerende Mod Racisme, Cafe-gruppen, Anarkistisk Forum, Skak, Husavisen, samt menige medlemmer.

Regnbuen står således i en situation, hvor vi enten kan vælge at tie og tage skylden for kablernes og dermed "terrorist"-anklagene på os - eller vælge at søge ind til sagens kerne, både om selve kablernes og om, hvorledes hele "terrorist"-historien er kommet i stand. Vi vælger i solidaritet med sagen og vores krav om troværdig handling det sidste.

Om kablernes:

Studenterhuset er skabt af mange studerendes arbejde gennem mange år. Universitetet har oftest været modstræbende overfor projektet, og det har ikke været muligt for Studenterhuset at få den fornødne opbakning fra Universitetet. Relevant i denne sammenhæng er særligt, at huset gennem en årrække, særligt fra 1990-92, var plaget af indbrud og hærværk - til tider op til flere indbrud om ugen, somme tider flere nætter i træk. Henvendelser til Universitetet, om støtte til et sikkert låsesystem, forbedret vagtindsats m.m., var forgæves. Tværtimod blev universitetets vagtindsats i denne periode reduceret. Denne for huset desperate situation - at vores få og fattige arbejdsmidler blev stjålet eller smadret - har til tider ført til, at husaktivister har skiftedes til at holde nattevagt inde i huset. Til nogle af disse vagter har kablernes været fremme, og en del husaktivister - som har været villige til ofre nattesøvn for husets skyld - har taget del heri. Blandt andre personer - også fra bestyrelsen - der nu træder frem som "uskyldige", "tager afstand", "ikke har kendskab til" osv. Kablernes har endvidere i de skærpede perioder, hvor vold og trusler har været på den ufrivillige dagsorden, ligget i caféen - altså ikke blot ved anti-racistiske arrangementer. I huset har kablernes været "en offentlig hemmelighed". Og

det skal her understreges, at de aldrig har været i brug, og at ingeniøren har brudt sig om situationen.

Husets situation har gennem de senere år ændret sig - særligt med låse- og alarmsystemer - og indbrud/hærværk er ikke længere noget problem. Caféen har stadig et problem med sikkerhed, men dette problem blev der arbejdet på op til lukningen - særligt af Anne Jønsson, der etablerede et samarbejde med Arbejdsstyrelsen herom.

Problemet med at sikre huset mod indbrud og vold er således på nogle områder løst. Og der blev arbejdet med en løsning på de resterende områder.

Fra Regnbuens side vil vi ikke tage afstand fra, at kablerne var i huset som en nødværgeforanstaltning - selvom vi finder det yderst beklageligt, at der har været en grund til, at de blev bragt til huset, samt at de ikke er blevet fjernet, i hvert fald indtil en samlet afklaring af sikkerhedsspørgsmålet var nået.

Men vi vil understrege, at viden om og accept af kabernes eksistens ikke er et anliggende for Regnbuen alene, men for huset som helhed. Og den største kritik af huset i denne forbindelse må rettes mod det forhold, at vi ikke tidligere har fundet andre løsninger på sikkerhedsproblemet; og denne kritik skal ikke rettes specielt imod Regnbuen - snarere tværtimod.

Vi ser ikke kablerne som det centrale i denne situation. Alene misforholdet mellem de over 100 kampklædte bejante, forsider om "terrorist-rede" osv - og sagens "substans": nogle kabelstumper, der aldrig har været brugt som våben, peger mod, at der skjuler sig en helt anden historie bag den, der har præget mediernes.

Til forståelse af denne historie er der særligt 3 aktører, der må inddrages: jurist ved universitetsadministrationen Lars-Erik Allin, Per Jørgensen (der i Studenterhuset har opgivet sit navn som "Pelle Buhl") samt journalist på EkstraBladet Anders-Peter Mathiesen.

Angående Lars-Erik Allin:

Blandt Regnbuens aktivister er der nogle, der har været aktive i Studenterhuset gennem en årrække. De har også været aktive i forhandlingerne med Universitetet - forhandlinger, hvor vi har stået overfor Allin. Disse forhandlinger har været besværet af, at - særligt - Allin på Universitetets vegne har krævet, at Studenterhuset skulle adlyde ethvert af Universitetets ønsker, mens aktivister fra huset - og særligt fra Regnbuen - har stået fast på, at Foreningen Studenterhuset indgik i forhandlinger med Universitetet som en ligeværdig partner. Allin har aldrig været positivt stemt overfor Studenterhuset, og Universitets-administrationens valg af ham som forhandlingstalsmand har været en stor hindring for samarbejdet mellem Studenterhuset og Universitetet. Vi har erfaret fortillælde hvor rektor Ove Nathan på baggrund af oplysninger om Studenterhuset - formidlet af Lars-Erik Allin - er blevet bestyrtet, for så efter selv at have sat sig ind i sagerne, at finde ud af, at sagerne ikke har stillet sig, som de er beskrevet for ham af Lars-Erik Allin.

I de sidste år - hvor Studenterhusets eksistensberettigelse er blevet anerkendt fra Universitetets side - har Allin, på de af ham indkaldte lukkede møder, forsøgt at presse bestyrelsen til at smide Regnbuen ud af huset. Der er ikke fra hans side blevet fremført argumenter herfor.

Angående "Pelle Buhl" alias Per Jørgensen.

Som det er fremgået af presseomtalen hidtil, har der gennem et par år i Studenterhuset eksisteret en uforsonlig konflikt, der særligt har tilspidset sig mellem "Pelle Buhl" og aktivister fra Regnbuen. Denne har sit udspring i Regnbuens protester overfor "Pelles Buhl's" måde at sabotere møder på, lyve og håne, samt Regnbuens uvelkomne spørgsmål ind til brug af hagekors, dyrkelse af "vikingeideal" om magt og vold og blod m.m. En ven af "Pelle Buhl", Per Åstrup Olsen, gjorde brug af de samme metoder som "Pelle Buhl", og blev d. 18/3 1993 ekskluderet

af Studenterhuset for sin løgn at kriminalisere Regnbuen, bl.a. gennem et brev til Rektor med bevidst usande påstande om, at regnbueaktivister var ansvarlige for stedfundne kriminelle handlinger. I ugerne op til lukningen af Studenterhuset havde "Pelle Buhl" modtaget en sidste skriftlig advarsel fra bestyrelsen om, at hvis ikke han øjeblikkeligt ophørte med at lyve og håne, ville også han blive ekskluderet. Pelles svar til dette var en trussel om at gå til EkstraBladet.

Angående Anders-Peter Mathiesen:

I det sidste halve år er det kommet til, at to journalister - Anders-Peter Mathiesen (EkstraBladet) og Lars Willenoes (Weekendavisen) - er blevet forment adgang til en række pressemøder og arrangementer. Denne reaktion fra en række organisationer kommer efter at disse to journalister har indledt et meget personligt korstog mod deres nye politiske fjendebillede: "de autonome". Denne hetz har givet sig udslag i en række artikler, hvori en række personer med fuldt navn og billede udbænges som bl.a. "terrorbagmænd" og "voldelige anti-fascister". Grundliggende oplysninger i disse artikler er forkerte - og det så meget, at der ikke blot kan være tale om at journalisterne "tager fejl"; der skrives tydeligvis mod bedre vidende. At disse artikler, af de berørte, opfattes meget alvorligt skyldes særligt, at de virker i retning af en kriminalisering af politisk virksomhed, samt ikke mindst fordi artiklerne medvirker til at konstruere mål for nazisternes registrering og terror.

"De forenede fjender":

Så vidt vi kan rekonstruere produktionen af den seneste tids hetz, er forløbet således:

Vi formoder at: "Pelle Buhl", der kan se frem til en eksklusion fra Studenterhuset, vælger at gøre alvor af sine trusler om at gå til EkstraBladet.

Vi har kendskab til at: Et medlem af "Pelle Buhl's" gruppe, Yggdrasil, Jørgen B. Bitsch, er ansat på EkstraBladet. Jørgen B. Bitsch har i efteråret 1992 på meget tvivlsom anledning forsøgt at få fire aktivister fra Regnbuen ekskluderet - anklagen mod dem blev afvist af den samlede bestyrelse som totalt ubegrundet. I denne periode blev papirer, breve og disketter stjålet fra Regnbuen.

Vi gætter på at: Jørgen B. Bitsch har formidlet kontakt til Anders-Peter Mathiesen, der er villig til bringe hetzende løgne videre, uden at tjekke sine kilders troværdighed.

Vi formoder at: "Pelle Buhl" forsyner Anders-Peter Mathiesen med "gode historier".

Vi kan ikke på nuværende tidspunkt dokumentere hvem, der har stjålet de papirer fra Regnbuen, der i forbindelse med denne sag er blevet brugt af EkstraBladet.

Vi ved at: "Pelle Buhl" har taget kontakt direkte til Lars-Erik Allin omkring denne sag.

Vi ved at: Rektor informeres af EkstraBladet og formodentlig også af Lars-Erik Allin. Rektor Ove Nathan vælger at tage historien alvorligt. Måske også som følge af den logik, at to af hinde uafhængige utroværdige kilder til sammen giver en relativ stor troværdighed, når de handler på samme tid. Sagen er bare den, at der - så vidt vi kan spore forløbet - kun findes én kilde: "Pelle Buhl" og hans skrivende kumpan, Per Åstrup Olsen. Grunden til denne formodning er, at hovedparten af de "oplysninger", som EkstraBladet bygger på, stammer fra 1- 1½ gamle skrivelser fra Per Åstrup Olsen.

Videre herfra må vi gætte på, at rektor Ove Nathan iværksætter en undersøgelse, bl.a. af de navnelister, han får forelagt over medlemmer af Studenterhuset og grupperne Regnbuen og Studerende mod Racisme. Denne undersøgelse giver resultater, at f.x. 9 ud af de 11 medlemmer af Studerende mod Racisme dækker sig under falske navne. At Universitetet og EkstraBladet kommer til denne fejlagtige konklusion skyldes for 3 af navnenes vedkommende en stave-, læse eller slåfejl (i en tjekliste til internt brug i grupperne), for 2 navnes vedkommende at

de er studerende ved Bibliotekshøjskolen, samt for 1 navns vedkommende - vedkommende er ikke-studerende (og iøvrigt ikke længere er med i Studerende mod Racisme). Hvorledes navnene på de sidste 3 studerende (ved Københavns Universitet - årskort haves) ikke har kunnet genkendes af Universitetet vides ikke. Ingen aktivister i hverken Regnbuen eller Studerende mod Racisme har opgivet urigtige oplysninger angående mediemsforhold, og ej heller snydt sig til stemmeret eller lignende. Hvis Universitetet havde henvendt sig til Studenterhuset om dette, ville disse misforståelser være ryddet af vejen, og Universitetet kunne være blevet mindet om, at de selv har tilladt et mindretal af ikke-studerende i Studenterhusets aktivitetsgrupper. Men på daværende tidspunkt har panikken åbenbart taget for meget overhånd, til at en sådan henvendelse kunne blive foretaget.

Bestyrelsen kender godt dette handlingsforløb, som de også selv har bidraget til en afklaring af. Vi beklager derfor dybt, at bestyrelsen med eksklusion af Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson, samt suspension af Regnbuen, Studerende Mod Racisme og Yggdrasil, således mod bedre vidende vælger at medvirke til sydebukkedannelse - fremfor at gå sagligt, ærligt og demokratisk til sagen.

I øjeblikket undersøges, hvor mange injuriersager, der er grundlag for at rejse. Henvendelse til Pressenævnet følger desuden mandag d. 25. oktober.

Fra Regnbuen vil vi gøre hvad vi kan, for at få sandheden for dagen. Og til sandheden hører:

- At studenterhus-aktivister fra bl.a. Regnbuen d. 22. juni 1992 har rettet skriftlig henvendelse til Universitetet ved rektor Ove Nathan - "Anmodning om sagkyndig/juridisk bistand til Studenterhuset" - for en ordentlig, også vedtægtsmæssig, løsning af husets tilspidsede problemer, inden de blev endnu mere uahåndterlige. Dette fik som konsekvens, at juristen Lars-Erik standse udbetalingerne af Konsistoriums bevilling, men i øvrigt nægtede at bistå med faglig kompetence til huset.

- At Regnbuen v/ Kalle Birck-Madsen i 1990 har sendt materiale til Ove Nathan for at orientere om gruppens faglige arbejde. En analyse af Regeringens Forebyggelsesprogram/Sundhedsministeriet 1989.

- At aktivister fra Regnbuen i 1992 har sendt opfordring til Studenterrådet og samtlige Fagråd om at sætte sig ind i husets interne stridigheder og udviklingskonflikter - og bidrage til løsning heraf i kraft af deres erfaringer med studenter-politisk arbejde.

- At aktivister fra Regnbuen har startet Husavisen op i juni 1992, og været drivende i arbejdet siden.

- At aktivister fra Regnbuen det sidste år har forestået arbejdet op til og med forhandlingen med Universitetet med henblik på den tidligere lovede udvidelse af Studenterhusets etageareal. Dette arbejde er gjort i det perspektiv, at der både etableres bedre studenterfaciliteter, samt at der også tilvejebringes betingelser for en faglig videnskabelig lønstreng i Studenterhuset. Blandt andet er Undervisningsminister Ole Vig Jensen blevet kontaktet af Regnbuen i denne anledning.

- At Regnbuen v/ Anne Jønsson har taget problemet om en ordentlig løsning af sikkerhedsspørgsmål i Cafén op og har blandt andet etableret et konkret samarbejde med Arbejdstilsynet herom.

Desværre har det ikke været muligt i denne pressemeddelelse tilnærmelsesvis at gøre rede for Regnbuens rådgivningsmæssige arbejde. Hertil blot disse kommentarer:

- I øjeblikket er ca. 20 ugentlige rådgivningsforløb pludseligt afbrudt.

- Regnbuens virksomhed har igennem de sidste to år modtaget finansiel støtte fra Socialministeriet gennem "Projekt- og UdviklingsFonden", da ministeriet ud fra en vurdering af vores

arbejde har ønsket at bidrage økonomisk hertil. Af "P.U.F."-midlerne er vi i år blevet tilstået kr. 20.000 til fagligt materiale.

- Vi har endvidere også korresponderet med Undervisningsminister Ole Vig Jensen om de voksende psykiske problemer for studerende og har på hans opfordring sat os for at udarbejde et projektforslag om, hvorledes vi som rådgivningsgruppe kan bidrage til at mindske psykosociale problemer blandt studerende.

MATERIALELISTE:

Nedenstående bringes en fortegnelse over udvalgt baggrundsmateriale, der kan rekvireres efter aftale.

Det skal her bemærkes, at materialelisten er ufuldstændig, idet vores papirer er beslaglagt af politiet og/eller Universitetet v. Lars-Erik Allin.

Studenterhuspapirer:

1: Husgruppen: "Kære ...", åbent brev til universitetet, undervisningsminister Bertel Haarder m.fl., marts 1989. (2 sider).

2: Brev fra rektor Ove Nathan til Studenterhusgruppen, marts 1989. (1 side)

3: Husaktivister: "Debatoplæg: Studenterhusets situation og fremtid" Sep. 1990, (6 sider)

4: Regnbuen: "Regnbuen fortæller", maj 1991. (4 sider)

5: Diskurs, november/december 1991. (7 sider)

a) Kalle Birck-Madsen: "Vil vi have dette i vores hus ?!"

b) Per Åstrup Olsen: "Et kort forsvar mod diverse angreb fra Kalle og Regnbuen"

c) Kalle Birck-Madsen: "Til en start - svar til P.Å. Olsen"

6: Brevveksling december/januar 1991 (4 sider)

a) Bestyrelsen til Per Åstrup Olsen og Kalle Birck-Madsen.

b) Kalle Birck-Madsen til Per Åstrup Olsen.

c) Per Åstrup Olsen til Kalle Birck-Madsen, samt bilag hertil; Aleister Crowley: "Liber Oz"

7: Pressemøde i Studenterhuset, maj 1992. (3 sider)

8: Jesper Lund: "Husavis for demokrati og faglighed", juni 1992. (6 sider)

9: Brev til rektor Ove Nathan angående de interne konflikter, sendt af husaktivister fra Regnbuen, Studerende mod Racisme, Cafégruppen, Retspolitisk Forening, Studenterhusets bestyrelse - fra fagen: psykologi, pædagogik, statskundskab, filmvidenskab, dansk, jura: "Anmodning om sagkyndig/juridisk bistand til Studenterhuset", juni 1992. (45 sider)

- 10: Per Olsen: "Til Bestyrelsen & Grupperne i Studenter-Huset", august 1992. (1 side)
- 11: Jesper Lund: "Vedrørende lokalemangel i Studenterhuset" (Brev til Universitetet), august 1992. (3 sider)
- 12: Kalle Birck-Madsen, Anne Jønsson og Jesper Lund: "Til fagradene ved Københavns Universitet angående Studenterrådets indgåen i Studenterhuset", august 1992. (3 sider)
- 13: Omkring "Fællesudtalelse", september 1992. (6 sider)
 a) Fællesudtalelse angående konflikter i Studenterhuset; Vedtaget på generalforsamling.
 b) Kalle Birck-Madsen: "Vedrørende fællesudtalelsen på generalforsamlingen"
- 14: Per Åstrup Olsen/SMS m.v.: "Kort Notat til Grupperne i Studenter-Huset, til Bestyrelsen, Rektoratet &c.", efterår 1992 e.v. (3 sider)
- 15: Mistillidsvotum til bestyrelsesmedlem Per Jørgensen/Pelle Buhl, vedtaget på generalforsamlingen sep. 1992. (2 sider)
- 16: Eksklusionssag mod regnbueaktivister, oktober/november 1992. (13 sider)
 a) Jesper Lund: "En konfliktfuld case"
 b) Jesper Lund: "Kommentarer angående eksklusionsbegæring".
 c) Uddrag af bestyrelsesmødereferat fra d. 6 oktober 1992.
 d) Jørgen B. Bitsch: "Redegørelse til bestyrelsen for indholdet af beslutningsforslaget: Konfliktløsning/eksklusion af Jesper, Kalle, Anne og Leif".
 e) Uddrag af bestyrelsesmødereferat fra d. 13 oktober 1992.
 f) Rasmus Helles/Husavisen: "Reportage fra ekstraordinært bestyrelsesmøde d. 21.10.92".
 g) Jesper Lund: "Fascisme/'det fascistoide'"
- 17: Appel vedrørende internt tyveri, november 1992. (1 side)
- 18: Åbent møde: "Studenterhusvisioner", december 1992. (3 sider)
- 19: Jesper Lund: "En konflikt om demokrati". Uddrag af universitetsopgave om Studenterhuset, januar 1993. (10 sider)
- 20: Birgitte Ernst, Anne Jønsson og Jesper Lund: "Et fagligt indstik om Studenterhuset og om Regnbuen", januar 1993. (1 side)
- 21: Angående Per Åstrup Olsens brev til rektor, august 1992 og marts 1993. (2 sider)
 a) Stormøde og Bestyrelse: "Anmodning om kopi af brev til Rektor ca. 1. september 1992"
 b) Per Åstrup Olsen/SMS m.v.: "Til Universitetsadministrationen ved Allin", Ult. Aug. 1992 e.v.
- 22: Om våben i Studenterhuset, april 1993. (2 sider)
 a) Alex: "Kan vi have dette i vores hus II?"
 b) Rasmus Helles og Jesper Lund: "Vi skulle nødtigt have den slags - heller ikke i vores hus. Et svar på Alex' indlæg"

- 23: Kalle Birck-Madsen til Studenterhusets bestyrelse: "Vedrørende Pelle B/J's medlemskab af studenterhusets bestyrelse", april 1993 (7 sider)
- 24: Referat af generalforsamling i Foreningen Studenterhuset, september 1993. (4 sider)
- 25: Vedtægter for Foreningen Studenterhuset, oktober 1993. (4 sider)

S.M.S.

- 26: Papirer fra og om SMS, efterår 1993
 a) V.V. Vekselstrom og F.H. Gyldengalt: "SMS", efterår 1993 e.v.
 b) Artikel om SMS i Det Fri Aktuelt, (ca.) september 1993.
 c) SMS: brev til Antifascistisk gruppering ved Socialistisk Ungdomsforbund, Ult. aug 1993 e.v.

Regnbuepapirer:

- 27: Oversigt over Regnbuens samlede skrevne produktion. (10 sider)
- 28: "Terapi - et fælles problem om afmagt", august 1985.
- 29: Interview med Q-bladet, oktober 1988.
- 30: "Om alternative rådgivninger", Dansk PsykologNyt 1988. (3 sider)
- 31: Kalle Birck-Madsen/rådgivningsgruppen Studenterhuset: "Massakren på subjektet I-II - Sundhed år 2000", Dansk PsykologNyt 1990. Kopi sendt til rektor Ove Nathan. (10 sider)
- 32: Kalle Birck-Madsen/rådgivningsgruppen Regnbuen: "Psykologer, socialpsykologi og psykoterapi", Dansk PsykologNyt 1991. (3 sider)
- 33: Ansøgning om midler fra Socialministeriet, maj 1991 og august 1992.
- 34: Birgitte Ernst og Anne Jønsson: "Regnbuen, konkret utopi - en udviklingshistorie i alternativ praksis", januar 1993. (79 sider)
- 35: "Studenter og angst", åbent brev til undervisningsminister Ole Vig Jensen, marts 1993 (2 sider).
- 36: Kalle Birck-Madsen: "Dokumentation af en praksis", forår 1993. (99 sider)
- 37: Kalle Birck-Madsen: "Udviklingskonflikter i terapi - om terapi på et kritisk psykologisk grundlag, en introduktion", oktober 1993. (35 sider)

38: Leif Christensen: "Nogle korte betragtninger over eget forhold til tidens progressive strømninger", september 1993 (citeret i EkstraBladet d. 22 oktober 1993). (1 side)

39: Regnbuen: "Kære Dig!", brev til skudofre efter 18. maj på Nørrebro, oktober 1993. (1 side)

40: Stud.Lic. Morten Nissen: "Psykosocialt arbejde"; forskningsprojekt ved Psykologisk Laboratorium/Københavns Universitet, der inddrager Regnbuen, oktober 1993. (Såfremt forfatteren tillader offentliggørelse på nuværende tidspunkt).

Angående lukningen af Studenterhuset.

41: Regnbuen: "Pressemeddelelse", 21. oktober 1993. (4 sider)

42: "Oplæg fra asylanterne"; forhandlingsudspil til bestyrelsen fra de ekskluderede og suspenderede parter m.fl., 23 oktober 1993. (1 side)

43: Nogle kommentarer og rettelser til EkstraBladets artikler (p.t. under udarbejdelse)

Afsender: Rådgivningsgruppen Regnbuen
c/o Studenterrådet
Krystalgade 16, 2
1172 København K.

PRESSEMEDDELELSE.

Der er kommet en stor sag ud af 8 telefonkabler og et vandrør, fundet ved en politirazzia i Studentarhuset natten mellem d.19. og 20. oktober 1993. Studentarhuset er af Universitetets rektor Ove Nathan blevet lukket på dette grundlag. Og ifølge Rektor vil det ikke blive genåbnet, så længe han er rektor. Rektor opfatter det skete som tillidsbrud. Sådan kan historien ende: Københavns Universitet afskriver muligheden for et Studentarhus for samtlige studerende. Der er imidlertid en anden historie, som har at gøre med nogle helt andre og mere ubehagelige perspektiver end kabler og et vandrør. Denne historie vil vi gerne formidle, set fra rådgivningen Regnbuens standpunkt.

Historien er en historie om stigende racisme og mere fascistisk aktivitet generelt, både i Danmark og internationalt. Og her har flere og flere studerende engageret sig i, at det ikke igen skal ende i en krig, som den tidligere 2. verdenskrig. At studerende med en klar politisk holdning mod krig og for fred og et ordentligt samfund har fundet ind i Studentarhuset ser vi som et sundhedstegn. Vilkårene i dag for anti-racistisk og anti-fascistisk arbejde er imidlertid meget skrøbelige. Og det er et kendt faktum, at træder man frem mod mennesker og grupper, der næres af den fascistiske flamme, så udsættes man for chikane gående fra at finde et hagekors klistret op på sin dør, over deciderede trusler om vold og likvidering, til den faktiske udførelse heraf. Bombedrabet på socialisten Henrik Christensen er det foreløbige resultat af disse uhyrlige kræfter i vores samfund.

Studentarhuset har lagt lokaler til anti-racistisk og anti-fascistisk arbejde. Grupper og enkeltpersoner, der har været direkte involveret i afholdelse af åbne møder har, med de nuværende betingelser for dette arbejde, været nødt til at tænke på sikkerhed. Dvs at kunne forsvare sig mod overgreb. Her var kablerne tænkt som nødværge til imødegåelse af konkrete mordtrusler på navngivne personer, der var indbudt som oplægsholdere, og som forsvarsmidler ifm en anti-racistisk fest. Lykkeligvis er disse kabler aldrig blevet brugt. At kablerne så senere, efter fælles diskussion, ikke er kommet ud af huset er beklageligt - men det ændrer intet ved, at faren eksisterer konkret og fortsat. Og at denne fare ikke kommer fra os.

Her synes vi, at rektor Ove Nathan ser sig blind. Faren er ikke kabler tænkt som forsvarsmidler. Faren er den, at mennesker, også hans studerende, ikke kan træde frem med deres bidrag til at forandre vore alle sammens samfundsmæssige betingelser til

en ordentlig verden uden at stå med trusler på livet. Det kan ikke være rigtigt, at de, der konkret træder frem mod racisme og fascisme skal hetzes og kriminaliseres med to Ekstrablads ord: autonom og terrorist.

Vi ser ingen modsætning mellem autonom og student, for autonom betyder selvstyrende, på egne kræfter beroende arbejde. Det betyder også, at man ikke som menneske kan gemme sig bag andre eller skubbe andre foran sig. Det må være en menneskeret at være et frit menneske, der selv tager ansvar for livet - modsat at leve ved at dukke nakken; eller, som fascismen gør, at overleve ved at skabe konflikter mellem andre mennesker. Nazismen lever netop i kraft af denne permanente krig.

Studentarhuset - og specielt os som psykologisk rådgivningsgruppe - udskrives i EkstraBladet også som terrorister. Men hvad betyder ordet terror egentlig. Næppe meget andet end at styre via angst. Og terrorens midler er trusler, hån, for-dækthed, løgn og skabelsen af syndebukke. Terror er ikke vores midler. Vores midler er derimod åbenhed, solidaritet og saglighed; vores sigte det videnskabelige, det levende menneskelige arbejde. Vi arbejder derfor på at afskaffe de logikker mellem mennesker, der går ud på først at isolere enkeltpersoner eller grupper gennem fjendebilleder, for derefter at kaste dem for egne ulve.

Skal vi derfor sige noget om, hvem der er de egentlige terrorister i denne sag, så er det EkstraBladet, og EkstraBladets kilder. Det drejer sig om to ganske bestemte personer - Per Astrup Olsen og Per Jørgensen alias Pelle Buhl - fra Studentarhuset med okkult tilknytning (:okkult forstået som dyrkelse af mystiske og skjulte såkaldte overnaturlige fænomener). Disse har haft private interesser i at levere det falske og løgnagtige skyts til Ekstrabladsjournalistens private hetz: kriminalisering af socialister for enhver pris. Det skal her tilføjes, at den eneste person, der går under falsk navn i Studentarhuset, er ovenstående "Pelle Buhl". Og at denne person for et år siden på Studentarhusets Generalforsamling måtte træde ud af bestyrelsen efter et mistillidsvotum til at bestride denne ansvarspost. Per Astrup Olsen er ikke længere ønsket i huset efter, at han i et skjult brev til Rektor fremsatte direkte løgnagtige beskyldninger om kriminelle handlinger, begået af navngivne husaktivister fra Regnbuen.

Historien om de i pressen omtalte interne stridigheder i Studentarhuset er følgende:

I 1990-91 begyndte en nystartet gruppe - SolbjergSelskabet, også kaldet SMS, hvor ovennævnte to personer var centrale - at gå frem med, at hagekorset skulle rehabiliteres i Studentarhuset. Den ramme, der lå om sådanne udtalelser omhandlede, at "det var de kristne og de fremmedes skyld/anliggende", at "den danske folkesjæl er ødelagt". SolbjergSelskabet er senere også blevet til den nuværende gruppe Yggdrasil. Da vi som rådgivningsgruppe dengang reagerede mod hån, løgn og

hetz mod andre, ja så blev vi som socialister den nye fjende. Nu bliver vi truet på livet på åbne møder i husets demokratiske organer. Vi får udtalelser med følgende ordlyd fra Per Astrup Olsen, at han "ikke selv vil slås, det har (han) folk til", og at han skulle "være en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at anvende den fornødne vold, hvad (han) vil gøre, når nogen stiller sig i vejen for (hans) ret og rigets sikkerhed". Som enkeltpersoner og rådgivningsgruppe fulgte vi problemstillingen op. Men:

At høre sådanne ting overstiger den menneskelige fatteevne - og alle, herunder os som gruppe, havde svært ved direkte at se i øjnene, at Studenterhuset med disse holdninger internt rent faktisk havde lukket fascismen ind. Men fremfor at tænke som disse - selv at søge nedrig magt for at skubbe dem ud - valgte huset at stå sammen om en demokratisk vej for alle. Og den sidste udvikling har så været, at Pelle Buhl af bestyrelsen har fået en alvorlig advarsel for hån og disrespekt, og der er endvidere af bestyrelsen planlagt et møde - d.28.oktober - hvor gruppen Yggdrasil må forklare sig i samme anliggende. At Studenterhuset som sag kommer frem i pressen nu er for os at se ganske planlagt. Der er nogen, der vil skjule sig bag noget andet. Det er nu lykkedes samme okkulte og fascistoide personer at få EkstraBladet til at forsøge at få en hel befolkning til at hoppe på nærmest det modsatte. Lad os stille det op sådan: når EkstraBladet og rektor Ove Nathan - desværre godt hjulpet til af upålidelige embedspersoner med private aktier i sagen - kan reagere sådan på disse personers intrigemageri, så prøv at forestil jer et åbent demokratisk hus med samme fascistoide personer og grupper dag efter dag, uge efter uge. Det er et helvede.

Problemet er derfor ikke de 8 kabler i Studenterhuset. Problemet er, at hvad der skete for 50 år siden er ved at gentage sig lige foran næsen på os alle. Her har Studenterhuset søgt at gøre sit til at forhindre, at det vil komme så langt en gang til. Vi håber at alle vil gøre det samme, ligemeget hvor man er i samfundet.

Studenterhuset må åbnes igen - ellers bliver nødvendige demokratiske kræfter endnu engang ladet i stikken. Med sin handling har Universitetet med Ove Nathan gjort det hele en tjeneste ved, at altting nu kan komme frem i en bredere offentlighed - men fastholder Universitetet sin lukning, så er det en handling, der vil blive i historien som en fejltagelse mod det menneskelige. Og til rektor Ove Nathan: vi har stor respekt for dit faglige virke, og derfor kan vi ikke lide at eftertiden husker dig som den person, der lukkede Studenterhuset!

Støt den demokratiske student og støt det anti-racistiske arbejde.

Om os selv som psykologisk rådgivningsgruppe, kort her til sidst: Vi er i huset som studentergruppe med det formål at yde gratis vejledning/rådgivning/terapi til mennesker i krise og

nød. Parallelt hermed søger vi at bidrage til en teoretisk udvikling af en solidarisk psykologisk videnskab. Har vi som gruppe en overordnet målforestilling er det følgende: En verden som ikke længere systematisk og vedvarende producerer menneskelig lidelse og individuel afmagt. Dette er i bund og grund spørgsmålet om at sikre alle mennesker menneskeværdige udviklingsbetingelser og lige adgang til de fælles samfundsmæssige ressourcer. Dette er et politisk spørgsmål: I praksis at forsøge at bidrage til at sætte de rigtige problemstillinger på den social-politiske dagsorden. Psykologien som fag, profession og videnskab må tage sig selv alvorligt, og er betingelser for menneskeligt liv kritiske, så må psykologien selv blive kritisk. Psykologien må være tro mod sin genstand, for at være tro mod sig selv. Dette psykologiske paradigme går under begrebet "kritisk psykologi", oprindeligt udviklet på Freie Universität i Berlin i starten af 70-erne. Og centralt heri er, at det må være en psykologi for og om mennesker, en psykologi fra "standpunktet af ethvert mig", fremfor en psykologi kun om de andre.

Omkring begge arbejdsniveauer har vi en meget grundig og omfangsrig dokumentation og produktion, som vi meget gerne stiller til rådighed. Det gælder også dokumentation for det ovenstående om Studenterhusets interne stridigheder. Kontakt os.

Vi skal ikke her gå ind på en dementering af allehånde løgne og fordrejninger, som pressen med flere påstår om os. Men vi vil gerne love, oplysende, at arbejde videre med dem, een for een, og helt igennem diverse sagsanlæg, vi eller andre måtte anlægge. Vi er ikke glade for justitsmord - ej heller skulle det angå os selv.

Rådgivningsgruppen Regnbuen.
København torsdag 21.oktober 1993
Klokken 15.00.

REGNBUEEN, EN AUTONOM GRUPPE

Vi har i denne seneste tid mødt magten og løgneren og hetzen i et omfang, som ikke engang vore mareridt har kunnet rumme.

Studenterhusets historie, og vores historie i Studenterhuset, er lang og stridbar. Vores gruppe har arbejdet som alternativ psykologisk rådgivning i huset siden 1985. Vi har slidt og slæbt med at få skabt og udviklet Studenterhuset som et åbent og solidarisk hus, hvor studerende og andre mennesker kunne mødes og udvikle verden, en ordentlig faglighed og tværfaglighed. Lige fra dengang hvor kampen stod om, hvorvidt det var overgreb mod statens ejendom at sætte en tegnestift i væggen. Ganske bogstaveligt.

Vi har lagt vores hjerteblod i det hus, og vi har altid villet det som et mangfoldigt sted, hvor meninger og tanker om verden kunne brydes, og alle kunne drage lærdom af det praktiske arbejde hermed.

Vi beskyldes for "at sidde på magten"; men hvis der noget sted vi ikke sidder - og aldrig har villet sidde - så er det dér. Vores indflydelse på Studenterhusets udvikling og historie har altid været på det basis-demokratiske niveau. Vi har ikke gået efter magtposter eller strukturel kontrol over sammenhængen. Vi har altid arbejdet imod hierarkisk topstyring. Det har vi været gode til, og vi har ikke været alene om det. Dette demokratisk-kooperative perspektiv for praksis var i de første mange år af husets skrøbelige liv og overlevelseskamp det grundlag, hvorpå uenigheder udvikledes. Det var hverken været let eller smertefrit indadtil, men altid respektfuldt. Og det var også dengang det omstridte punkt i Studenterhusets forhold til Uni.

Vores indflydelse i huset handler om, at vi altid har "blandet os", når vi mente at noget væsentligt var på tale. Både når vi har set noget vigtigt være ved gå tabt, eller når vi har ment at kunne bidrage til en bæredygtig fælles udvikling af Studenterhuset.

Sikke nogen terrorister, de dér autonome. De dér, der vander planterne, rydder op efter andre, skaffer faglige bøger, husker at lukke og slukke, laver husavis, samler op på tabte opgaver, kommer med hygge-møbler og computer til fælles brug, maler 1.sal og laver værksted og køkken. Og støtter op om liv, der falder fra hinanden. Som "fagligt psykologisk arbejdskollektiv", siger de. Og de har sågar holdt vagt i huset om natten - med kablerne!!!

En onsdag morgen. Radioavisen, en ven i telefonen. Nej. Ekstra Bladet. Studenterhuset lukket. Razzia om natten med over 100 kampklædte bejente. Nej. Hvor er de andre. Mødes. Ikke kunne mærke. Handle. Studentarhus-aktivister. Forvirring. Parok. Magten tæt på kroppen.

Vi kender hinanden godt i Regnbuen, og for os var det ikke at problem at finde hinanden og handle sammen. Og stort set alle andre havde travlt nok med den hektiske handlingslamme. Kun bestyrelsen måtte udtale sig, besluttede bestyrelsen bag lukkede - og låste - døre. De bestemte selv, hvad de ville udtale sig om: absolut intet. Vi brød monopollet. Vi stod ved retten til at forsvare sig.

Der var for megen angst og for lidt solidaritet til at bryde magtens anklager. Det absurde i dem forvandlede til en grotesk virkelighed. Vedtægterne sat ud af kraft. Eksklusioner, taleforbud, udsnødning - med trusler om at tilkalde politiet. Ekskommunikation.

Men hvad er en demokratisk sikring værd, når den bare kan fjernes efter forgodtbefindende, af magten selv. Denne magt, der netop påkalder sig sin legitime ret til sig selv, i kraft af det selvsamme "demokrati".

Vi har arbejdet intenst siden da. Prøvet at gennembryde hetzen og fjendebillederne. Vi går også rettens vej. Den kamp smerter os ikke - den bliver vi alle stærkere af. Men vi græd, da de kastede os for hyænerne. Og vores tårer gælder ikke bare os. De gælder Studenterhuset som et flot sted, hvor mennesker sammen kunne gøre verden mere beboelig, fordi de stolede på at de var stærke sammen.

Dette hændelsesforløb er i sig selv uhyggeligt. Meget mere alarmerende er det, at noget sådant kun sker i en tid, hvor det samfundsmæssigt er selve demokratiets overlevelseskamp, der er på tale. Studenterhuset er foreløbig et offer i denne kamp.

Kærlig hilsen Regnbuen